

Evaņģēlija pamati

10 tēmas pārdomām un praksei

Stīvs Hārts

EVAŅĢĒLIJA PAMATI

10 tēmas pārdomām un praksei

Stīvs Hārts

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Baltijas Pastorālais institūts

Rīga, 2020

GOSPEL BASICS

Steve Hart

© 2014 SOMA COMMUNITIES

Šo materiālu drīkst lietot, pārkārtot un izmantot par pamatu turpmākas apmācības veidošanai nekomerciāliem mērķiem, ja kā avots tiek minēta SOMA COMMUNITIES.

Vairāk informācijas: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/>

EVAŅĢĒLIJA PAMATI

Stīvs Hārts

Tulkojums latviešu valodā © 2020 Baltijas Pastorālais institūts

Tulkotāja Vēsma Sandberga

Redaktore Līva Fokrote

Korektore Elza Roze

Saturs

1. DAĻA. EVAŅĒLIJA SPĒKS UN MĒRĶIS

1	Evaņģēlija nozīmīgums	4
2	Evaņģēlija spēks. Pagātne	10
3	Evaņģēlija spēks. Tagadne	18
4	Evaņģēlija spēks. Nākotne	25
5	Evaņģēlija mērķis	30
6	Darbseminārs: Kā runāt patiesību mīlestībā	36

2. DAĻA. EVAŅĒLIJĀ BALSTĪTA IDENTITĀTE UN KOPIENA

7	Ģimene: Tēvs mūs ir adoptējis	47
8	Misionāri: Svētais Gars dod mums spēku	59
9	Kalpi: Dieva Dēls mūs ir izpircis	70
10	Darbseminārs: Misionālās kopienas dzīve	77

1. PIELIKUMS. KAM MĒS TICAM?

2. PIELIKUMS. EVAŅĒLIJĀ BALSTĪTA ZIEDOŠANA

1. DAĻA - EVAŅĢĒLIJA SPĒKS UN MĒRĶIS

Evaņģēlija nozīmīgums

Jautājumi diskusijai

Kāda, jūsuprāt, ir kristietības vēsts? Kā jums šķiet, kas kristietībā ir svarīgākais?

Evaņģēlijs ir nozīmīgs

Kristietības centrā ir Evaņģēlijs. Evaņģēlijs nozīmē "labā vēsts", un šo vārdu lietoja Jēzus un agrīnā draudze, runājot par svarīgāko kristietībā. Domājot par kristietību, cilvēkiem nāk prātā dažādas atbildes, bet reti kad pirmais, ko iedomājamies, ir Evaņģēlija vēsts. Tomēr Bībelē ir teikts, ka Evaņģēlijs ir "pirmajā vietā". Pats galvenais, ko ir svarīgi saprast kristiešiem un arī tiem, kuri cenšas izzināt kristietību, ir Evaņģēlija vēsts.

EVAŅĢĒLIJS IR PIRMAJĀ VIETĀ

Vispirms es jums nodevu to, ko pats esmu saņēmis: Kristus mira par mūsu grēkiem, pēc Rakstiem... (1. Korintiešiem 15:3)

EVAŅĢĒLIJS IR SPĒCĪGS

Es nekaunos Evaņģēlija: tas ir Dieva spēks pestīšanai ikvienam, kas tic, jūdam vispirms un arī grieķim... (Romiešiem 1:16)

EVAŅĢĒLIJS IR DZIĻŠ

Šiem praviešiem tika atlāts, ka ar to ne paši sev, bet jums viņi kalpo; to pašu jums tagad pauž prieka vēsts sludinātāji Svētajā Garā, kas no debesīm sūtīts. Tajā, kas pasludināts, pat eņģeļi kāro ielūkoties. (Pētera 1. vēstule 1:12)

Ja dzīvē vispār ir kaut kas, par ko būtu jādeg mūsu sirdīm, tas ir Evaņģēlijs. Un es domāju ne tikai to, ka mums ar dedzību tas jāstāsta citiem. Es uzskatu, ka mums ar dedzību par to ir jādomā, pie tā jākavējas, jāpiecējas par to, jāļauj tam iekrāsot mūsu skatījumu uz pasauli. Katram cilvēkam var būt tikai viena vissvarīgākā lieta dzīvē.

Un tam ir jābūt Evaņģēlijam.

K. Dž. Mahenijs

Vārda "Evaņģēlijs" izcelsme

Romas impērijas laikos ar terminu "evaņģēlijs", kas nozīmē "labā vēsts", apzīmēja jebkuru vēsturisku notikumu, kas bija tik nozīmīgs, ka mainīja vēstures gaitu tiem, kuriem šī labā vēsts tika pasludināta. Piemēram, Cēzara

Augusta piedzimšana bija "evaņģēlijs", jo tā nesa apsoliĵumu par jaunu labklājības laikmetu un dievu svētību visai Romas impērijai. Pirmie kristieši lietoja šo terminu kā kopsavilkumu savai vēstij par Jēzu.

Mācītājs un teologs Martins Loids-Džounss skaidro, ka tad, kad ķēniņš devās karā un tika sakauts, viņš nekavējoties sūtīja komandierus uz visām pilsētām un ciemiem, lai sagatavotu vienkāršos iedzīvotājus karam. Kauja bija zaudēta, tāpēc ienaidnieks iebruks zemē un sagūstīs tās iedzīvotājus. Ja viņi vēlējās palikt dzīvi, viņiem bija jācīnās par savu dzīvību. Viņu izdzīvošana, cerība un nākotne bija viņu pašu rokās.

No otras puses, Loids-Džounss saka, ka tad, kad ķēniņš guva nozīmīgu uzvaru frontē, viņš sūtīja vēstnešus nest labo vēsti uz visām impērijas pilsētām un ciemiem. Šie vīri nebija komandieri, kas mudināja cilvēkus gatavoties kaujai, bet gan vēstneši (evaņģēlisti), kuri nesa labo vēsti (evaņģēliju!) par to, ka ķēniņš ir nodrošinājis tautas izdzīvošanu, cerību un nākotni, kaut arī viņi paši nebija pakustinājuši ne pirkstu.

Iedomāsimies, ka jūs neko nezināt par kristietības Evaņģēlija saturu. Balstoties tikai uz šī termina vēsturisko lietojumu, kādus pieņēmumus jūs varat izdarīt par to, kas Evaņģēlijs ir un kas tas nav?

Loids-Džounss arī skaidro, ka atšķirība starp komandieru un vēstnešu sūtīšanu ir atšķirība starp reliģiju un Evaņģēlija vēsti.

Evaņģēlijs	Reliģija
Vēsts par to, ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā	Norādes par to, kas mums ir jādara Dieva labā
Raisa prieku un pateicību	Raisa bailes un stresu
Sūta vēstnešus, kuri izplata labo vēsti par to, ka mūsu dzīve tagad ir drošībā Kunga Jēzus uzvaras dēļ	Sūta komandierus, kuri stāsta cilvēkiem, ka, ja tie vēlas glābt savu dzīvību, viņiem ir pašiem par to jācīnās

Labā Vēsts Bībelē

EVANĢĒLIJA VĒSTS

Ko Bībele saka par Evaņģēliju?

Cenšoties saprast Evaņģēlija vēsti, vislabāk ir sākt ar Bībeli. Zem katras dotās Rakstu vietas pierakstiet 2-3 būtiskākās atziņas, kas ir tās kopsavilkums. Neesiet pārsteigti, ja atziņas atkārtojas.

Jāņa evaņģēlijs 3:16-17

Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība. Jo Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, nevis lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur viņu tiktu glābta.

Romiešiem 3:23

Jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības.

Efesiešiem 2:8-10

Jo žēlastībā jūs esat izglābti caur ticību, tas nenāk no jums, tā ir Dieva dāvana, tas nav arī no darbiem, lai kāds nesāk dižoties. Mēs paši esam viņa darinājums, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.

Labā Vēsts ikdienā

Evaņģēlija dēļ kristietība ir unikāla. Daži cilvēki apgalvo, ka visas reliģijas māca vienu un to pašu, bet viņi nekad nav padziļināti pētījuši reliģijas. Kaut arī dažādās reliģijās atrodamas dažas līdzības, Evaņģēlija vēsts padara kristietību pilnīgi atšķirīgu. Katrs, kura dzīvi ir veidojusi Evaņģēlija patiesība, nevis reliģija, dzīvo ar pavisam citādāku motivāciju, attiecībām, emocijām un uzvedību.

Bet ko tad Jēzus ir paveicis manā labā? Un kā tas Evaņģēliju un kristietību padara unikālu?

Pirmkārt, Jēzus dzīvoja pilnīgā paklausībā Dievam. Visos iespējamajos veidos Jēzus bija patikams Dievam, pilnīgi uzticīgs un absolūti paklausīgs. Kad es uzticos viņam, tad lūdzu, lai Dievs izturas pret mani nevis saskaņā ar to, cik labi es dzīvoju savu dzīvi, bet gan saskaņā ar to, kā Jēzus dzīvoja manā labā. Mēs dziļi un pamatīgi mainām savas pašvērtības un identitātes izpratni, vairs nekoncentrējoties uz sevi un uz savas dzīves raksturojumu, bet pieņemot Jēzu un viņa dzīvi. Kad tas notiek, Dievs vairs neredz mani kā cilvēku, kurš ir sacēlies pret viņu, bet izturas mani kā pret "mīļoto bērnu". Šīs apbrīnojamās patiesības piedzīvošana mudina mūs uz dziļu, pazemīgu pateicību un dedzīgu vēlmi bēgt no grēka, jo tas ir nesaderīgs ar to, kas tagad esam Kristū.

Otrkārt, Jēzus nomira kā pilnīgs manis aizstājējs, saņemot taisnīgu sodu par manu grēku. Jēzus līdz pēdējam pilienam izdzēra Dieva dusmu kausu - dusmu, kas bija vērstas pret mani un manu grēku. Ja uzticos Jēzum, kauss ir iztukšots. Dievs Tēvs pagrieza muguru savam Dēlam, lai pievērstos tādiem dumpiniekiem kā man. Es apzinos, ka Jēzu piesita krustā mana grēka dēļ, un šī apziņa liek man izjust pazemību. Es apzinos, ka viņš brīvprātīgi izvēlējās mirt krusta nāvē par mani, un tas dod man spēku uzticīgi dzīvot savu dzīvi viņam. Tāpēc Pāvils Vēstulē romiešiem 8:1 saka: "Tiem, kas Kristū Jēzū, vairs nav pazudināšanas." Mēs vairs neesam vainīgi Dieva acīs. Mēs esam "attaisnoti", mūsu attiecības ar viņu ir sakārtotas, un mums ir miers viņā. Mūsu ētiskie pārkāpumi vairs netraucē mūsu attiecībām ar Dievu.

Treškārt, Jēzus uzcēlās no mirušajiem un uzvarēja grēku, nāvi un elles varu. Jēzus arī šodien ir dzīvs un sola pārņemt kontroli pār manu sirdi un visu manu dzīvi. Viņš mājā manī ar sava Svētā Gara palīdzību. Kad Jēzus devās pie Tēva un apsēdās pie viņa labās rokas, viņš sūtīja savu Svēto Garu, lai viņš mājotu mūsos, dotu mums spēku augt raksturā, dāvanas, ar kurām kalpot pasaulē, un lai vadītu mūs visā patiesībā. Ticot viņam, es varu pastāvīgi uzvarēt savu grēku, kā arī to grēku, kas valda pasaulē, un visus Sātana darbus. Tāpēc, ka Jēzus sēž pie Tēva labās rokas, es varu arī būt pārliecināts, ka Dieva mīlestība pret mani nekad nemainīsies un ka kādu dienu Jēzus atgrie-

zīsies, lai pārveidotu pasauli tā, kā tas bija iecerēts jau sākumā. Tad viss tiks nolikts savās vietās un viņš ņems mani sev līdzi, lai mēs pavadītu kopā mūžību.

Tāpēc kristieši pirmām kārtām nav cilvēki, kuri visi tic vienam un tam pašam un ievēro zināmus rituālus un reliģiskās paražas. Jaunās Derības un Jēzus radikālais apgalvojums ir, ka kristieši ir pavisam jauna tauta - cilvēku grupa, kuru ar savām pūlēm ir radījis Jēzus Kristus. Mūsu grēki ir piedoti Jēzus dēļ. Dievs izturas pret mums kā pret saviem mīļajiem bērniem Jēzus dēļ, jo Dieva Gars nāk un mājot mūsu sirdīs, un mūsu nākotne ir drošās rokās. Mēs vairs neesam tādi, kā bijām, bet gan esam "Kristū": viss, kas pieder Jēzum, tagad pieder arī mums. Mūsu pagātne ir zudusi, mūsu identitāte tagad ir balstīta viņā, un mūsu nākotne ir dzīve Dieva valstībā kopā ar Dievu uz mūžīgiem laikiem!

Evaņģēlijs ir kristīgās dzīves dinamiskais spēks, kas ļauj mums priecāties par Dievu un līdz sirds dziļumiem ticēt, ka Dieva ceļi ir vislabākie. Pārdomājiet atšķirības starp reliģiju un Evaņģēliju (autors: Timotejs Kellers):

Reliģijā mēs paklausām Dievam, jo gribam, lai viņš mūs pieņem, un bīstamies no tā, ko viņš varētu mums nodarīt, ja nepaklausīsim. Evaņģēlijs motivē mūs uz paklausīgu kristieša dzīvi, mācot, ka Jēzus dēļ mēs jau esam pieņemti, sods par mūsu grēkiem ir nācis pār Jēzu un mūsu vaina vairs nekad netiks sodīta.

Reliģijā es paklausu, lai kaut ko iegūtu no Dieva. Bieži vien es dodu solījumus par to, ko es darišu vai kā mainīšos. Evaņģēlijs stāsta par to, ko Dievs ir izdarījis manā labā. Viņa žēlastība māca man paklausīt aiz prieka pilnas pateicības par visu, ko viņš man jau ir devis. Es paklausu Dievam, lai varētu izbaudīt Dieva klātbūtni.

Reliģijā mana identitāte un pašvērtība balstās uz to, ko es varu paveikt, vai uz to, cik čakli strādāju vai cik ētiski pareizs es esmu. Tāpēc es "no augšas" skatos uz tiem, kuri nav tik ētiski pareizi vai paklausīgi kā es. Bet Evaņģēlijā mana identitāte un pašvērtība balstās uz Dieva mīlestību pret mani, kas ir Jēzu. Viņš mani mīlēja, kaut arī biju viņa ienaidnieks, kurš nespēj pieņemt vai nopelnīt viņa mīlestību ar saviem darbiem. Tāpēc es nevaru "no augšas" skatīties uz cilvēku, kurš no manis ir atšķirīgs, jo neesmu labāks par viņu un, iespējams, esmu vēl sliktāks.

EVANĢĒLIJS MAINA VISU!

Mēs ticam, ka Evaņģēlijs atšķir kristietību no visām citām reliģijām. No vienas puses - Evaņģēlijs mums māca, ka bijām tik slikti, ka Dievam bija par mums jānomirst. Tas mudina mūs just pazemību, jo māca, ka grēks aizvairo svēto un tainīgo Dievu. Mūsu grēks ir ļaunāks, nekā mēs varam iedomāties vai jebkad uzdrošinātos atzīt. No otras puses, Evaņģēlijs mūs paceļ un dāvā prieku, jo māca, ka Dievs mūs tik ļoti mīlēja, ka Jēzus labprātīgi devās nāvē mūsu dēļ. Dieva plāns bija izglābt mūs, upurējot savu Dēlu. Dieva rīcība dāvā mums lielu prieku un viņam nes lielu godu.

Mēs, kristieši, vēlamies atcerēties, priecāties un dzīvot saskaņā ar to, ko Dievs ir dāvājis mums Jēzū. Tas nozīmē, ka mūsu apziņa par savu grēcīgumu arvien pieaug (tā dara dziļāku mūsu pazemību). Pieaug arī mūsu apziņa par to, cik labs un žēlastības pilns Dievs ir pret mums (palīdzot mums gūt lielāku pārliecību).

Ko es ar to visu vēlos pateikt? Mēs nekad nevaram "izaugt", tā ka Evaņģēlijs mums vairs nav vajadzīgs. Mēs iesākām kristieša dzīvi ar Evaņģēliju, un mēs turpinām to dzīvot ar Evaņģēliju. Patiesa kristietība vienmēr rodas no tā, ka Evaņģēlijs arvien vairāk ieņem centrālo vietu mūsu dzīvē. Mums katru dienu ir jāpieaug žēlastībā, lai arvien

pilnīgāk izdzīvotu Dieva paveiktā darba realitāti - Evaņģēliju - katrā mūsu ikdienas dzīves jomā. **Kristietība nozīmē mācīties dzīvot kā jaunam cilvēkam Kristū, savu sirdi pilnībā veltot Jēzum Kristum un savu dzīvi dzīvojot ar bagātīgu prieku par Dievu!**

Kāds autors ir teicis, ka kristietība nozīmē “darīt visu ar Evaņģēlija mērķtiecību”.

IZLASIET: *Reliģija vai Evaņģēlijs*

Reliģija vai Evaņģēlijs

	RELIGIJA	EVANĢĒLIJS
Galvenā vēsts	Glābšana tiek pelnīta ar to, ko jūs darāt Dievam.	Glābšana ir dāvana, kas balstās uz Dieva paveikto jūsu labā.
Paklausība	Es negribīgi paklausu Dievam, jo man ir jānopelna viņa atzinība. Dievs man nepatīk.	Es ar prieku paklausu Dievam, jo viņš ir bez maksas pieņēmis mani. Es priecājos, ka varu godāt Dievu.
Attiecības ar Dievu	Es nekad neesmu pārlicināts, vai manās attiecībās ar Dievu viss ir kārtībā, jo nekad nezinu, vai esmu izdarījis pietiekami daudz, lai viņš būtu ar mani apmierināts. Rezultātā es jūtos raizpilns un nedrošs. Es baidos no Dieva.	Es vienmēr esmu pārlicināts, ka manās attiecībās ar Dievu viss ir kārtībā, jo Jēzus jau ir izdarījis pietiekami daudz, lai Dievs ar mani būtu apmierināts. Rezultātā es izjūtu mieru un drošības sajūtu. Es mīlu Dievu.
Izpratne par sevi	Mans skatījums uz sevi nemitīgi mainās, jo tas balstās uz to, kā man klājas kādā konkrētā brīdī. Kad man tik labi neveicas, jūtos izmisis. Kad man klājas labi, es esmu lepnuma pilns.	Mans skatījums uz sevi nemainīgi balstās uz to, ko Jēzus jau ir paveicis manā labā. Kad man neklājas labi, es jūtos pazemīgs, jo tas man atgādina, ka man ir nepieciešams Glābējs, bet es nejūtu izmisumu, jo man pietiek ar manu Gslābēju. Kad man klājas labi, es esmu pateicīgs, jo Dievs darbojas manā dzīvē, tomēr es nejūtos lepns, jo tas ir Dieva, nevis mans nopelns.
Izpratne par citiem	Tā kā mana identitāte ir balstīta uz maniem sasniegumiem un to, cik es esmu labs un pareizs, es tiesājoši iztuos pret cilvēkiem, kuri ir “sliktāki” par mani, un esmu greizsirdīgs uz cilvēkiem, kuri ir “labāki” par mani.	Tā kā mana identitāte balstās uz to, ko Jēzus ir paveicis manā labā, un to, cik labi un pareizi viņš dzīvoja, es jūtu līdzīgu cilvēkiem, kuri ir “sliktāki” par mani, jo man Glābējs ir vajadzīgs tikpat lielā mērā kā viņiem. Es priecājos par tiem, kuri ir “labāki” par mani, jo viņu dzīve pagodina Glābēju, kuru mīlu.

- *Kad esat izlasījuši šo tabulu, kādas "relīģioza cilvēka" īpašības pamanāt sevī? (Piezīme: jums nav jāpieder nevienai reliģijai, lai jums piemistu šīs īpašības. Vairums cilvēku - gan reliģiozo, gan nereliģiozo - balsta izpratni par savu identitāti uz paveiktajiem darbiem un sasniegumiem.)*
- *Kuras Evaņģēlijā balstītas dzīves īpašības jums šķiet vispievilcīgākās?*

Citāti par Evaņģēliju

Šeit ir doti citāti par Evaņģēliju, kuru autori ir iedziļinājušies Evaņģēlija vēstī daudzu gadu garumā.

"Evaņģēlijs ir vēsts par Jēzus Kristu un to, ko viņš ir paveicis mūsu labā, lai atjaunotu mūsu attiecības ar Dievu." - Grēms Goldsvērtijs

"Evaņģēlijs ir paziņojums, ka Dievs ir atjaunojis attiecības ar mums, sūtot savu Dēlu nāvē, lai viņš mūsu vietā samaksātu par grēkiem. Visi tie, kuri nožēlo grēkus un tic, iemanto mūžīgo dzīvību." - Dž. D. Grīrs

"Evaņģēlijs ir vēsts, ka taisnīgais Jēzus Kristus nomira par mūsu grēkiem un augšāmcelās, uz mūžīgiem laikiem triumfējot pār mūsu ienaidniekiem, lai tagad tiem, kas tic, nav jāstājas tiesas priekšā, bet viņi var piedzīvot tikai mūžīgu prieku." - Džons Paipers

"Dievs pilnībā paveic mūsu glābšanu ar Jēzus Kristus personu un darbu, atbrīvojot mūs no soda par grēkiem un ievēdot attiecības ar sevi. Viņš arī atjauno radību, kurā varēsīm priecāties par savu jauno dzīvi kopā ar viņu mūžīgi." - Timotejs Kellers

- *Balstoties uz nozīmīgākajām Rakstu vietām un citātiem, uzrakstiet vairākas idejas, kas varētu būt Evaņģēlija kopsavilkums.*
- *Tagad 2-3 teikumos saviem vārdiem atbildiet uz jautājumu: "Kāda ir Evaņģēlija vēsts?"*

PĀRDOMĀM: Ja kristietība nozīmē ne tikai ticēt Jēzum, bet arī priecāties par viņa darbu; ne tikai iet baznīcā, bet atrast savu identitāti tajā, ka esat mīļais Dieva bērns; ne tikai darīt to, kas ir pareizi, bet arī dzīvot tā, ka mūsos ir daudz prieka, - vai jūs teiktu, ka esat kristietis? Kāpēc "jā" vai "nē"?

Evaņģēlija spēks

PAGĀTNE

2

Jautājumi diskusijai

Kā jūs atbildēt uz jautājumu: "Kas es esmu?" Nosauciet dažas īpašības vai sasniegumus, kas ļauj jums justies vērtīgam un svarīgam!

Evaņģēlijs trīs teikumos

Nākamajās trīs nodarbībās mēs detalizētāk aplūkosim Evaņģēlija vēsti un tās ietekmi uz mūsu ikdienas dzīvi. Evaņģēlija vēsti var sadalīt trīs apgalvojumos, kas izsaka to, ko Jēzus ir paveicis mūsu labā. Atcerieties: Evaņģēlijs ir labā vēsts par to, kas ir paveikts mūsu labā, kaut arī mēs neesam paveikuši neko tādu, lai būtu to pelnījuši. Ticot Jēzum Kristum (tas ir, uzticot savu dzīvi Dievam Jēzus veikuma dēļ), mēs iegūstam daudz:

1. Jēzus dzīves un nāves dēļ mēs esam glābti no soda par saviem grēkiem. (Pagātne)
2. Jēzus augšāmcelšanās un debesbraukšanas dēļ mēs tiekam glābti no grēka varas. (Tagadne)
3. Kad Jēzus atgriezīsies, nāks otrreiz, mēs tiksīm glābti no grēka klātbūtnes. (Nākotne)

- Kas visiem šiem apgalvojumiem ir kopīgs?

- Kas šajos apgalvojumos atšķiras?

Ievērojiet, ka katrs teikums ir citā laikā – pagātnē, tagadnē un nākotnē. Romiešiem 1:16 ir teikts, ka Evaņģēlijs ir "Dieva spēks pestīšanai ikvienam, kas tic". Bībelē par glābšanu tiek runāts kā par to, kas ir paveikts (pagātnē), kas joprojām tiek piedzīvots (tagadnē), un kā par realitāti, kas tuvojas (nākotnē). Šajā un nākamajās nodarbībās mēs padziļinātāk aplūkosim glābšanu visos trijos laikos. Sāksim ar pagātņi.

IZLASIET: Jūsu CV, jūsu taisnība

Jūsu CV, jūsu taisnība

Vairums no mums ir piedalījušies darba intervijā. Dodoties uz darba interviju, līdzī ņemam savu dzīvesstāstu jeb CV. Jūsu CV ir uzskaitīta virkne iemeslu, kāpēc uzņēmumam vajadzētu jūs pieņemt darbā. Tas ir jūsu gūto sasniegumu un kvalifikāciju saraksts. Ja jūsu CV ir pietiekoši labs, tad, iespējams, jūs pieņems darbā. Ja nav - jūs šajā

darbā nepieņems. Uzņēmuma vadība, protams, vērtē ne tikai jūsu CV. Viņi pārbauda arī jūsu sodāmību. Policijai tiek lūgts sniegt informāciju par jums. Bet ne tikai – tiek meklēti citi “bridinājuma signāli”, sazinoties ar cilvēkiem, kuri rakstījuši jums rekomendācijas vēstules, un jūsu iepriekšējiem darba devējiem. Ja jums nav sodāmību un iepriekšēju pārkāpumu, iespējams, ka jūs pieņems darbā.

Reiz mums katram būs šāda intervija ar Dievu. Mēs iedosim viņam savu CV un izziņu par sodāmību. Izmantojot Bībeles terminoloģiju, mūsu CV un izziņa par sodāmību ir mūsu taisnība. Mūsu taisnība (reizēm to sauc par “Dieva doto taisnību” jeb “taisnību, kas nāk no Dieva”) ir mūsu stāvoklis viņa priekšā. Tā pamatā ir mūsu dzīves kvalitāte. Mūsu CV ir ierakstīti visi mūsu sasniegumi un īpašības. Izziņā par sodāmību ir ierakstīti visi veidi, kā neatbilstam Dieva pilnības standartam. Kopā tas veido mūsu taisnību.

Ja jūs salīdzinātu savu CV – to, kuru pasniegsiet Dievam, – ar citu cilvēku CV, jūsuprāt, kā, salīdzinot ar citiem, jūs izskatīsieties? Vairums droši vien apgalvotu, ka esam kaut kur pa vidu starp Hitleru un māti Terēzi. Ja līdzināties man, jums tīri labi izdotos minēt virkni iemeslu, kāpēc jūsu statusu vajadzētu par pāris iedaļām paaugstināt, un jūs ignorētu iemeslus, kuru dēļ jūsu statusu vajadzētu pazemināt. Kā CV, ko sagatavojam darba intervijai, meistarīgi tiek attālināts no realitātes, tā arī šeit mums gribas parādīt sevi pēc iespējas labākā gaismā.

Ādolfs Eihmanis bija autors tā saucamajam “pēdējam risinājumam” - nacistu plānam ebreju iznīcināšanai. Viņš paveica šokējošus noziegumus pret cilvēci. Tomēr Piteru Malkinu, cilvēku, kurš viņu sagūstīja, un žurnālistus, kuri vēroja tiesas prāvu, šokēja divas lietas. Viņus pārsteidza tas, cik parasts šķita šis cilvēks. Viņi bija sagaidījuši briesmoni. Bet viņš izskatījās tieši tāpat kā citi cilvēki. Otrkārt, viņus pārsteidza Eihmaņa spēja attaisnot savu rīcību. Viņš ar vieglu roku attaisnoja savu slepkavniecisko dzīvi. Viņš sevi uzskatīja par pieklājīgu cilvēku un, šķiet, “labo - slikto cilvēku” skalā sevi nevērtētu pārāk zemu.

Stāsts par Ādolfu Eihmani ilustrē kādu nozīmīgu patiesību par cilvēci: pat visjaunākie cilvēki spēj attaisnot sevi savā priekšā. Bet pastāv vēl kāda nozīmīga patiesība par cilvēci: pat vislabākie cilvēki nespēj attaisnot sevi Dieva priekšā.

Skalas, kurā tiek mērīta mūsu taisnība, pašā augšā nav māte Terēze. Pašā augšā ir Dievs. Skalas pašā augšā ir Dieva pilnīgais CV un izziņa par sodāmības neesamību. Un tas paceļ latīņu līdz vēl nebijušiem augstumiem.

Reiz dzīvoja kāds vīrs, vārdā Jesaja, kurš bija Dieva runasvīrs Israēla tautā. Viņš bija cilvēks, kura svētums šķita neizmērojams. Māte Terēze būtu viņu likusi savas skalas pašā augšā. Ja jūs atrastos uzgaidāmajā telpā kopā ar Jesaju un visiem saviem draugiem un būtu jāizvēlas kāds, kurš stāsies Dieva priekšā, visi, arī jūs, izvēlētos Jesaju. Viņa svētumu nevarēja salīdzināt ne ar viena cita cilvēka svētumu.

Bet, kad Jesaja stājas Dieva priekšā, viņa svētums ne tuvu nav tāds kā Dieva svētums. Jesajas grāmatas 6. nodaļā ir pierakstīta vīzija, kurā viņš tiek aizvests uz Dieva troņa zāli. Jesajas reakcija ir: “Vai! man – pagalam es!” Citiem vārdiem sakot, viņu tik ļoti satriec kontrasts starp Dievu un viņu pašu, ka viņš liek pār sevi nākt lāstam. Viņš pat negaida, ka to darīs Dievs. Viņš saka: “Vai! man...” Kāpēc? “Jo man nešķīstas lūpas un mītu tautā, kam nešķīstas lūpas.” Nešķīstas lūpas? Viņš ir Dieva izvēlētais runasvīrs! Bet Dieva klātbūtnē kontrasts ir nepanesams.

Pat Jesaja, stāvot Dieva priekšā ar savu CV un izziņu par sodāmību, negaidīja neko citu kā tikai nāvi. Ja tā notika ar Jesaju, kas notiktu ar jums?

Pat visļaudnākie cilvēki spēj attaisnot sevi savā priekšā. Bet pat vislabākie cilvēki nespēj attaisnot sevi Dieva priekšā.

Ja mums ir jāstājas Dieva priekšā ar savu CV un izziņu par sodāmību, mums nav nekādu izredžu. Ar mūsu taisnību nepietiek, - tas Bībelē ir skaidri pateikts.

Bet ir vēl kāda vēsts, kas ir labā vēsts. Mums ir pieejama pilnīga taisnība, kuru neesam pelnījuši un kuru Dievs mums dod bez maksas. Viņš ļauj mums apmainīt savu nepilnīgo CV un izziņu par sodāmību pret nevainojamu CV un nevainojamu izziņu par sodāmību – to, kas pieder Jēzum. Mēs varam stāties Dieva priekšā ar savu vai ar Jēzus taisnību. Mēs varam paļauties uz to, ko esam paveikuši paši, vai uz to, ko ir paveicis Jēzus.

Labā vēsts jeb Evaņģēlijs nozīmē, ka mūsu stāvokli Dieva priekšā vairs nenosaka tas, ko esam paveikuši mēs, bet gan tas, ko ir paveicis Jēzus. Tas nozīmē, ka glābšana, kas ir sakārtotas attiecības ar Dievu, ir pieejamas visiem un bez maksas. Mums ir jāpārstāj ticēt, ka mūsu pašu taisnība var mums nodrošināt sakārtotas attiecības ar Dievu, un jāsāk uzticēties Jēzus taisnībai.

Sliktā vēsts ir tāda, ka ar mūsu CV nepietiek, lai sakārtotu attiecības ar Dievu. Mums nav cerības tikt glābtiem, balstoties uz to, ko mēs esam paveikuši. Bet ir arī labā vēsts: Dievs mūs tik ļoti mīl, ka sūtīja savu Dēlu Jēzu, lai viņš dzīvotu pilnīgu dzīvi, kuru mēs nespējam dzīvot, un lai viņš samaksātu sodu par mūsu grēkiem. Ja uzticamies Jēzum, nevis sev, tad varam saņemt glābšanu kā dāvanu! Dievs dod mums šo dāvanu, jo viņš mūs mīl un vēlas, lai veidojam attiecības ar viņu gan tagad, gan mūžīgi. Jēzus nevainojamās dzīves dēļ Dievs mūs tagad pieņem bez jebkādiem nosacījumiem. Mums ir tikai pazemīgi jānāk pie viņa, jānoliek malā savs CV un jāpateicas Jēzum par viņa dzīvi.

Kristietības vēsts:

*Mēs esam grēcīgāki, nekā spējam iedomāties,
taču arī vairāk mīlēti un pieņemti, nekā spējam iedomāties.
Un tā ir, pateicoties tam, ko mūsu labā ir paveicis Jēzus.*

Labā Vēsts Bībelē

Jēzus dzīves un nāves dēļ ticībā mēs esam glābti no soda par saviem grēkiem.

SLIKTĀ VĒSTS PAR MŪSU CV

Romiešiem 3:9-10, 20

Jo mēs jau agrāk spriedām par jūdiem un grieķiem, ka tie visi ir zem grēka. Kā ir rakstīts: nav neviena taisna, neviena paša. [...] Tādēļ viņa [Dieva] priekšā neviens cilvēks ar bauslības darbiem attaisnots netiks, jo caur bauslību nāk apziņa par grēku.

- Saskaņā ar šiem pantiem, kāda ir sliktā vēsts par CV, ko esat pats sev veidojis un kas pamatojas uz "bauslības darbiem" jeb jūsu paklausību Dievam?

LABĀ VĒSTS PAR JĒZUS NEVAINOJAMO CV

Romiešiem 3:21-25

²¹ Bet tagad neatkarīgi no bauslības ir atklājusies Dieva taisnība... - ²² ka Dieva taisnība ticībā uz Jēzu Kristu ir visiem, kas tic; tur nav nekādas atšķirības, ²³ jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības. ²⁴ Dieva žēlastībā visi tiek attaisnoti bez nopelna, jo viņš tos atpircis Kristū Jēzū, ²⁵ viņā, ko Dievs licis par izlīgumu viņa asinīs, ko saņemam ticībā, lai Dievs parādītu savu taisnību.

- Saskaņā ar 23. pantu, vai kādam pietiek ar viņa personīgo CV? Kāds ir standarts?
- Saskaņā ar 24. pantu, kāda ir labā vēsts?
- Saskaņā ar 22. un 25. pantu, kā var tikt pie nevainojama CV?
- Ja kādam ir sodāmība, viņš par to maksā sodu, pavadot laiku ieslodzījumā vai finansiāli atlīdzinot nodarījumu. Romiešiem 6:23 teikts, ka sods par mūsu grēkiem ir nāve: "Jo alga par grēku ir nāve." Saskaņā ar Romiešiem 3:24-25, kā tika samaksāts sods par jūsu grēku?

LABĀ VĒSTS PAR JĒZUS DZĪVI

Jēzus vienmēr darīja to, kas bija labs, pareizs un pilnīgs. Viņš godāja Dievu un mīlēja cilvēkus ar katru savu domu, vārdu un darbu. Viņš bija nevainojams. Viņa CV ir nevainojams! Viņš dzīvoja nevainojamu dzīvi, un ticībā viņam mēs varam saņemt šo pilnību. Tad Dievs pret mums izturēsies, ņemot vērā Jēzus pilnīgo dzīvi, nevis mūsu neveiksmes.

LABĀ VĒSTS PAR JĒZUS NĀVI

Kaut arī Jēzus bija pilnīgs, viņš nomira pie krusta. Sods par grēku ir nāve, bet Jēzus nekad negrēkoja. Tad kāpēc viņš nomira?

Bībelē teikts, ka viņš samaksāja sodu par mūsu sodāmību. Viņš labprātīgi uzņēmās mums pienākošos sodu. Kad mēs uzticamies nevis sev un savam veikumam, bet gan Jēzus paveiktajam, mums vairs nav sodāmības un viņa CV kļūst par mūsu CV. Notiek apmaiņa.

Pāvila 2. vēstulē korintiešiem 5:21 ir teikts: "Viņu [Jēzu], kas grēku nepazīna, viņš [Dievs] mūsu dēļ padarīja par grēku, lai mēs viņā [Jēzū] taptu par Dieva taisnību."

- Saskaņā ar 2. Korintiešiem 5:21, kāda apmaiņa ir notikusi?
- Iztēlojieties, ka jums ir iespēja stāties Dieva priekšā un iesniegt viņam Jēzus CV. Vai jūs vēlētos to kādu dienu izdarīt? Ja vēlāties, tad varat Jēzum teikt: "Paldies, ka dzīvoji nevainojamu dzīvi, kādu es nespēju dzīvot. Paldies, ka samaksāji par to, ka es nespēju atbilst Dieva standartam. Lai sakārtotu savas attiecības ar Dievu, es vairs nevēlos paļauties uz to, ko pats esmu darījis, bet vēlos uzticēties tev un tavam veikumam."

Sliktā vēsts: Es esmu tik grēcīgs, ka Jēzum bija jānomirst par mani.
Labā vēsts: Es esmu tik ļoti milēts, ka Jēzus ar prieku nomira par mani.

Labā Vēsts ikdienā

Mums daudziem ir iekšējs dzinulis - vajadzība kaut ko pierādīt sev, citiem un pat Dievam. Mēs izturamies pret uzdevumiem kā pret sava veida pārbaudi, kas vai nu uzlabos mūsu CV vai papildinās izziņu par sodāmību. Mēs izturamies pret attiecībām kā pret darba interviju, cenšoties izskatīties labāki, nekā patiesībā esam. Rakstnieks Donalds Millers ir teicis, ka mēs dzīvojam tā, it kā būtu glābšanas laivā, kurā ietilpst tikai 15 cilvēki, bet iekāpuši ir 16. No kāda būs jāatbrīvojas, un mēs esam cieši nolēmuši pierādīt, ka esam pelnījuši palikt laivā. Vajadzība pierādīt sevi noved pie dažādām problēmām: stresa, dusmām, greizsirdības, meliem, parādiem, bailēm - un ne tikai.

Bet Evaņģēlija vēsts māca, ka mums nekas nav jāpierāda un mums nav jāizliekas. Mums nav nekas jāpierāda, jo Jēzus veikuma dēļ mēs ar izcilību izturēsim visnozīmīgāko darba interviju - ar Dievu. Mums arī vairs nav jāizliekas, jo Dievs mūs mīlēja tad, kad bijām krituši viszemāk, un visi mūsu grēki ir piedoti. Nekas vairs nav jāpierāda. Nevajag izlikties. Tā ir labā vēsts šeit un tagad!

RELIĢIJA	EVANĢĒLIJS
Mana identitāte balstās uz to, ko es daru Dieva labā.	Mana identitāte balstās uz to, ko Dievs ir izdarījis manā labā Jēzū.
Es jūtu vajadzību pierādīt sevi Dievam un citiem, jo tas, vai esmu pieņemts, balstās uz maniem labajiem darbiem. Es nemitīgi dzīvoju spriedzē.	Man nav sevi jāpierāda ne Dievam, ne citiem, jo tas, ka esmu pieņemts, balstās uz Jēzus labajiem darbiem. Es neizjūtu nekādu spriedzi.
Man ir jāizliekas, ka esmu labāks, nekā esmu patiesībā. Es cenšos slēpt savas kļūdas un rakstura nepilnības, jo katrs grēks man ir kā nosodījums.	Esmu brīvs un varu būt tāds, kāds esmu, ar visām savām kļūdām un rakstura nepilnībām. Man nav jāslēpjas, jo visi mani grēki ir piedoti.

NEKAS NAV JĀPIERĀDA¹

Izlasiet zemāk doto sarakstu un padomājiet par to, kādā veidā jūs cenšaties sevi pierādīt, lai Dievs, citi un jūs pats sevi pieņemtu.

Darbs

Es strādāju centīgāk par citiem, tāpēc esmu labāks par viņiem. Es runāju par to, cik esmu aizņemts, lai arī citi saprastu, ka esmu svarīgs. Kad darba ir mazāk, kad tieku atlaists vai pat brīvajās dienās es sevi nicinu. Es izjūtu vajadzību gūt panākumus šajā jomā, un no tā cieš manas attiecības.

Bērnu audzināšana

Es daru visu, lai panāktu, ka mani bērni ir vislabākie. Esmu panācis, ka viņiem ir vislabākais atbalsts mācībās, viņi ir iesaistīti visos labākajos sporta veidos un ārpuskolas aktivitātēs. Ja viņiem kaut kas neizdodas vai viņi slikti uzvedas, man ir kauns. Man ir aizdomas, ka viņi no manas puses izjūt neveselīgu spiedienu.

Inteliģence

Sarunās es cenšos izrādīt savas zināšanas par plašu tēmu loku un ik pa laikam lieku cilvēkiem manīt, cik daudz un dažādas grāmatas esmu lasījis. Ja iespējams, pieminu arī savus izglītības sasniegumus un iegūtos grādus. Man patīk, ja man izrādās taisnība strīdā par faktiem. Tā rezultātā citi uzskata mani par iedomīgu.

Ārējais izskats

Man bieži ir kārdinājums iegādāties pazīstamāko zīmolu preces, jo tās man liek justies vērtīgākam un citi tās pamana. Es nodarbojos ar sportu un ēdu veselīgi ne tikai tāpēc, lai būtu vesels, bet arī lai citi mani apbrīnotu. Es bieži pieķeru sevi skatāmies spogulī. Es dzīvoju ar sajūtu, ka nekad neesmu pietiekami izskatīgs vai skaista.

Materiālais stāvoklis

Es neuzkritoši izrādu savus jaunākos pirkumus un jūtos lepns, kad iegādājos kādu jaunu luksusa preci. Man ir nepieciešams, lai mani uzskatītu par finansiāli nodrošinātu, pat turīgu. Tāpēc es neesmu tik dāsns, cik varētu būt. Kad man ir finansiālas problēmas, es cenšos tās slēpt.

Uzvedība

Es nelietoju alkoholu, necenzētus vārdus un nedraudzējos ar cilvēkiem, kas to dara. No vienas puses, es tiesāju citus, kad viņi nedara to, kas, manuprāt, ir pareizi. No otras puses, es nosodu arī sevi, ja man gadās pakļupt. Šī nemitīgā salīdzināšanas spēle nodara pāri gan man, gan citiem.

Talants

Es cenšos sasniegt izcilību daudzās aktivitātēs, jo man ir vajadzība parādīt citiem un sev, ka esmu apdāvināts un talantīgs. Man nepatīk zaudēt, un es uzskatu, ka 2. vietas iegūšana ir neveiksme. Man ir grūti par kaut ko priecāties, jo visu laiku uztraucos, vai man viss izdodas.

- Kādas ir negatīvās sekas sajūtai, ka jums sevi ir jāpierāda?

¹ Adaptēts no: "Gospel Transformation", World Harvest Mission.

- Kā mainītos jūsu dzīve, ja jūs būtu pilnīgi pārlicināts, ka Dievs jūs pieņem tieši tādu, kāds esat? Kā tas ietekmētu jūsu spēju mīlēt citus?

NAV JĀIZLIEKAS²

Izlikšanās ir otra puse vēlmei sevi pierādīt. Šķiet, ka dzīve ir darba intervija un mums ir jāslēpj savas vājības. Izlasiet zemāk doto sarakstu un padomājiet, kā jūs reizēm izliekaties, lai jūsu CV izskatītos labāks, nekā tas ir patiesībā.

Aizstāvēšanās

Es aizstāvos, kad jūtu, ka mani kritizē. Kad mani konfrontē, es parasti cenšos attaisnoties vai attaisnot savu rīcību. Tāpēc cilvēki nenāk pie manis ar savām problēmām. Man ir grūti mainīties.

Izlikšanās

Es cenšos izlikties, lai cilvēki domā par mani vislabāko. Laiks kopā ar citiem man liek justies pārgurušam, jo ir tik smagi jānopūlas, lai visu pateiktu un izdarītu pareizi. Reti kurš patiesi mani pazīst.

Slēpšanās

Es daru visu, lai noslēptu to, kas citiem liktu par mani domāt slikti. Baidos – ja cilvēki iepazītu manu reālo būtību, viņi mani nepieņemtu.

Pārspilēšana

Man ir tieksme pārspilēt gan labos, gan sliktos notikumus, lai pievērstu sev uzmanību. Ja esmu izdarījis kaut ko labu, izceļu to, lai citi to labāk redzētu, un izpušņoju patiesību.

Vainošana

Es esmu uzreiz gatavs vainot citus par viņu grēkiem un notikušā apstākļiem. Man ir grūti uzņemties atbildību par saviem grēkiem vai konfliktiem. Pašlepnums liek man pieņemt, ka neesmu vainīgs, un bailes liek slēpt savu vainu.

Vainas mīkstināšana

Man ir tendence mīkstināt sava grēka un kļūdu ietekmi. Es apgalvoju, ka tām nav nozīmes, nevis lūdzu piedošanu Dievam un citiem. Līdz ar to mani grēki un kļūdas nodara vēl lielāku postu.

- Kurā izlikšanās jomā jums ir vislielākās problēmas? Kā tās negatīvi ietekmē jūsu dzīvi un attiecības?
- Kā šīs problēmas mazinātos, ja jūs ticētu, ka Dievs jūs pieņem bez jebkādiem nosacījumiem, ja jūs ticētu Evaņģēlijam: ka, ticot Jēzus dzīvei un nāvei, jūs esat atbrīvots no soda par saviem grēkiem?

2 Adaptēts no: "The Gospel Centered Life", World Harvest Mission.

PĀRDOMĀM: Šonedēļ pamaniet brīdī, kad kaut ko cenšaties pierādīt vai izlikties. Kādu Evaņģēlija patiesību jūs aizmirsāt šajā situācijā? Vai aizmirsāt to, ko Dievs ir paveicis jūsu labā Jēzū? Atgriezieties pie Evaņģēlija patiesības, ko apskatījām šodien: jūsu identitāte balstās uz to, cik pilnīgs ir Jēzus, nevis uz to, cik pilnīgs esat jūs pats. Pateicieties Dievam par to, ka viņš jūs mīl un parāda jums žēlastību. Lūdziet Dievu, lai viņš palīdz jums šajā brīdī reaģēt citādi. Nākamajā reizē pastāstiet par savu pieredzi visai grupai.

Evaņģēlija spēks

TAGADNE

Jautājumi diskusijai

Pastāstiet par kādu situāciju, kad centāties mainīties. Varbūt gribējāt izbeigt kādu sliktu ieradumu vai izveidot kādu labu ieradumu? Kas jūs toreiz motivēja mainīties?

Evaņģēlija spēks spēj mūs mainīt

Iepriekšējā nodarbībā mēs uzzinājām, ka Jēzus dzīvoja pilnīgu dzīvi un nomira, lai samaksātu sodu par mūsu grēkiem. Viņš bija pilnīgi taisnīgs un nomira par mūsu netaisnīgo dzīvi. Bet Jēzus nepalika kapā. Viņš uzcēlās no mirušajiem un devās uz debesīm pie Dieva. Labā vēsts ir ne tikai Jēzus dzīve un nāve, bet arī augšāmcelšanās un debesbraukšana.

Šajā nodarbībā aplūkosim patiesību, ka Jēzus augšāmcelšanās un debesbraukšanas dēļ mēs ticībā tiekam atbrīvoti no grēka varas. Šajā dzīvē nekad netiksim pilnīgi atbrīvoti no grēka, bet Svētais Gars dod mums spēku arvien vairāk līdzināties Jēzum Kristum.

“**Reliģija var pateikt, ko darīt, tas ir, “mīli Dievu ar visu savu sirdi, dvēseli un prātu” un “mīli savu tuvāko kā sevi pašu”. Bet tikai Evaņģēlijs dod spēku to paveikt.**

Dž. D. Grīrs

- Saskaņā ar zemāk dotajiem apgalvojumiem, kas tika pilnībā paveikts to labā, kuri tic Jēzum? Kas vēl nav līdz galam paveikts?

1. Jēzus dzīves un nāves dēļ mēs esam glābti no soda par saviem grēkiem.
2. Jēzus augšāmcelšanās un debesbraukšanas dēļ mēs tiekam glābti no grēka varas.

“*Evaņģēlijs nav tikai tas, ko sludinām nekristiešiem, lai viņi tiktu glābti no soda par saviem grēkiem. Evaņģēlijs ir kaut kas daudz vairāk! Labā vēsts māca, ka Kristu izglābj mūs ne tikai no soda par grēkiem, bet arī no vergošanas grēkam. Evaņģēlijs ir galvenais motivējošais spēks kristīgas dzīves dzīvošanai. Evaņģēlijs nav domāts tikai nekristiešiem. Tas ir domāts arī kristiešiem.*

Džons Fonvils

Labā Vēsts Bībelē

Jēzus augšāmcelšanās un debesbraukšanas dēļ mēs ticībā tiekam atbrīvoti no grēka varas.

LABĀ VĒSTS PAR JĒZUS AUGŠĀMCELŠANOS UN UZKĀPŠANU DEBESĪS

Izlasiet zemāk dotās Rakstu vietas un pārdomājiet, kāda nozīme mūsdienās ir tam, ka Jēzus ir augšāmcēlies un uzkāpis debesīs.

Par augšāmcelšanos Pāvils raksta:

“Nāve ir aprīta uzvarā. Kur, nāve, tava uzvara? Kur, nāve, tavs dzelonis?” Nāves dzelonis ir grēks, un grēka spēks ir bauslība. Bet pateicība Dievam, kas mums dod uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.

(1. Korintiešiem 15:54-57)

Pāvils lūdz Dievu, lai efesieši zinātu par augšāmcelšanos:

Lai jūs zinātu, cik neizmērojami liela ir viņa dievišķā varenība, kas darbojas pie mums, ticīgajiem. Šī varenā spēka darbību viņš parādīja Kristū, augšāmceldams to no mirušajiem un sēdinādams pie savas labās rokas debesīs, - augstāk par ikkatru valdību, varu, spēku, valdīšanu un pār visu citu, lai kādā vārdā to arī nosauktu, ne vien šajā laikā, bet arī nākamajā. (Efesiešiem 1:19-21)

Jēzus saviem mācekļiem saka par savu debesbraukšanu:

Taču es jums saku patiesību: jums ir labāk, ka es aizeju. Ja es neaizeju, Aizstāvis pie jums nenāks, bet, ja es aizeju, es viņu sūtīšu pie jums. (Jāņa 16:7)

- Saskaņā ar šīm Rakstu vietām, kāpēc Jēzus augšāmcelšanās un debesbraukšana ir labā vēsts?

SVĒTAIS GARS: JAUNS SPĒKS PĀRMAIŅĀM

Mēs visi piedzīvojam pretrunīgas vēlmes. Mēs vēlamies būt laipni, pazemīgi un dāsni, bet bieži vien esam rupji, iedomīgi un skopi. Mēs vēlamies darīt to, kas būtu vislabāk mūsu ģimenei, bet, kad pienāk brīdis to darīt, izvēlamies to, kas ir vislabāk mums pašiem. Mēs visi esam pakļauti grēka varai.

- Ko jūs izdarījat šonedēļ tādu, ko vēlaties, kaut nebūtu darījis? Kādas bija šīs rīcības sekas jums un citiem cilvēkiem?

Labā vēsts ir tāda, ka mūsu dzīvē Svētā Gara spēks ir daudz lielāks nekā grēka vara. Ja uzticamies Jēzum, mēs saņemam Svētā Gara dāvanu. Svētais Gars dod mums jaunu spēju mainīties.

Romiešiem 8:9-11

Jūs gan neesat miesīgi, bet garīgi, ja vien Dieva Gars mīt jūsos; kam Kristus Gara nav, tas viņam nepieder. Un, ja Kristus ir jūsos, tad miesa grēkā ir mirusi, bet gars caur taisnību ir dzīvs. Un, ja jūsos mājō tā Gars, kas Kristu

augšāmcēlis no mirušajiem, tad viņš, kas Kristu augšāmcēlis no mirušajiem, arī jūsu mirstīgās miesas darīs dzīvas caur savu Garu, kas jūsos iemājojis.

Pāvila 2. vēstule Timotejam 1:7

Dievs mums nav devis bailības garu, bet gan spēka, mīlestības un saprāta garu.

Pētera 2. vēstule 1:3

Viņa dievišķais spēks mums ir dāvinājis visu mūsu dzīvībai un dievbijībai vajadzīgo caur to, ka esam iepazinuši viņu, kas mūs ir aicinājis ar savu godību un labestību.

- No kurienes mēs ņemam spēku, lai dzīvotu dzīvi, kas pagodina Dievu?
- Saskaņā ar šiem pantiem, vai jums ir pietiekami daudz spēka, lai mainītu kāda cita cilvēka vai pat pašam savu dzīvi? Cik liels ir Svētā Gara spēks?
- Kāpēc mums reizēm šķiet, ka mums nav pārmaiņām nepieciešamā spēka?

EVANĢĒLIJS: JAUNA MOTIVĀCIJA PĀRMAIŅĀM

Svētais Gars dod mums jaunu spēku, kas ļauj mainīties. Evaņģēlijs dod mums tam jaunu motivāciju. Bieži vien mēs vēlamies mainīties, lai izskatītos labāki paši savās acīs, citu vai Dieva acīs – mēs vēlamies kaut kā pierādīt sevi. Citreiz gribam mainīties, lai izvairītos no vainas sajūtas un kauna, ko piedzīvojam, kad grēkojam, – mūs motivē vainas sajūta. Citreiz vēlamies mainīties, baidoties no sava grēka sekām šajā vai nākamajā dzīvē – tad mūs motivē bailes.

“**Kristieša izaugsme notiek nevis tad, kad mēs sākam uzvesties labāk, bet gan tad, kad ticam labāk – ticam dziļāk, vairāk un cerīgāk tam, ko Kristus jau ir nodrošinājis grēciniekiem.**

Tulians Čividjans

Romiešiem 2:4

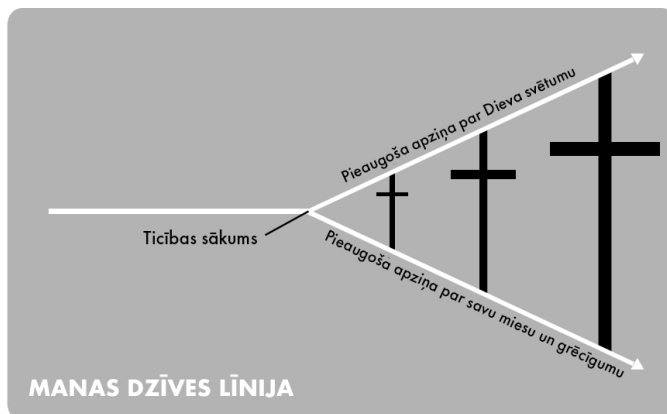
Vai varbūt tu nicini viņa labestības, pacietības un lēnprātības bagātību, nesaprazdams, ka Dieva labestība tevi vada uz atgriešanos?

- Saskaņā ar Romiešiem 2:4, kas kristiešus motivē nožēlot grēkus?

Kristieti mainīties nemotivē bailes, vainas sajūta vai vēlme sevi pierādīt. Viņu motivē mīlestība un pateicība, ar kuru atsaucamies uz Dieva labestību jeb žēlastību.

Zemāk dotais attēls ilustrē, ka, jo labāk saprotam Evaņģēliju, jo vairāk mainās mūsu dzīve. Jo vairāk mēs nobriesam savā kristīgajā dzīvē, jo vairāk apzināties Dieva svētumu un savu grēcīgumu. Bet šī arvien pieaugošā apziņa par aizu starp Dieva svētumu un mūsu grēcīgumu nedzen izmīsumā. Tā vietā mēs saskatām, cik Dievs ir žēlsirdīgs. Arvien lielāks krusts zemāk dotajā diagrammā attēlo arvien lielāku izpratni par to, cik neizmērojama liela ir Dieva žēlastība – Evaņģēlijs.

Pieaugot mūsu izpratnei par Dieva žēlastību, aug arī mūsu pateicība Dievam. Kad saprotam, cik daudz Dievs ir izdarījis mūsu labā, mūs pilda pateicība un mīlestība pret viņu. Un mēs vēlamies dzīvot Dievam. Mēs vēlamies godāt viņu ar savu dzīvi. Šādi Evaņģēlijs piepilda mūs ar jaunām vēlmēm un motivāciju mainīties. Šo vēlmju un motivācijas sakne ir mīlestība un pateicība, nevis kauns un vainas sajūta.

(Avots: "The Gospel Centered Life")

IZLASIET: Evaņģēlijs un pārmaiņas

Evaņģēlijs un pārmaiņas

Bieži vien mēs kļūdaini uzskatām, ka, lai mainītos, mums vienkārši vairāk jācenšas. Protams, ka pārmaiņas prasa piepūli, bet īstas un paliekošas pārmaiņas nav atkarīgas no lielākas cenšanās. Tās sākas tad, kad sākam ticēt labāk. Mēs tiekam glābti un mainīti viena un tā paša procesa rezultātā - ticot Evaņģēlijam. Mēs tiekam glābti, kad vēršamies pie Evaņģēlija patiesības un noticam tai. Mēs tiekam mainīti, kad regulāri vēršamies pie Evaņģēlija patiesības un ticam tai.

Daudzi kristieši nespēj atbrīvoties no grēcīgiem ieradumiem, jo viņi koncentrējas uz savu uzvedību, nevis neticību, kas ir uzvedības pamats. Viņi no visas sirds cenšas mainīties, bet visas viņu pūles ir vērstas uz labāku uzvedību, nevis labāku ticēšanu. Viņi cenšas, bet nespēj mainīt savu uzvedību, jo nepievērš uzmanību neticībai, kas nosaka viņu rīcību.

Aiz katra grēka slēpjas meli par Dievu. Tā ir kopš Ēdenes dārza laikiem. Kamēr vien Ādams un Ieva ticēja, ka Dievs ir labs, viņi paklausīja brīdinājumam neēst tā koka augļus, kas viņus nogalinās (1. Mozus 2:17). Čūska panāca, ka viņi nepaklausīja Dievam, pārlicinot viņus ar meliem par Dievu, nevis patiesību. Čūska nāca pie levas un teica:

“**Kristieša dzīvē mēs nekad “neizaugam no Evaņģēlija”, nekad nononākam pie kaut kā “dziļāka”. Evaņģēlijs nav patiesības kāpņu pirmais pakāpiens, bet gan patiesības rata rumba. Evaņģēlijs nav tikai kristietības ābece, bet kristietība no A līdz Ž. Evaņģēlijs nav tikai doktrīnu minimums, kas ļauj ieiet Dieva valstībā, bet gan ceļš, pa kuru mēs visi ejam uz priekšu Dieva valstībā. Nav tiesa, ka Evaņģēlijs mūs attaisno un tad paklausība padara mūs svētus. Evaņģēlijs ir tas, kas palīdz mums augt (Galatiešiem 3:1-3), un regulāri atjauno mūs (Kolosiešiem 1:6). Tas ir risinājums visām problēmām, atslēga visām aizslēgtajām durvīm, spēks, kas palīdz pārvarēt visus šķēršļus (Romiešiem 1:16-17).**

Timotejs Kellers

“Mirt jūs nemirsiet, jo Dievs zina, ka tai dienā, kad jūs no tā ēdisiet, jūsu acis atvērsies un jūs būsiet kā Dievs, zināsi, kas labs un kas ļauns!” (1. Mozus 3:4-5) Čūska pārliecināja levu, ka Dievs patiesībā nemaz nav labs - viņš attur levu no tā, kas ir labs. Kolīdz leva noticēja meliem par Dievu, viņas vēlmes mainījās. Viņa vairs nevēlējās izvairīties no šī koka, bet iekāroja to un ēda tā augļus: “Un sieva redzēja, ka tas koks ir labs, lai ēstu, ka tikams acīm un kārojams prātam, un viņa ņēma tā augli un ēda, un deva arī savam vīram, kas bija kopā ar viņu, un viņš ēda.” (1. Mozus 3:6) Viņi neticēja Dievam, tāpēc nepaklausīja viņam, un rezultāts bija nāve.

Pārmaiņu atslēga ir novērsties no meliem, lai atcerētos un priecātos par Evaņģēliju - patiesību par Dievu.

Viens no svarīgākajiem Svēta Gara uzdevumiem ir atklāt mums patiesību par Dievu. Jēzus sauc viņu par Patiesības Garu (Jāņa 15:15) un apsola, ka Gars atgādinās mums patiesību (Jāņa 15:25). Svētā Gara uzdevums ir norādīt mums uz patiesību, un mūsu uzdevums ir pievērsties patiesībai un tai uzticēties. To sauc par grēku nožēlu un ticību. Grēku nožēla nozīmē pagriezt muguru meliem par Dievu un grēkiem, kas darīti šo melu dēļ. Ticība nozīmē pievērsties patiesībai par Dievu un dievbijīgajai uzvedībai, kas izriet no ticības šai patiesībai. Tāpēc mūs glābj sākotnējā grēku nožēla un ticība Evaņģēlijam, un mūs turpina mainīt grēku nožēla un ticība Evaņģēlijam.

ČETRAS PATIESĪBAS PAR DIEVU

Pārdomāsim četras patiesības par Dievu, kurām varam pievērsties, kad tiekam kārdināti: **Dievs ir žēlastīgs, labs, varens un godības pilns.**

Ja es neticu patiesībai, ka Dievs ir žēlastības pilns, tad uzskatu, ka man ir jāpierāda sevi Dievam, citiem un pašam sev. Rezultāts būs grēcīga rīcība, kuru apskatījām iepriekšējā nodarbībā: citu vainošana, izlikšanās, kritizēšana, tiesāšana, citu pazemošana. Bet, ja kārdinājuma brīdī es pieķeros patiesībai, ka esmu glābts žēlastībā, tad saprotu, ka man nevajag sevi pierādīt citiem grēcīgā veidā. Ticība tam, ka Dievs ir žēlastības pilns, ir pamats pārmaiņām manī. Visskaidrāk Dieva žēlastību mēs redzam Evaņģēlijā - Dievs ar Jēzus palīdzību atjauno mūsu attiecības ar viņu, un tas ir bez maksas.

Ja es neticu patiesībai, ka Dievs ir labs, tad es nerimstos meklēt labo lietās, kas nekad nespēj sniegt gandarījumu: ēdienā, seksā, izklaidē, attiecībās. Bet, ja es ticu, ka Dievs ir labs, es atrodu gandarījumu viņā un baudu viņa dotās materiālās dāvanas, nekļūstot apsēsts ar to iegūšanu. Ticība tam, ka Dievs ir labs, ir pamats pārmaiņām manī. Vislabāk mēs to redzam Evaņģēlijā – Dievs gādāja mums vislabāko un samaksāja par to ar Jēzus dzīvību.

Ja es neticu, ka Dievs ir varens, tad es baidos un raizējos laikā, kad dzīve šķiet kļūstam nekontrolējama. Kad esmu noraizējies un uztraucies, man ir grūti mīlēt citus, jo mani pārlietu nomāc paša ciņas un raizes. Tādos brīžos, iespējams, es cenšos kontrolēt situāciju un cilvēkus, lietojot manipulēšanas un iebiedēšanas taktiku. Bet, ja es ticu, ka Dievs ir liels un varens, es varu saglabāt mieru un spēt labi rūpēties par citiem visās situācijās,

“**Vairums no mums nekad nav īsti sapratuši, ka kristietība nav pašpalīdzības reliģija, kuras mērķis ir palīdzēt tikumīgiem cilvēkiem kļūt vēl tikumīgākiem. Mums nav vajadzīga pašpalīdzības grāmata, mums ir vajadzīgs Glābējs. Mums nav vajadzīga spēja “savākties”, mums ir vajadzīga nāve, augšāmcelšanās un Evaņģēlija patiesības, kas spēj mainīt mūsu dzīvi. Mums tās nav vajadzīgas tikai vienu reizi – kristīgās dzīves sākumā, bet katru dienu, katru mirkli.**

Elīsa Ficpatrika

jo zinu, ka mans Tēvs debesīs rūpējas par mani. Ticība tam, ka Dievs ir varens, ir pamats pārmaiņām manī. Viņa varenību visskaidrāk ieraugām Evaņģēlijā: uzceļot Jēzu no nāves, Dievs ir sakāvis un uzvarējis savus ienaidniekus – grēku, nāvi un Sātānu.

Ja es neticu, ka Dievs ir godības pilns, ja neticu, ka viņa viedoklim ir lielāks svars nekā visam citam, tad ieklausos citos un sekoju viņu padomam. Es padodos vienaudžu spiedienam un dzīvoju tādu pašu dzīvi kā jebkurš cilvēks mūsu kultūrā. Bet, ja es ticu, ka Dievs ir godības pilns, es ieklausos viņā un eju pa viņa ceļiem. Ticība tam, ka Dievs ir godības pilns, ir pamats pārmaiņām manī. Visskaidrāk viņa godību mēs redzam Evaņģēlijā – Jēzus ir Kungs pār visu, un viņš ir mūsu mīlestības un padevības cienīgs.

Kā saprotat, Evaņģēlijs ir vajadzīgs gan glābšanai, gan arī pārmaiņām. Tāpēc ir svarīgi, lai cilvēks, kurš vēlas piedzīvot arvien lielāku brīvību no grēka varas, nemītīgi gremdējas Evaņģēlija labajā vēstī, lasot Dieva Vārdu un veidojot dzīvīgu saikni ar kopienu, kas viņam mīlestībā atgādinās patiesību ik reizi, kad viņš cīnīsies ar neticību.

Labā Vēsts Bībelē

Evaņģēlijs ir labā vēsts mūsu ikdienas cīņās ar grēku. Ticība Evaņģēlijam ir tas, kā mēs piedzīvojam arvien lielāku brīvību no tādiem grēkiem kā dusmas, iekāre, mantkārība, greizsirdība un patmīlība. Pārdomājiet, kā četras zemāk minētās patiesības var mainīt jūsu ikdienas dzīvi.

DIEVS IR ŽĒLASTĪGS - Tāpēc mums nevienam nekas nav jāpierāda

- Ja ticat meliem, ka jums ir sevi jāpierāda Dievam, citiem un pašam sev, kādu grēcīgu rīcību tas rosina?

DIEVS IR LABS - Tāpēc mums nav jāmeklē nekas un neviens cits

- Ja ticat meliem, ka vislielāko gandarījumu sniedz kaut kas cits, nevis Dievs, kam jūs parasti pievēršaties? Kādas ir jūsu rīcības negatīvās sekas?

DIEVS IR VARENS - Tāpēc mums nav viss jākontrolē

- Ja ticat meliem, ka Dievs nekontrolē situāciju un jūs viņam nerūpat, kā jūs reaģējat brīžos, kad šķiet, ka esat zaudējis kontroli pār savu dzīvi?

DIEVS IR GODĪBAS PILNS - Tāpēc mums nav jābaidās no citiem

- Ja jums svarīgāka par Dieva atzinību ir citu cilvēku atzinība vai viedoklis, kas notiek brīžos, kad jūs nejutaties pieņemts vai nesāņemat atzinību?

PĀRDOMĀM: Kuru no šīm patiesībām jums ir sev jāatgādina visbiežāk? Parasti ir vieni meli, kas mūsu dvēselēm šķiet vispievilcīgākie un kas ir mūsu negatīvo emociju un grēcīgās rīcības sakne. Nedēļas laikā centieties noteikt, kas ir jūsu grēku sakne. Vai jums par katru cenu ir jāpierāda sevi? Vai cenšaties izbēgt no grūtībām un tiecaties pēc ērtībām? Vai jums ir vēlme vienmēr kontrolēt situāciju? Vai jums ir vajadzīga citu cilvēku atzinība?

Evaņģēlija spēks

NĀKOTNE

4

Jautājumi diskusijai

Pastāstiet, no kura grēka, grūtībām vai cīņas savā dzīvē jūs gribētu būt pilnīgi un galīgi atbrīvots!

Cerība nākotnei

Otrajā nodarbībā mēs uzzinājam, ka Evaņģēlijs ir labā vēsts pagātnei – Jēzus dzīve un nāve ir palīdzējusi mums uzsākt pilnīgas, nesabojātas attiecības ar Dievu. Trešajā nodarbībā mēs pārrunājam to, ka Evaņģēlijs ir labā vēsts arī tagadnei – Jēzus atbrīvo mūs no grēka varas un dod mums jaunu motivāciju mainīties. Turklāt ticībā Jēzum Kristum mēs saņemam Svētā Gara dāvanu, kurš dod mums spēku mainīties.

“ ... bet visi mēs tapsim pārvērsti – pēkšņi, vienā acimirkli, pēdējai taurei skanot.

1. Korintiešiem 15:51-52

Taču Evaņģēlijs dod mums cerību ne tikai pašreizējās cīņās un grūtībās, bet arī cerību nākotnei.

Šajā nodarbībā mēs apskatīsim labo ziņu, ka *Jēzus otrās atnākšanas dēļ mēs ticībā tiksim glābti no grēka klātbūtnes*. Tuvojās diena, kad cīņa ar grēku beigsies un viss, kas šajā pasaulē nav kārtībā, tiks sakārtots.

- Saskaņā ar diviem zemāk minētajiem apgalvojumiem, kas šajā procesā jau ir paveikts un kas vēl jāpaveic?
 1. Ticībā mēs tiekam glābti no grēka varas Jēzus augšāmcelšanās un debesbraukšanas dēļ.
 2. Ticībā mēs tiksim glābti no grēka klātbūtnes, jo Jēzus nāks otrreiz.

“ Pašlaik mūsu uzdevums ir dzīvot kā augšāmceltiem cilvēkiem starp Lieldienām un pēdējo dienu. Mūsu uzdevums ir darīt to ar visu savu kristīgo dzīvi, individuāli un kolektīvi, pielūdzot Dievu un dodoties misijā. Tā mēs esam kā zīme, kas liecina par Lieldienām, un kā priekšnojauta par pēdējo dienu.

N. T. Raits

Labā Vēsts Bībelē

Ticībā mēs tiksim glābti no grēka klātbūtnes Jēzus otrās atnākšanas dēļ.

JĒZUS OTRĀ ATNĀKŠANA IR LABĀ VĒSTS MUMS

Izlasiet sekojošās Rakstu vietas un pārdomājiet: kāpēc Jēzus atgriešanās ir laba vēsts mums katram?

Jāņa 14:1-3

[Jēzus saka:] “Jūsu sirdis lai neiztrūkstas! Ticiet Dievam un ticiet man! Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai es jums sacītu, ka es eju jums vietu sataisīt? Kad es būšu aizgājis un vietu jums sataisījis, es nāksu atkal un ņemšu jūs pie sevis, lai arī jūs būtu tur, kur es esmu.”

- Saskaņā ar šo Rakstu vietu, kāpēc Jēzus atgriezīsies jeb nāks otrreiz?

Jāņa 1. vēstule 3:2

Mīļotie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Zinām, ka tad, kad tas atklāsies, mēs būsim līdzīgi viņam, mēs redzēsim viņu tādu, kāds viņš ir.

- Saskaņā ar šo Rakstu vietu, kā Jēzus otrā atnākšana palīdzēs mūsu cīņā ar grēku?

JĒZUS OTRĀ ATNĀKŠANA IR LABĀ VĒSTS PASAULEI

Kad Jēzus nāks otrreiz, tad tie, kuri tic Jēzum, tiks darīti pilnīgi, un tā notiks arī ar visu pasauli. Izlasiet šīs divas Rakstu vietas, kuru autors ir Jānis. Viņš raksta par to, kas notiks, kad Jēzus atgriezīsies.

Atklāsmes grāmata 21:1-5

Tad es ieraudzīju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas un jūras vairs nebija. Es ieraudzīju svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, nokāpjam no debesīm, no Dieva, kā līgavu, sapostu un izrotātu savam vīram. Es dzirdēju varenu balsi atskanam no troņa: redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, un viņš mājās kopā ar viņiem, un viņi būs viņa tauta, pats Dievs būs ar viņiem un būs viņu Dievs. Un Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm, un nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaimanu, nedz sāpju vairs nebūs, jo viss bijušais ir pagājis. Tas, kas sēdēja tronī, teica: "Redzi, es visu daru jaunu. Tad viņš teica: raksti, jo šis vēstījums ir uzticams un paties."

Atklāsmes grāmata 22:1-5

Tad eņģelis man parādīja dzīvā ūdens upi, dzidru kā kristāls, tā izplūda no Dieva un Jēra troņa pa ielas vidu. Upes abās pusēs bija dzīvības koks, kas nes divpadsmit augļus, katru mēnesi savu augli; un tā lapas ir noderīgas tautām dziedināšanai. Nekāda nolādējuma vairs nebūs. Tajā būs Dieva un Jēra tronis, un viņa kalpi viņam kalpos, viņi skatīs viņa vaigu, un viņa vārds būs uz viņu pierēm. Un nakts vairs nebūs, un nebūs vajadzības nedz pēc gaismekļa, nedz saules gaismas, jo Kungs Dievs apspīdēs viņus, un viņi valdīs mūžu mūžos.

- Ja ticat Jēzum, tad pēc nāves uzreiz būsi kopā ar Jēzu. Bet pēc Jēzus atgriešanās notiks vēl kaut kas cits. Vai cilvēki dosies uz debesīm, vai arī debesis nonāks uz zemes?

- Saskaņā ar šīm Rakstu vietām, kā Jēzus atgriešanās mainīs cilvēku pieredzi?

- Cilvēki bieži vien uzskata, ka glābšana nozīmē to, ka cilvēku dvēseles pacelsies debesīs, lai turpinātu eksistēt nemateriālā veidā. Kā šī Rakstu vieta norāda uz tieši pretējo? Kā šī izpratne par mūžīgo dzīvi atšķiras no tā, ko esat dzirdējis vai kādi pieņēmumi jums ir bijuši līdz šim?

“

Atklāsmes grāmatā rādītais redzējums un patiesībā viss Bībeles stāsts liek mums ar cerību raudzīties nākotnē, kad radība tiks pilnībā atjaunota. Katrs radības aspekts tiks pārveidots tā, lai atspoguļotu Dieva sākotnējo nodomu.

Maikls Gohīns

IZLASIET: Kāda būs glābšana?

Kāda būs glābšana?

Kas ir glābšana? Kāpēc Jēzus dzīvoja, nomira, augšāmcelās, uzkāpa debesīs un galu galā atnāks otrreiz?

Bieži tiek uzskatīts, ka glābšanas galvenais mērķis ir nodrošināt to, ka cilvēki pēc nāves nonāk debesīs. Tiek pieņemts, ka Dieva mērķis, glābjot cilvēkus, ir panākt, ka pulks bezmiesisku dvēseļu lidinās ap viņu debesīs. Bet tas nevar būt Dieva mērķis glābšanai, jo tas nav viņa plāna galējais rezultāts.

Kad Jēzus nāks otrreiz, cilvēki nedosies uz debesīm, lai tur mājotu nemateriālā veidā. Tieši pretēji. Debesis nonāks uz zemes un pārveidos visu materiālo. Ne tikai cilvēki tiks dziedināti un atjaunoti, bet arī visa pārējā radība tiks dziedināta un atjaunota.

Tātad glābšana nenozīmē, ka tiksīm teleportēti prom no savas ikdienas esamības. Glābšana nozīmē, ka mūsu ikdienas esamība tiks pārveidota. Ikdienas dzīvi atjaunos Dieva dziedinošais spēks.

Ikdienas dzīve nav mūsu problēma. Ja padomājam, tad saprotam, ka ikdienas dzīve patiesībā ir brīnišķīga: vasaras vakarā baudīt pikniku ar draugiem, pludmalē celt smilšu pilis ar bērniem, smieties, līdz acīs sariesas asaras un sāk sāpēt vēders, baudīt laiku, kad ziema pārvēršas pavasarī, kokos riešas pumpuri un gaisā sāk virmot ceriņu smarža. Ikdienas dzīve, ja to necaurvij ciešanas un sāpes, var būt brīnišķīga.

Dievam rūp mūsu ikdienas dzīve un šī pasaule. Viņa plāns ir to atbrīvot. Viņš plāno dziedināt to, kas ir slim, salābot to, kas ir salauzts, un izmainīt to, kas ir nepareizs. Tāds, saskaņā ar Biblii, ir Dieva plāns.

Kādu dienu Jēzus atgriezīsies, un mūsu tik pazīstamā dzīve tiks pilnībā pārveidota - nevis par kaut ko pilnīgi citu, bet par kaut ko pilnīgi perfektu. Dievs mums neatņems baudu, ko sagādā ieniršana baseinā karstā vasaras dienā, bet viņš paņems projām apdeguma un ādas vēža risku. Dievs nepaņems projām prieku, ko sagādā iemilēšanās,

“

Bieži vien cilvēki, atverot Jauno Derību, pieņem, ka tās galvenā doma ir: “Pēc nāves nonākt debesīs.” Šo uzskatu viņi nav guvuši no Jaunās Derības, bet gan no kāda cita avota.

N. T. Raits

bet paņems projām šķiršanās sāpes. Tādu mūžīgās dzīves ainu rāda Bībele. Tāda būs dzīve pēc Jēzus atgriešanās. Ja Dievs kādu dienu nāks un ar savu klātbūtni un spēku pārveidos ikdienas dzīvi, tas nozīmē, ka tā viņam ir svarīga arī tagad. Patiesībā daļa no Dieva plāna ir ļaut cilvēkiem jau šeit un tagad nobaudīt, kāda būs dzīve nākotnē, lai cilvēki vēlētos to piedzīvot. Tas ir viens no nozīmīgākajiem kristiešu uzdevumiem šajā pasaulē. Kristieši šeit un tagad mācās dzīvot Dieva pārveidojošā spēka ietekmē, un tā viņi rāda citiem, kāda būs šī pārveidotā dzīve, kad Jēzus atgriezīsies.

Iedomājieties, ka mūžība ir kā filma. Šī filma vēl netiek rādīta, bet drīz to varēs redzēt kinoteātrī. Dzīve ir kā filmas reklāmas klips. Reklāma palīdz izlemt, vai vēlaties noskatīties visu filmu. Tajā savijas filmas fragmenti. Ja reklāma ir labi izveidota, tā dod skatītājiem ieskatu filmā. Kristiešiem tagad ir jādzīvo tā, lai dotu citiem cilvēkiem ieskatu tajā, kāda būs dzīve, kad Jēzus atgriezīsies, lai arī viņi vēlētos pievienoties šai dzīvei. Kristiešiem ir jāiztēlojas, kāda būs dzīve pēc tam, kad Dievs dziedinās un atjaunos pasauli, un jādzīvo tā, lai dotu citiem cilvēkiem ieskatu šajā aizraujošajā dzīvē.

Mūžība, kurā cilvēki ir tērpti baltās drēbēs un spēlē arfas, ir filma, kuru vairums cilvēku neskatītos. Mēs nespēsim arfas un nesēdēsim uz mākoņa malas. Precīzāks mūžīgās dzīves attēlojums ir mācīties dzīvot ikdienā ar Dieva pārveidojošo spēku. Tas nozīmē jau tagad noslaucīt asaras, jo pienāks diena, kad Dievs noslaucīs tās visas. Tas nozīmē atrast veidus, kā remdēt cilvēku sāpes tagad, jo pienāks diena, kad Dieva paņems projām visas sāpes. Tas nozīmē paēdināt izsalkušos un rūpēties par trūkumcietējiem, lai tā parādītu dienu, kad Dievs remdēs visu izsalkumu un paņems projām nabadzību, grēku un ciešanas. Mums ir jādzīvo ikdienas dzīve, mērķtiecīgi rādot cilvēkiem Evaņģēliju, kas ir Jēzus labā vēsts. Mums katra diena ir jādzīvo ar Evaņģēlija mērķtiecību.

Ja iedomājaties šo pasauli kā pilnīgu, tad varat gūt nojausmu par nākotnē paredzēto glābšanu, kas dota tiem, kuri uzticas Jēzum. Tas arī vieš lielāku skaidrību par to, kā dzīvot pasaulē, kas vēl nav pilnīga. Kristiešu pārliecība par nākotnē paredzēto glābšanu ietekmē to, kā viņi dzīvo tagadnē.

- Kā tas, ka zinām, ka esam grandioza stāsta vidū un kādu dienu Jēzus atnāks otrreiz, lai visu sakārtotu un beidzot pilnīgi iznīcinātu grēku un tā sekas, ietekmē mūsu dzīvi šeit un tagad?
- Ja mūsu sirdis patiešām noticētu Evaņģēlija patiesības nākotnes aspektam, kā par to liecinātu mūsu dzīve? Kā mēs domātu un rīkotos citādi?

Cerība ir viens no teoloģiskajiem tikumiem. Tas nozīmē, ka nemitīga lūkošanās nākotnē, uz mūžīgo pasauli nav, kā daži mūsdienu cilvēki uzskata, sava veida bēgšana vai sapņošana, bet gan tas, kas kristietim ir jādara. Tas nenozīmē, ka mums ir jāatstāj tagadējā pasaule tādā stāvoklī, kādā tā ir. Lasot vēsturi, ievērosiet, ka kristieši, kuri visvairāk paveica tagadējā pasaulē, bija tie, kuri visvairāk domāja par nākamo pasauli. Tie bija apustuļi, kuri panāca Romas impērijas pievēršanos kristietībai, pārstaigājot zemi kājām. Izcilie vīri, kas veidoja viduslaikus, angļu evaņģēlisti, kuri panāca vergu tirdzniecības atcelšanu, atstāja savas pēdas uz šīs zemes tieši tāpēc, ka viņu prāti bija aizņemti ar domām par debesīm. Kristieši ir kļuvuši tik neefektīvi tikai kopš tā laika, kad ir pārstājuši domāt par nākamo pasauli.

K. S. Lūiss

Labā Vēsts ikdienā

Kristieši ir aicināti ne tikai stāstīt labo vēsti par Jēzu, bet arī **būt par labo vēsti** citiem cilvēkiem. Ikvienam kristietim ir jādzīvo sava dzīve Dieva spēkā tā, lai cilvēkiem rastos priekšstats par to, kāda būs dzīve pēc Jēzus otrās atnākšanas, kad visa pasaule tiks atjaunota.

Ko tas nozīmē praktiski?

Kristietis var uzdot sev jautājumu: "Kas nestu vislielāko labumu citiem un vislielāko godu Dievam?" Piemēram, inženiere varētu pārdomāt, kā darīt savu darbu tā, lai pēc iespējas labāk veicinātu cilvēces uzplaukumu un apliecinātu Dieva radošumu un skaistumu. Pilsētas mērs varētu jautāt, kā darīt savu darbu tā, lai vislabāk kalpotu vairumam cilvēku un lai visa pilsēta piedzīvotu uzplaukumu. Šie praktiskās domāšanas eksperimenti var palīdzēt kristiešiem sākt dzīvot savu dzīvi tā, lai rastos priekšstats, kāda būs dzīve pēc Jēzus atgriešanās.

- Domājot par vienu no jūsu attiecību jomām (dzīvesbiedrs, māte vai tēvs, bērns utt.): Kā praktiskā veidā jūs varētu nest citiem vislielāko labumu un Dievam vislielāko godu, lai cilvēkiem rastos priekšstats par to, kāda būs dzīve pēc Jēzus atgriešanās?
- Domājot par vienu no jūsu funkcijām vai lomām (darbs, brīvprātīgais darbs, treneris utt.): Kā praktiskā veidā jūs varētu nest citiem vislielāko labumu un Dievam vislielāko godu, lai cilvēkiem rastos priekšstats par dzīvi pēc Jēzus atgriešanās?
- Domājot par jūsu misionālo kopienu: Kāda(s) vajadzība(s) ir cilvēkiem jūsu kopienā? Kā praktiskā veidā jūs visi kopā varat nest citiem vislielāko labumu un Dievam vislielāko godu, lai cilvēkiem radītu priekšstatu par dzīvi pēc Jēzus atgriešanās?

RĪCĪBA: Kopīgi pārrunājiet vienu vajadzību, ko jūs kā grupa varētu atrisināt un tā radīt priekšstatu par glābšanu, ko nesīs Jēzus otrā atnākšana. Tā varētu būt kāda cilvēka praktiska vai emocionāla vajadzība, vai arī kāda problēma jūsu apkārtnē. Izveidojiet plānu, kā jūs visi kopā varētu apmierināt šo vajadzību, lai citi jau šeit un tagad varētu piedzīvot labo vēsti par Jēzu.

EVANĢĒLIJA MĒRĶIS

Jautājumi diskusijai

Jūsaprāt, kāds ir jūsu apkārtnē dzīvojošo cilvēku dzīves mērķis?

Ja jūsu kaimiņi ieskatītos jūsu dzīvē, kāds, viņuprāt, būtu jūsu dzīves mērķis?

Glābšana: no kā un kam?

Evaņģēlija labā vēsts nozīmē, ka mēs ne tikai esam glābti no soda par saviem grēkiem, grēka varas un klātbūtnes, bet mēs arī esam glābti kaut kam. Mūsu dzīvei ir Dieva dots mērķis. Tā ir laba vēsts! Dieva spēks mūs glābj, lai varam iesaistīties Dieva mērķos. Dieva darbs mūs glābj, lai mēs darītu Dieva darbu.

Efesiešiem 2:8-10

Jo žēlastībā jūs esat izglābti caur ticību, tas nenāk no jums, tā ir Dieva dāvana, tas nav arī no darbiem, lai kāds nesāk dižoties. Mēs paši esam viņa darinājums, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.

- Saskaņā ar Efesiešiem 2:8-10, kam Dievs mūs ir izglābis?
- Mūs neglābj labie darbi, bet mēs tiekam izglābti labiem darbiem – kā šie apgalvojumi atšķiras?
- Ko Dievs ir darījis, lai palīdzētu mums dzīvot šajos labajos darbos?

IZLASIET: Mūsu mērķis Dieva lielajā plānā

Mūsu mērķis Dieva lielajā plānā

DIEVA PLĀNS

Mērķis un plāni iet roku rokā. Aplūkojot ēkas plānu, sākam saprast mērķi, kuram ēka kalpo. Mājas plāns lielā mērā atšķirsies no futbola stadiona plāna, jo katra būve kalpo citam mērķim. Viens no labākajiem veidiem, kā saprast Dieva mērķi glābšanā, ir aplūkot viņa plānu. Šo plānu varam iepazīt Bībelē. Bībele sastāv no 66 grāmatām, bet tajā ir četras galvenās daļas jeb cēlieni līdzīgi kā lugā: radišana, grēkā krišana, atbrīvošana un atjaunošana. Ja iepazīstam četru cēlienu kopēju sižetu, tad Dieva mērķis glābšanai kļūst skaidrs: atjaunot cilvēci un

radību, lai tās kalpotu sākotnējam mērķim - parādīt Dieva labestību un pagodināt viņu. Tas viss tiek darīts caur Jēzus Kristus personu un darbu.

1. CĒLIENS: RADĪŠANA

Sākumā Dievs rada debesis un zemi, un viņš visu rada pilnīgu. Viņš valda pār savu radību kā mīlošs Ķēniņš. Ādams un Ieva ir viņa uzticības personas, radīti "pēc viņa tēla un līdzības". Viņiem ir dots uzdevums - rūpēties par Dieva radību, kopt to un veidot kultūru, kas pagodina Dievu un atklāj viņa labestību un labo mērķi. Tas Bībelē tiek apzīmēts ar tādām frāzēm kā "Dieva valstība" vai "Debesu valstība".

2. CĒLIENS: GRĒKĀ KRIŠANA

Dieva radītie cilvēki nolemj apšaubīt Dieva raksturu, noraidīt viņu kā ķēniņu un atrast paši savu mērķi un jēgu pasaulē bez Dieva un viņa labā mērķa. Cilvēki novēršas no Dieva un kopā ar viņiem to dara visa radība. Kopš tā laika cilvēce ir sadumpojusies pret labo un mīlošo Dievu. Kaut arī cilvēki joprojām nes sevi Dieva tēlu un līdzību, šis tēls un līdzība ir pamatīgi sabojāta – viņi vairs nespēj būt tādi cilvēki, kādus Dievs viņus iecerējis. Viņi pirmajā vietā liek sevi un savu godību, nevis Dievu un viņa godību. Viens no pirmajiem un postošākajiem grēkā krišanas rezultātiem ir reliģija – cilvēka centieni aizsegties un nopelnīt atgriešanos pie Dieva.

3. CĒLIENS: ATBRĪVOŠANA

Pirmā aina – Israēls. Dievs neiznīcina visu un nesāk no jauna. Viņš sāk īstenot plānu, lai atbrīvotu radību. Dievs neatmet cilvēkus, bet aicina vīru vārdā Ābrahāms un apsola, ka ar Ābrahāma palīdzību viņš atjaunos pasauli. Lielākā daļa Vecās Derības, sākot no 1. Mozus grāmatas 12. nodaļas, ir šī apsolījuma īstenošana, un tā parāda, kā Dievs darbojas caur saviem cilvēkiem (šeit - Israēla tautu), lai sāktu atbrīvot radību.

Otrā aina – Jēzus. Jaunās Derības sākumā nāk Jēzus, kurš ir papildījums Dieva dotajam apsolījumam Ābrahāmam par pasaules atjaunošanu. Jēzus ir tas, caur kuru Dievs sakārto pasauli un atjauno Dieva valstību. Dievs to dara, nevis iznīcinot pasauli, bet uzņemoties pasaules bēdas un grēkus, nomirstot un trešajā dienā augšāmceļoties. Jēzus augšāmceļanos no mirušajiem pirmie kristieši saprata kā apliecinājumu, ka nāve ir iznīcināta un Dievs ir paveicis solīto! Jēzū Dievs ir devis veidu, kā cilvēki var atjaunot attiecības ar Dievu un atkal sākt dzīvot viņa valstībai un mērķiem.

Trešā aina – draudze. Mēs dzīvojam šajā ainā. Tās sākumā Jēzus sūta savus sekotājus pasaulē, lai viņi darītu cilvēkus par mācekļiem – palīdzētu cilvēkiem no visām tautām iepazīt Jēzu, uzticēties viņam un dzīvot ar viņu. Dievs piepilda viņus ar Svēto Garu, lai viņiem ir spēks gan vēstīt labo vēsti par Jēzu, gan dzīvot dzīvi, kas apliecina šo vēsti. Kopš laika, kad Jēzus sūta savus pirmos mācekļus, Evaņģēlijs turpina izplatīties visā pasaulē, nonākot gandrīz visās tautās. Šīs ainas mērķis ir paveikt Lielo uzdevumu – aiznest Evaņģēliju visiem cilvēkiem, lai viņi var tikt glābti, piepildīti ar Svēto Garu un sāktu dzīvot Dieva godam kā viņa atjaunošanas plāna dalībnieki.

4. CĒLIENS: ATJAUNOŠANA

Pēdējais cēliens šajā drāmā sākas ar Jēzus otro atnākšanu. Kādu dienu Jēzus atgriezīsies, lai tiesātu dzīvos un mirušos. Tie, kuri būs paļāvušies uz Jēzus pilnīgo CV, ieies jaunajās debesis un jaunajā zemē. Tie, kuri būs izvēlē-

jušies paļauties uz savu CV, tiks atbilstoši tiesāti un izraidīti no jaunajām debesīm un jaunās zemes, lai samaksātu par saviem grēkiem ellē. Tā ir vieta, kurā nav Dieva mīlestības un klātbūtnes. Kad Jēzus atgriezies, viņš atjaunos visu radību saskaņā ar Dieva sākotnējo nodomu. Vairs nebūs grēka, slimību, sāpju vai nāves. Viss, kas grēkā krišanas brīdī tika sabojāts, tiks dziedināts un atjaunots. Nevis cilvēku dvēseles dosies uz debesīm, bet debesis nonāks uz zemes. Dievs atkal mājās savas tautas vidū pilnīgā pasaulē. Viss kalpos vienam mērķim - parādīt Dieva labestību un pagodināt viņu.

MŪSU MĒRĶIS

Mēs dzīvojam laikā starp Jēzus augšāmcelšanos un viņa atgriešanos, tieši pirms Dieva drāmas pēdējā cēliena. Mēs esam kā aktieri, kuriem ir iedots lugas scenārijs, bet pietrūkst noslēdzošās ainas. Režisors vēlas, lai mēs šajā ainā improvizējam. Kā lai saprotam, kā vislabāk improvizēt savu lomu? Jums vajadzētu labi pārzināt visu lugu kopumā – visu, kas tajā jau ir noticis, un to, kā luga noslēgsies.

Iepriekšējā nodarbībā mēs runājām par to, cik svarīgi ir zināt noslēgumu un dzīvot tā, lai citi varētu ieskatīties nākotnes aizraujošajā dzīvē. Ir svarīgi gan lūkoties nākotnē, gan atskatīties pagātnē. Mēs atskatāmies uz Jēzus dzīvi un redzam, kā viņš dzīvoja, kā spēlēja savu lomu drāmā, un viņš to darīja nevainojami. Atskatoties uz Jēzu un pēc tam skatoties nākotnē uz jauno radību, mēs labāk sapratīsim, kā improvizēt - kā piedalīties Dieva plānā.

Saskaņā ar Jēzu, mūsu primārā loma Dieva plānā ir šāda: darīt cilvēkus par Jēzus mācekļiem, kuri dara citus cilvēkus par Jēzus mācekļiem.

Labā Vēsts Bībelē

DIEVS IR IZGLĀBIS MŪS, LAI MĒS DARĪTU CITUS PAR MĀCEKĻIEM

Jēzus formulē mūsu mērķi pēdējā pavēlē, ko dod saviem sekotājiem, – to sauc par Lielo uzdevumu. Jēzus aicina tos, kurus ir veidojis par saviem mācekļiem, atkārtot šo procesu un palīdzēt arī citiem kļūt par Jēzus mācekļiem. Māceklis ir cilvēks, kurš Dieva spēkā ir izglābts Dieva mērķiem un kurš dzīvo ar šiem mērķiem savā ikdienā, palīdzot citiem dzīvot ar Evaņģēlija mērķiem un tā spēkā.

Mateja 28:18-20

Jēzus, piegājis klāt, tiem sacīja: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, tādēļ ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis; un, redzi, es esmu ar jums ik dienas līdz laiku beigām.”

- Kā jūs īsi pateiktu - kādu pavēli Jēzus deva saviem sekotājiem?
- Kāda vara ir Jēzum? Kādā ziņā tā ir laba vēsts mācekļiem, kas veic Lielo uzdevumu?

- Kādus apsolījumus Jēzus dod saviem mācekļiem? Kādā ziņā tā ir labā vēsts mācekļiem, kas veic Lielo uzdevumu?

Mācekļu audzināšana ir process, kurā mēs kādam palīdzam saprast Evaņģēlija spēku un mērķi, kā arī palīdzam ikdienā dzīvot šo patiesību gaismā. Mācekļu audzināšana ir process, kurā Evaņģēliju ienesam katrā savas dzīves jomā un mācāmies dzīvot ar savu jauno identitāti, ko mums ir devis Jēzus. Mācekļu audzināšana ir process, kurā mēs palīdzam citiem darīt to pašu, ko darām mēs.

Sestajā nodaļā, "Evaņģēlija prasmju darbseminārā", mēs runāsim par to, kā jūs varat izaugt līdz tam, ka spējat to darīt ikdienā. Jūs iemācīsieties, kā sadzirdēt Evaņģēlija vajadzības, kā uzdot labus jautājumus un kā pasludināt Labo vēsti gan tiem, kuri jau pazīst Kristu, gan tiem, kuri viņu vēl nepazīst.

Labā Vēsts ikdienā

Pārdomājiet zemāk dotos jautājumus. Noslēdzot nodarbību cikla 1. daļu, mēs aicinām jūs apsvērt, cik lielā mērā jūs dzīvojat Evaņģēlija spēkā un Evaņģēlija mērķim. Mēs vēlamies uzdot jautājumus, uz kuriem varbūt nav viegli atbildēt: "Vai manas dzīves mērķis tiešām ir Lielais uzdevums? Vai es vispār gribu, lai mans mērķis ir Lielā uzdevuma veikšana? Kā lai es esmu uzticīgs Dievam un audzinu citus par mācekļiem?"

- Pārskatiet savas pagājušās nedēļas aktivitātes - to, kas ir ierakstīts kalendārā, darāmo lietu sarakstā, aktivitātes darbā, mājās vai apkārtnē. Ko jūsu nedēļas aktivitātes liecina par to, kāds ir jūsu dzīves mērķis?
- Ja jūs esat kristietis, vai, aplūkojot jūsu nedēļas aktivitātes, kļūst skaidrs, ka jūsu dzīves mērķis ir "mācekļu audzināšana"? Jā nē, tad kāpēc?
- Kas jūsos pretojas tam, lai jūs pakļautos Dieva mērķim - darīt citus par mācekļiem?

Pārdomājot šos jautājumus, lūdzu, neaizmirstiet, ka Jēzū Kristū jums ir doti visi nepieciešamie resursi, lai jūs katru dienu dzīvotu saskaņā ar Lielo uzdevumu! Dievs jūs izglāba ar vienu mērķi – lai jums vairs nebūtu jādzīvo mazāk nozīmīgiem mērķiem, kas ir ērtības, kontrole un "amerikāņa sapnis". Jūs esat izglābts, lai dzīvotu daudz lielākam stāstam un mērķim – mācekļu kopienā padarīt redzamu Dieva žēlastību.

Lai palīdzētu jums veikt pārmaiņas ikdienas dzīvē, mēs lūdzam jūs uzrakstīt savas dzīves misiju. Izmantojiet to, ko esat apguvis pēdējo pāris nodarbību laikā, un pārdomājiet, ko jums nozīmētu dzīvot Evaņģēlija spēkā un

Evaņģēlija mērķim; ko jums nozīmētu izmantot Kristus dotos resursus, lai jūs dzīvotu kā Kristus mācekļu audzinātājs.

Ja esat precējies, dariet to kopā ar savu dzīvesbiedru. Pārdomājiet, kā tas ietekmēs jūsu ģimeni kopumā.

- Ko Dievs jums ir devis Kristū? No kā viņš jūs ir atbrīvojis? Kādi resursi jums šobrīd pieder Jēzū, Svētā Gara spēkā?
- Uz ko Dievs jūs ir aicinājis Kristū? Kādu jaunu mērķi viņš jums ir devis? Kā jūs raksturotu šo jauno mērķi?

Tagad apkopojiet savas pārdomas, uzrakstot savu misiju. Sāciet ar frāzi "tā kā", lai raksturotu visu, kas jums pieder Jēzus dēļ. Turpiniet ar vārdu "tad", lai raksturotu, kādam mērķim un kādā veidā jūs vēlaties dzīvot. Jūsu misija var būt tik īss vai garš teikums, cik vien vēlaties, bet centieties to uzrakstīt īsi un saturīgi.

Daži piemēri:

Tā kā es Dieva žēlastībā esmu izglābts Jēzū, tad es pakļauju visu savu dzīvi vienam mērķim - palīdzēt citiem cilvēkiem iepazīt žēlastību un dzīvot tajā kopā ar mani.

Tā kā Jēzū es esmu izglābts, joprojām tieku glābts un tikšu glābts, tad es apņemos dzīvot saskaņā ar misiju, ko Jēzus man ir uzticējis, – darīt mācekļus, palīdzot citiem iepazīt Jēzus glābšanu visā tās pilnībā.

Mana misija

Kad esat to paveicis, pārdomājiet jautājumus par praktiskām izmaiņām, kas jāpaveic, lai jūs varētu dzīvot saskaņā ar savu misiju.

- Jums ir daudzas ikdienas aktivitātes, kuras turpināsiet veikt, bet ar jaunu - Evaņģēlija mērķi. Kā jūsu misija mainīs to, kā jūs piedalāties šajās aktivitātēs?

- Lai sāktu dzīvot saskaņā ar Jēzus misiju, jums nāksies dažām aktivitātēm pielikt punktu. Kādi ieradumi vai aktivitātes jums jāizbeidz, lai jūs patiešām dzīvotu saskaņā ar savu misiju?

- Droši vien jums būs jāspēr jauni soļi, lai jūs dzīvotu saskaņā ar Evaņģēlija spēku un mērķi. Kādi jauni ieradumi jums ir jāizveido un kādās aktivitātēs jāiesaistās, cenšoties īstenot savu misiju?

RĪCĪBA: Mēs visi cenšamies definēt savu misiju. Mēs arī stāstīsim cits citam, ko esam uzrakstījuši, un noslīpēsim savu misiju turpmāk, "Evaņģēlija prasmju darbseminārā" un nodarbību cikla 2. daļā. Turiet savu misiju redzamā vietā, lai sev atgādinātu, kas jums pieder Kristū un kā viņa dotā brīvība ļauj jums dzīvot. Vairākas reizes nedēļā atsauciet to atmiņā un pārdomājiet, vai tā raksturo vai neraksturo jūsu dzīvi. Esiet gatavi pastāstīt to citiem!

Evaņģēlija prasmju darbseminārs

KĀ RUNĀT EVAŅĢĒLIJA PATIESĪBU MĪLESTĪBĀ IKDIENĀ

Darbsemināra mērķis

Iepriekšējās nodarbībās mēs esam pārdomājuši Evaņģēlija spēku un mērķi. Būt Jēzus māceklim nozīmē saprast Evaņģēlija spēku un mērķi un ik dienas mācīties dzīvot saskaņā ar to. Mācekļu audzināšana ir Svētā Gara svaidīts process, kurā palīdzam citiem dzīvot ar Labo vēsti visās dzīves jomās, lai arī viņi iemācītos dzīvot Jēzus spēkā un vadībā.

Kā tas notiek? Kā to paveikt?

Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, mēs izveidojām apmācību vienas dienas garumā un nosaucām to par "Evaņģēlija prasmju darbsemināru". Mēs to nosaucām par "Evaņģēlija prasmēm", jo sapratām, ka iemācīties savienot Evaņģēliju ar visiem gan savas, gan citu cilvēku dzīves aspektiem ir kā iemācīties jaunu valodu. Mums ir jāatsakās no vecās pieejas, kas nozīmē dot padomu un mudināt citam citu "censties vairāk". Mums ir jāiemācās ieklausīties Evaņģēlija vajadzībās un savstarpēji teikt "patiesību mīlestībā". Tāds ir mācekļa izaugsmes process, un tas nenotiek vienā dienā.

Mēs to saucam par "darbsemināru", jo, mūsaprāt, šis process nevar notikt lekcijas formātā. Tā vietā mēs vēlamies vingrināties dzīvot saskaņā ar to, ko esam iemācījušies iepriekšējās piecās nodarbībās. Mēs vēlamies mācekļot viens otru drošā kontekstā, mācīties, kā dzīvot ar Labo vēsti savā dzīvē, un mudināt cits citu dzīvot jauno dzīvi, ko mums ir devis Jēzus.

Lai to paveiktu, mēs vispirms padziļināti apskatīsim Bībeles izpratni par to, kā cilvēki mainās, un tad pāriesim uz praktiskiem jautājumiem.

Labā Vēsts Bībelē

Piektajā nodarbībā mēs runājam par to, ka māceklis ir cilvēks, kuru Dieva spēks ir glābis Dieva mērķiem. Māceklis dzīvo saskaņā ar šiem mērķiem savā ikdienā, palīdzot citiem cilvēkiem dzīvot Evaņģēlija spēkā un Evaņģēlija mērķim.

Rūpīgi izlasiet Pāvila lūgšanu par Efesas draudzi Vēstulē efesiešiem 3:14-21:

Tādēļ es loku savus ceļus Tēva priekšā, no kā ikviena cilts debesīs un virs zemes iegūst savu vārdu. Es lūdzu, lai viņš pēc savas godības bagātības dod stiprinājumu jūsu iekšējam cilvēkam caur savu Garu, tā ka Kristus caur ticību iemājo jūsu sirdīs un jūs iesakņojaties un nostiprināties mīlestībā, lai līdz ar visiem svētajiem jūs būtu spējīgi izprast tās plašumu, garumu, augstumu un dziļumu un atzītu Kristus mīlestību, kas pārāka par atziņu, un lai Dievs jūs piepildītu visā savā pilnībā. Dievam, kas, ar savu spēku darbodamies mūsos, spēj darīt neizmērojami vairāk, nekā mēs lūdzam vai nojaušam, lai viņam gods draudzē un Jēzū Kristū paaudzū paaudzēs, mūžu mūžos! Āmen!

Pāvils raksta kristiešiem - tiem, kuri ir nākuši pie ticības Jēzum Kristum un zina Evaņģēliju. Bet ievērojiet, ka Pāvils nelūdz Dievam kaut ko citu vai kaut ko vairāk par Evaņģēliju. Viņš lūdz, lai šie kristieši, kuri zina Evaņģēliju, to iepazītu vēl pilnīgāk un vēl dziļāk. Viņš lūdz, lai Dieva mīlestība Kristū kļūtu par arvien dinamiskāku spēku viņu dzīvē. Viņš lūdz, lai viņi arvien vairāk smeltos no bagātīgajiem Dieva resursiem, kas viņiem ir pieejami Evaņģēlija dēļ. Pāvils lūdz Dievu, lai Svētā Gara darbības rezultātā Evaņģēlijs kļūst par spēku viņu dzīvē.

Pārdomājiet, ko tas nozīmē. Pāvils nevēlas, lai Efesas draudze "izaugtu" no Evaņģēlija. Viņš nelūdz Dievu, lai viņi iepazītu kaut ko citu, nevis Evaņģēliju. Viņš vēlas, ka viņu garīgā izaugsme ne tikai balstītos uz Evaņģēlija pamatiem, bet lai tā arī sniegtos "uz augšu" un "uz iekšu" - lai viņi arvien dziļāk savās sirdīs izprastu un izjustu to, ko jau saprot ar prātu.

Pāvils vispirms lūdz Dievam par Evaņģēliju un tikai tad pievēršas praktiskām dzīvesveida pārmaiņām Efesas draudzē, kurām jākalpo par šīs patiesības liecību.

Pāvilam rūp rakstura izaugsme un pieaugšana Kristus līdzībā, bet viņš arī apzinās, ka patiesa svētuma sakne nav nekas cits kā Evaņģēlija resursu iesēšana kristieša sirdī un motivācijā, lai šī sēkla vēlāk izaugtu par patiesām pārmaiņām cilvēka ikdienas dzīvē.

Pēteris kaut ko līdzīgu saka Pētera 2. vēstulē 1:3-9:

Viņa dievišķais spēks mums ir dāvinājis visu mūsu dzīvībai un dievbijībai vajadzīgo caur to, ka esam iepazinūši viņu, kas mūs ir aicinājis ar savu godību un labestību, tālab mums ir dāvāti dārgi un dīženi apsolījumi, lai jūs kļūtu dievišķās dabas līdzdalībnieki, izbēguši no iznīcības, kas ir pasaulē kāriību dēļ. Tādēļ pūlieties, lai jūs ticību vienotu ar tikumu, tikumu ar atziņu, atziņu ar savaldību, savaldību ar izturību, izturību ar dievbijību, dievbijību ar brāļu mīlestību, brāļu mīlestību ar dievišķo mīlestību. Ja tas viss jums ir un vēl pieaug, tas neļaus jums kļūt bezdarbīgiem vai neauglīgiem mūsu Kunga Jēzus Kristus atziņā. Bet, ja kādam tā nav, tas ir akls, jo savā tuvredzībā ir aizmirsis šķīstīšanu no senajiem grēkiem.

Pēteris sāk ar apliecinājumu, ka Dievs mums, kristiešiem, ir devis visu nepieciešamo dievbijīgai dzīvei, un mudina mūs dzīvot, izmantojot šos resursus, pieaugot Kristum līdzīgā raksturā. Ja mums piemītīs šīs īpašības, mēs dzīvosim auglīgu dzīvi, kalpojot Dievam. Bet uzmanīgi ieskatieties, kā viņš nosaka problēmu, ja šo īpašību pietrūkst: "Bet, ja kādam tā nav, tas ir akls, jo savā tuvredzībā ir aizmirsis šķīstīšanu no senajiem grēkiem." Ja mēs neaugam kādā no šīm jomām, tas nozīmē, ka esam aizmirsuši Evaņģēlija pamatpatiesības, kļuvuši akli un neapzināmies, ka esam grēcinieki, kuriem ir piedots, un esam zaudējuši saikni ar Jēzus mīlestības attīrošo avotu.

Ja mēs neaugam kādā no šīm jomām – svētumā, patiesā svētdarīšanā, reālā paklausībā kā Jēzus - tas nozīmē, ka pilnībā neizprotam un neizjūtam Dieva mīlestību pret mums Evaņģēlijā. Pienāks diena, kad mēs būsim pilnīgi kā Jēzus, jo, kā Jānis saka: "Mēs skatīsim viņu visā pilnībā." Līdz tam brīdim mēs kļūstam arvien līdzīgāki Jēzum, notverot mirkļus, kuros ieraugām viņu. Ticībā mēs arvien vairāk ieraugām, kāds ir Jēzus un ko viņš ir paveicis mūsu labā.

Kas ir elkdievība?

Viens no veidiem, kā to labāk saprast, ir apskatīt, kā Bībele saprot elkdievību. Izlasiet Romiešiem 1:18-25:

18 Bet pār to cilvēku bezdievību un netaisnību, kas Dieva patiesību nomāc netaisnībā, no debesīm atklājas Dieva dusmas, 19 jo, ko par Dievu var zināt, tas viņiem ir redzams, Dievs pats viņiem to parāda, 20 bet neredzamais – Dieva mūžīgais spēks un dievišķība – tas prātam atklājas Dieva redzamajos darbos, kas darīti kopš pasaules radīšanas. Tā ka viņiem nav ar ko aizbildināties, 21 jo, Dievu pazīdami, tie viņu nav godinājuši kā Dievu un nav viņam pateikušies, bet kļuvuši domās tukši – un viņu neprātīgā sirds ir aptumšojusies.

22 Apgalvodami, ka ir gudri, tie kļuvuši muļķi 23 un aizvietojuši neiznīcīgā Dieva godību ar iznīcīga cilvēka un putnu, un četrkājainu, un rāpuļu līdzībā darinātu tēlu, 24 tādēļ Dievs tos ir nodevis viņu siržu kāribām, tā ka tie nešķīstībā apkauno savu miesu. 25 Dieva patiesību tie apmainījuši pret meliem, godinājuši radību un kalpojuši tai, nevis Radītājam. – Viņš ir augsti teikts mūžīgi. Āmen!

- Kādēļ cilvēka sirds kļūst neprātīga un aptumšojas? (21. pants)

Pāvils saka, ka cilvēka sirds aptumšojas divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mēs nepagodinām Dievu, nerīkojamies tā, it kā viņš būtu nozīmīgs, varens, pārāks par visu. Otrkārt, mēs nepateicamies Dievam, tā parādot savu neatkarību un nepateicību. Citiem vārdiem sakot, mūsu sirdis kļūst neprātīgas un aptumšotas tieši tā paša iemesla dēļ, kāpēc Ādams un levas ēda augli no koka Ēdenes dārzā. Mēs vēlamies paši kontrolēt savu dzīvi, vēlamies būt galvenie un būt pašpietiekami. Mēs nevēlamies, lai Dievs ir Dievs, mēs paši vēlamies būt dievi.

- Kas notiek tā rezultātā? (22.-23. pants)

Mēs esam radīti kā būtnes, kuras pielūdz, tāpēc, noraidot un noliedzot Dievu, mēs nepārstājam pielūgt. Mēs apmainām vienu dievu pret citu. Kaut arī vairumam no mums mājās nav materiālu, taustāmu elku, mūsu sirdīs mājā Dieva aizstājēji. Mēs raugāmies uz kādu vai kaut ko, lai tas dotu mums identitātes apziņu, vērtību, nozīmīgumu un mērķi. Mūsu dzīvē vienmēr būs kaut kas, par ko dziļi savās sirdīs un prātos teiksim: "Lai es spētu dzīvot ar prieku, man noteikti ir vajadzīgs tas." Tā ir elkdievība. Jums ir dotas tikai divas izvēles - pielūgt Radītāju vai pielūgt radību!

- Kāds ir elkdievības rezultāts mūsu dzīvē? (24.-25. pants)

Ja apmainām patieso Dievu pret viltus dieviem, rezultāts ir meli un krāpšana: Dieva patiesību tie apmainījuši pret meliem. Ja mēs nepielūdzam vienu patieso Dievu, tad veidojam nepatiesu uzskatu sistēmu un dzīvojam

ar to, cerot un gaidot uz to, kas, mūsaprāt, dos mums prieku un dzīvību. Kaut kas cits kļūst par mūsu glābēju, taisnību un cerību. Rezultāts ir tikai viens - garīga verdzība: Dievs tos ir nodevis viņu siržu kārbām. Elkdievība padara mūs par vergiem tam, kas, mūsaprāt, ir nepieciešams priekpilnai dzīvei. Tas, ko vēlamies, kļūst par to, ko mums noteikti vajag, un šī kāre motivē, vada un iedvesmo mūsu dzīvi. Bet elki galu galā nespēj mums dot solīto, nespēj mūs apmierināt patiesi un visdziļākajā līmenī. Tāpēc mēs vienmēr dzenamies pēc kaut kā vairāk nebeidzamajā vēlmju un vilšanās ciklā.

Par elku var kļūt gandrīz jebkas vai jebkurš. Bieži vien elki paši par sevi ir kaut kas labs. Kaut kas vai kāds kļūst par elku, kad tam ierādām Dieva vietu savā dzīvē. Citiem vārdiem sakot, ja mūsu laime, identitāte un drošība ir saistīta ar to, ka mums pieder kāda no šīm labajām lietām, tad mēs pielūdzam elkus, lai cik ļoti arī neapgalvotu, ka mīlam Dievu un uzticamies viņam.

Tāpēc, kad domājam par pārmaiņām, mums vispirms ir jāatrod visu grēku sākuma problēma. Mūsu sirds "noklusējuma iestatījums" ir elkdievība pat tad, kad rīkojamies labi un pareizi. Citiem vārdiem sakot, mēs pārkāpjām baušļus - no 2. līdz 10. bauslim -, jo esam pārkāpuši 1. bausli. Mēs nemelotu, nezagtu un nenogalinātu (2.-10. bauslis), ja vien Dievs, nevis kaut kas vai kāds cits, būtu mūsu vislielākās cerības un vērtību avots (1. bauslis). Aiz katra grēka slēpjas nespēja uzskatīt Kristu un viņa žēlastību par vislielāko dārgumu.

Ja jūs paklausāt baušļiem, bet nejūtat lielu prieku par to, ka Kristus jūs ir pieņēmis, tad jūs nemīlat Dievu ar visu savu sirdi. Jūs nepaklausāt Dievam viņa paša dēļ, bet uzvedaties labi un pareizi, lai padarītu Dievu par savu parādnieku, lai viņš būtu jums parādā ērtu, patīkamu dzīvi. Jūs dzīvojat labi un pareizi, lai justos drošs savā paštaisnībā. Jūs dzīvojat labi un pareizi, jo cenšaties pats glābt sevi. Jūs motivē bailes un lepnība, jo jūsu identitāte nebalstās Kristū un Evaņģēlijā. Tā ir apslēpta elkdievība, kas piemita farizejiem, un tāpēc Jēzus viņiem veltīja visskarbākos vārdus.

Arvien brīvāki no elkdievības

Mēs augam, arvien dziļāk spējot izprast savus elkus, nožēlojot kalpošanu tiem un izjūtot arvien dziļāku prieku ticībā Jēzum Kristum, mūsu Glābējam. Tas ir vienīgais, kas motivēs mūs paklausīt Dievam nevis tāpēc, lai kaut ko no viņa dabūtu, bet lai iepazītu Dievu labāk! Bet kā tas notiek? Patiesībā tās ir trīs vienkāršas darbības, kas ir žēlastībā sakņotas izaugsmes centrā un maina mūsu dzīvi: atpazīšana, nožēlošana un priecāšanās.

ATPAZĪŠANA

Pirmkārt, lasot Bībeli, ļaujot Svētajam Garam mūs pārliecināt un dzīvojot kopienā, mēs mācāmies atpazīt konkrētus elkus jeb Dieva aizstājējus savā dzīvē. Apskatiet šo iespējamo elku sarakstu. Es jūtos milēts, nozīmīgs, priecīgs vai svarīgs:

1. Vara: Ja man ir vara un ietekme pār citiem.
2. Atzinība: Ja mani mīl un ciena _____.
3. Ērtības: Ja man ir šāda veida bauda/piedzīvojumi.
4. Kontrole: Ja spēju kontrolēt šo savas dzīves jomu.
5. Imidžs: Ja es pats vai mans ķermenis izskatās tā, kā es vēlos.

6. Palīdzēšana: Ja cilvēki ir no manis atkarīgi un es esmu viņiem vajadzīgs.
7. Atkarība: Ja ir kāds, kurš gādā par manu drošību.
8. Neatkarība: Ja man nav nekādas atbildības un pienākumu.
9. Darbs: Ja es strādāju ļoti ražīgi un spēju paveikt daudz.
10. Sasniegumi: Ja mani atpazīst manu sasniegumu dēļ.
11. Materiālisms: Ja man ir zināms turības, finansiālais līmenis, ja man pieder daudz kvalitatīvu lietu.
12. Reliģija: Ja ievēroju savas reliģijas noteikumus un gūstu panākumus tās aktivitātēs.
13. Indivīds: Ja šis konkrētais cilvēks ir manā dzīvē un viņš/viņa jūtas laimīgs.
14. Nereliģiozitāte: Ja neesmu atkarīgs no organizētas reliģijas un esmu izveidojis pats savu morāles kodeksu.
15. Rase/kultūra: Ja tiek uzskatīts, ka mana rase un kultūra ir pārāka par citām.
16. Iekšējais cilvēku loks: Ja konkrēta sociālā vai profesionālā grupa pieņem mani par "savējo".
17. Ģimene: Ja mani bērni/vecāki ir laimīgi vai apmierināti ar mani.
18. Ciešanas: Ja es ciešu vai man ir kādas problēmas, tikai tad jūtos cēls un mīlestības cienīgs.

Mēs šos saucam par "virspusējiem elkiem", jo tie parasti ir acīmredzami un viegli pamanāmi. Atcerieties, vairums no minētajām jomām pašas par sevi ir labas. Problēmas rodas tad, kad jūsu prieks, papildījums un identitāte ir saistītas ar to, vai jums tās pieder.

- Kurš vai kuri "virspusējie elki" šobrīd ietekmē jūsu dzīvi? Kādā veidā?
- Kādi jūsu dzīves notikumi vai attiecības ir izraisījuši vēlmi pieķerties šiem elkiem?

Četri visbiežāk sastopamie elki jeb, kā mēs tos saucam, "sākotnējie elki" ir minēti zemāk. "Sākotnējie elki" slēpjas aiz citiem elkiem, un tādēļ tos ir grūti pamanīt. Šeit ir minētas arī problēmas, kas bieži vien ir saistītas ar šiem elkiem.

Ērtības: Man ir vajadzīgas šīs ērtības un bauda; man ir vajadzīga brīvība, telpa, laiks

Meklē: privātumu, izbēgšanu no stresa, brīvību

Gatavs par to maksāt: ar samazinātu ražīgumu (neatdod sevi pilnīgi), izolētību

Lielākais murgs: stress, prasības, atbildība

Citi bieži vien jūtas: aizvainoti (jo jūs nesniedzat pilnvērtīgu ieguldījumu), nemīlēti

Problēmu emocijas: garlaicība (reti riskē, bieži rezervēts, drošība)

Atzinība: Man ir vajadzīga sajūta, ka jums nav vienalga, izpatikšana cilvēkiem, man ir nepieciešama jūsu pieņemšana

Meklē: atzinību, mīlestību, attiecības

Gatavs par to maksāt: ar ierobežotu neatkarību (nepatīk būt vienam), ļaujot ar sevi manipulēt

Lielākais murgs: noraidījums, kritika

Citi bieži vien jūtas: apspiesti, pārlietu, bet nepatiesi aprūpēti (jo tā jūs apmierināt savu vajadzību)

Problēmu emocijas: gļēvulība (nespēja pateikt visu patiesību)

Kontrolē: Man ir vajadzīga struktūra un skaidrība, es vēlos pārvaldīt situāciju

Meklē: disciplīnu, skaidrību, standartus

Gatavs par to maksāt: ar spontānuma trūkumu

Lielākais murgs: neskaidrība, tas, ko nespējat kontrolēt

Citi bieži vien jūtas: nosodīti, tiesāti

Problēmu emocijas: raizes, bažas (jo jūs nespējat kontrolēt visu)

Vara: Man ir vajadzīga cieņa, atzinība, es vēlos, lai mani uzskata par kompetentu un svarīgu

Meklē: panākumus, uzvaru, ietekmi

Gatavs par to maksāt: ar smagas nastas, atbildības uzņemšanos, "viss ir uz maniem pleciem"

Lielākais murgs: pazemojuma sajūta, cieņas trūkums, kompetences trūkums

Citi bieži vien jūtas: izmantoti, nenozīmīgi

Problēmu emocijas: dusmas (jo cilvēki maisās pa kājām)

Brīžos, kad mūsu sirds elki kļūst svarīgāki par Jēzu, mēs padodamies grēkam. Taču ja mēs pilnīgi paļautos uz Evaņģēliju, tad pārstātu grēkot. Kā saka Timotejs Kellers: "Grēks, kas slēpjas aiz visiem grēkiem, ir nespēja priecāties Kristū." Ja mums pietiek ar Jēzu, ja esam pilnīgi apmierināti viņā, tad vairs nemeklējam citur to, ko mums spēj dot tikai viņš. Citiem vārdiem sakot, kad es nožēloju, ka kalpoju elkiem, un ticu patiesībai, ka jau esmu ieguvis Dieva atzinību, mīlestību, prieku un patiku, mana iekšējā vajadzība grēkot mazinās. Es varu iemācīties ar prieku paklausīt Dievam – dziļā pazemībā, ar drosmi un pateicību.

NOŽĒLOŠANA

Sākot atpazīt savas sirds elkus, mēs varam arī sākt tos **nožēlot** konkrēti un ar izpratni. Nožēla ir dziļas sirds skumjas. Tās vairojas, kad saprotam, cik patiesībā mūsu elki ir nevērtīgi un nespēcīgi, novēršamies no tiem un pievēršamies mūsu patiesajam Glābējam Jēzum.

Pirmkārt, mūsu elki ir vāji – tie nekad nedod mums solīto. Padomājiet – vai kāds no elkiem jums jebkad ir devis ilgstošu prieku un piepildījumu? Vai tie jebkad ilgstoši ir spējuši būt jūsu dzīvības avots? Vai tie spēj sniegt mieru un prieku? Protams, īstermiņā tie bieži vien sniedz to visu. Bet visa mūža garumā - grūtībās un pārbaudījumos, virsotnēs un ielejās - tie nespēj pildīt savus solījumus. Tie nespēj jūs glābt!

Otrkārt, mūsu elki ir postoši. Vai tagad saprotat, ka, kalpojot saviem elkiem, jūs esat izmantojuši tos, kurus mīlat, un darijuši viņiem pāri? Ja meklējam prieku kaut kur citur, nevis Dievā un viņa žēlastībā, tad izmantojam cilvēkus saviem mērķiem. Mēs kalpojam, lai paši justos labi. Mēs izsakām komplimentu, lai pretī saņemtu komplimentu. Mēs rūpējamies par kādu, lai sajustu varu. Mēs nospraužam robežas, lai mūs liktu mierā. Mūsu dzišanās pēc elkiem nekad nevienam nedod dzīvesprieku. Bieži vien mēs darām pāri ikvienam, kas nostājas starp mums un to, kas mums šķiet vajadzīgs priekam un labai dzīvei. Mūsu grēcīgā rīcība un vārdi vienmēr ir saistīti ar to, ka kāds nostājas starp mums un mūsu elku.

Beidzamā doma ir vissvarīgākā – mūsu elkdievība apbēdina Dievu. No vienas puses, apzinoties savu kalpošanu elkiem, mēs sākam saprast, cik sabojāti esam, - mēs pārkāpjam pirmo un vissvarīgāko baušli. Par spīti visiem labajiem un pareizajiem darbiem, mēs nemīlam Dievu ar visu savu sirdi, prātu un spēku. Bieži vien mēs tikai

izmantojam Dievu, lai kalpotu saviem elkiem, un lūdzam, lai viņš svētītu mūsu dzīvi un dotu mums to, kas mums šķiet vajadzīgs.

Bet elkdievība ne tikai pārkāpj Dieva baušļus – tā sāpina Dievu līdz sirds dziļumiem. Dievs nav tikai kaut kāds tiesnesis, kura noteiktos likumus mēs neesam ievērojuši. Dievs ir mūsu Radītājs, un viņš tik ļoti mīl šo pasauli, ka ir atdevis savu vienīgo Dēlu par mums. Jēzus mira par mums. Dievs bija gatavs atdot savu Dēlu, lai viņš tiktu iznīcināts mūsu vietā. Bet ar savu elkdievību mēs būtībā viņam sakām: “Es zinu, ka tu atdevi savu Dēlu, bet man ar to nepietiek. Patiesi piepildītai un apmierinātai dzīvei man ir vajadzīgs arī mans elks.”

Patiesa nožēla nenozīmē tikai to, ka mēs labi saprotam, cik vāji un postoši ir mūsu elki. Tas, ka to saprotam, liek mums bēdāties par savu grēku, bet ne pārtraukt grēkot. Tikai tad, kad saprotam, ka elkdievība ir Dieva mīlestības atraidījums, atteikšanās no Dieva dāvanas – viņa Dēla, tikai tad mēs patiesi sākam nožēlot grēkus. Tikai tad mēs patiesi sākam skumt par pašu grēku un iemācāmies ienīst grēku, ne tikai tā sekas.

PRIECĀŠANĀS

Kad atpazīstam savu elkdievību un sākam novērsties no tās dziļā, patiesā un pazemīgā nožēlā, tad varam spert trešo soli – **priecāties**. Šī pēdējā darbība ir ticība – mēs novēršam savas acis no grēka un pievēršamies Dieva bagātīgajai žēlastībai Jēzū Kristū. Priecāties nozīmē jautāt: “Kā Evaņģēlijs atņem varu šim elkam? Ko šis elks sola tādu, ko patiesībā spēj sniegt tikai Jēzus? Kā Jēzus man to dod pilnīgāk un ar daudz lielāku žēlastību?”

Priecāšanās ir process, kurā mēs atceramies un baudām Dieva labestību Jēzū Kristū, no jauna apliecinot Evaņģēlija patiesību. Grēks, kas slēpjas aiz visiem citiem grēkiem, ir nespēja priecāties Kristū un gūt piepildījumu viņā. Tikai tad, kad novēršamies no saviem elkiem un no jauna pievēršamies Jēzum, mēs piedzīvojam Evaņģēlija spēku savā dzīvē.

Priecāšanās ietver Dieva Vārda lasīšanu, meklējot, kas tajā teikts par to, kas ir Dievs un ko viņš ir paveicis mūsu labā Jēzū. Mēs koncentrējamies uz bagātīgajiem Dieva solījumiem tiem, kuri skatās uz viņu ticībā. Mēs izbaudām žēlsirdības pilnos vārdus, kas mūs uzrunā no Svētajiem Rakstiem, un mūsu sirdis veldzējas viņa žēlastības avotā. Priecāties nozīmē pārdomāt Evaņģēlija patiesību, apsvērt to savā prātā un sirdī, līdz tā Svētā Gara spēkā uzrunā mūs no jauna.

Tāpēc priecājieties, ka Dievs jūs ir radījis, lai jūs priecātos viņā. Nesamierinieties ar mazāku prieku... Vērsiet savu skatu uz Jēzu Kristu – dārgumu, kurš sniedz mums vislielāko piepildījumu. Viņš mūs mīlēja un atdeva savu dzīvību kā izpirkumu par mums, lai mēs baudītu nebeidzamu prieku.

Džons Paipers

Teologa Džona Paipera vārdi ietver pavēli: “Vērsiet savu skatu!” Tāds ir mūsu uzdevums. Kad mēs atpazīstam elkus, nožēlojam savu elkdievību un priecājamies Kristū, tad pievēršam savu skatu Jēzum, lasām viņa Vārdu, raugāmies uz krustu un apbrīnā pārdomājam visu, ko Dievs ir paveicis mūsu labā Jēzū.

Kā dzīvot ar Evaņģēlija mērķtiecību visās dzīves jomās

Visvairāk kristieša dzīvi stiprina tas, ka viņš vai viņa arvien no jauna atklāj Evaņģēliju. Dieva žēlastībai ir jābūt mūsu dvēseles dzinējam. Mūsu uzmanību novērš daudz kas cits, un visām blakus lietām ir sava vērtība. Bet, kā Jēzus teica, būt kristietim nozīmē "zaudēt visu manis un Evaņģēlija dēļ". Tas nozīmē uzskatīt, ka nekas nav tik vērtīgs kā Jēzus Kristus, mūsu Kunga un Glābēja, godība un žēlastība. Mēs varam visu dienu dot praktiskus padomus par to, kā dzīvot misionālajā kopienā, bet galu galā misionālā kopiena ir tikai un vienīgi to cilvēku dzīves augļi, kurus arvien vairāk pārņem Dieva žēlastība. Misionālā kopiena ir tas, kas notiek tad, kad mūs ir pārņēmis Dieva žēlastības pilnais glābšanas darbs.

Tāpēc, runājot par turpmākajām tēmām, aicinām jūs padarīt "Evaņģēlija partnerattiecības" par jūsu dzīves lozungu. Cīnieties par to, lai Dieva žēlastība Jēzū kļūst par motivāciju un misiju visam, ko jūs darāt. Ejiet ar sievu uz randiņiem Evaņģēlija dēļ, neieplānojiet neko citu ģimenei paredzētajā vakarā Evaņģēlija dēļ, dariet savu darbu Evaņģēlija dēļ, trenējiet savu bērnu sporta komandu Evaņģēlija dēļ, dodieties atvaļinājumā Evaņģēlija dēļ, kalpojiēt savā apkaimē Evaņģēlija dēļ un tā tālāk un tā joprojām.

Praktiskā ziņā tas izskatīsies kā regulārs grēku nožēlas un priecāšanās ritms. Labākais (un vienīgais) veids, kā dzīvot misionālajā kopienā, ir apliecinot savu vajadzību pēc Jēzus. Kā ir teicis Teds Trips: "Jums ir jāpierāda tikai tas: Jēzus Kristus Evaņģēlijs ir uzticams un paties; tam ir spēks gan atbrīvot, gan pārveidot gan jūs, gan mani." Viss cits uzliek mūs uz pjedestāla, un, kaut arī kādu laiku tas šķitīs lieliski, agri vai vēlu viss sagraus un cilvēki tiks sāpināti. Vislabāk būt cilvēkam, kurš atrodas svēttapšanas procesā un kurš spēj atzīt: "Man ir vajadzīgs Jēzus, viņš ir žēlastības un labestības pilns!" Un darīt to atkārtoti.

Ja regulāri nožēlojam grēkus un priecājamies, tas nozīmē, ka mums vienmēr ir, ko stāstīt par to, kā Jēzus mūs glābj šodien. Turklāt mums ir jābūt arī cilvēkiem, kuri uzticas un ieklausās Svētajā Garā. Realitāte ir tāda: jūs spēsiet kādu mācekļot, vest pie grēku nožēlas, palīdzēt saskatīt, ka ar Jēzu pietiek, tikai Svētā Gara darbības rezultātā. Ja kādreiz kaut ko no tā visa jau esat piedzīvojis, vadot cilvēkus un kalpojot Dievam, tad tikai tāpēc, ka Svētais Gars uzticīgi darīja savu darbu. Apņemieties ticēt, ka viņš darbojas vienmēr un visur, uzrunā jūsu kaimiņu un apkārtnes iedzīvotāju sirdis. Uzticieties - viņš visu kontrolē. Lūdziet, lai Gars vada jūs, jūsu ģimeni un kopienu. Ticiet, ka viņš jau to dara.

Evaņģēlija DNS

Praksē tas izskatīsies kā DNS. Šis saīsinājums pauž domu, ka mums visiem ir jābūt iesaistītiem Lielajā uzdevumā – jāstāsta Evaņģēlija patiesība attiecību kontekstā. Mums ir vajadzīgi cilvēki, kuriem ir pieeja mūsu dzīvei, cilvēki, kurus mudinām uzdot mums sarežģītus dzīves jautājumus, kuri pēta mūsu motivāciju un atgādina par brīvību, kas mums dota Jēzū. Daudzās dzīves jomās tas notiek dabiski, tomēr ir dažas sfēras, kurās vajadzīga mērķtiecīgā pieeja.

Pirmkārt, praktizējiet DNS ar savu dzīvesbiedru. Iknedēļas randiņa mērķis (šis randiņš var būt pavisam vienkāršs, piemēram, pastaiga pa apkaimi) ir vienam palīdzēt otram tuvoties Jēzum. Pārrunājiet, kur un kad pamanījāt savu

vajadzību pēc Jēzus nedēļas laikā un kā esat piedzīvojuši žēlastību darbojoties savā partnerī. Jūs varat lietot pārīs vienkāršus jautājumus, kuri var stiprināt jūsu laulību:

- Kādā jomā Jēzus tevi ir īpaši uzrunājis? Ko viņš tev ir parādījis par grēku un tavu vajadzību pēc viņa?
- Kā tu šonedēļ no manas puses esi piedzīvojis žēlastību vai nosodījumu? Kādā veidā?
- Kāda ir mūsu saziņa? Mūsu seksuālā tuvība? Bērnu audzināšana? Misionālā kopiena?

Otrkārt, praktizējiet DNS ar saviem bērniem. Tas var notikt dažādi, atkarībā no jūsu bērnu vecuma. Jūsu galvenais uzdevums ir norādīt viņiem uz Jēzu, kurš spēj viņus glābt. Galvenokārt jūs to darīsiet, apliecinot pats savu vajadzību pēc Jēzus glābšanas. Dariet to regulāri un ar konkrētiem vārdiem gan brīžos, kad jūsu grēks viņus ietekmē tieši, gan arī tad, kad nē. Lasiet Biblii kopā ar bērniem un izmantojiet dažādas iespējas uzsākt sarunas par Evaņģēliju, īpaši vakara gulētiešanas rutīnas laikā. Kad jūs par viņiem vai kopā ar viņiem lūdzat Dievu, lūdziet, lai Evaņģēlija bagātības piepilda viņu sirdi un prātu. Saprotiet, kas vislabāk noder jūsu bērnu vecumam un jūsu dzīves ritmam. Dzīvojiet brīvi, apzinoties, ka jums nav viss jādara tieši tāpat kā citiem (tiem, kas raksta grāmatas, emuārus vai izpaužas citādi).

Treškārt, praktizējiet DNS ar dažiem brāļiem un māsām. Jums tas ir vajadzīgs vairāk, nekā domājat. Jums jāaicina citus to darīt kopā ar jums katru nedēļu, jo tas ir vajadzīgs jums, nevis tāpēc, ka, jūsuprāt, to vajag viņiem. Misionālā kopiena ir dzīvesveids, nevis sapulce. Tas nozīmē, ka jums noteikti ir jāatrod laiks, lai regulāri runātu ar citiem misionālās kopienas dalībniekiem par savu grēku un Glābēju. Regulārās tikšanās palīdzēs panākt, ka visām jūsu kopīgajām aktivitātēm ir stabils pamats – Evaņģēlija mērķtiecīgums. Lūk, dažas vienkāršas darbības, kuras varat iekļaut savās tikšanās reizēs:

Lasiet kaut ko visi kopā, īpaši Biblii, un pārrunājiet, ko uzzināt par Jēzu.

Nožēlojiet savus grēkus viens otram un palīdziet viens otram atcerēties patiesību par Dievu un viņa žēlastību.

Pārrunājiet, ko Svētais Gars mudina jūs darīt, nospraudiet mērķus un īstenojiet tos visi kopā un Dieva žēlastībā.

Pirms dodamies tālāk, lūdzu, apsveriet sekojošos jautājumus:

- Ar ko kopā es to darišu, un kad es to darišu?
- Kā es panāksu, ka Evaņģēlija sarunas ir mana prioritāte un mērķtiecīgi tās ieplānošu?

Personīgā evaņģelizācija

Mācoties visu iepriekšminēto darīt savā dzīvē, jūs ievērosiet, ka jūsos aug vēl kaut kas – dziļa līdzjūtība un rūpes par tiem, kuriem nav šo resursu dzīvei. Kamēr jūs gūstat jaunu izpratni par to, kāpēc jūs saista kāda iznīcinoša rīcība un atrodat brīvību Kristū ticībā un nožēlā, jums tuvi cilvēki joprojām ir iestrēguši grēku ciklā un viņiem nav pieejams žēlastības Evaņģēlijs. Viņi neko nezina par šādu brīvību. Viņi neko nezina par to, kā gūt mieru sava Glābēja mīlestībā. Viņi nezina, ka viss jau ir paveikts, viņi var saņemt piedošanu un tiek gaidīti mājās.

Kā lai mēs iesaistāmies cilvēku dzīvē ar Labo vēsti? Pie mūsu ģimenes galda un tuvākajā apkaimē?

Labā vēsts ir tā, ka viss, ko mācāmies darīt kristiešu vidū, norādot uz bagātīgajiem Evaņģēlija resursiem, ir tas, ko varam darīt arī to dzīvē, kuri vēl nepazīst Jēzu. Ja mūsu problēma ir nespēja patiesi priecāties Kristū, tad pilnīgi noteikti citiem cilvēkiem ir tā pati problēma. Ja ar Glābēja darbu pietiek, lai glābtu un pārveidotu mūs, tad pilnīgi noteikti Dievs to pašu spēj paveikt jebkura cilvēka dzīvē!

- Kas ir tie cilvēki, kurus Dievs ir ievēdis jūsu dzīvē un kuri neapzinās Evaņģēlija bagātīgos resursus? Uzrakstiet dažu cilvēku vārdus.
- Kam ir jānotiek jūsu dzīvē, lai jūs regulāri varētu pavadīt laiku ar šiem cilvēkiem?

Kā kopīgi attīstīt Evaņģēlija prasmes

Iepazīstināsim jūs ar dažām idejām, kas var palīdzēt kopienai labāk apgūt Evaņģēlija prasmes. Katru reizi pulcējoties – DNS grupās, vakariņās, lai kalpotu saviem kaimiņiem, – pārrunājiet, kā Evaņģēlijs darbojas jūsu dzīvē. Tālāk minētās darbības var palīdzēt jums augt visiem kopā.

Savienojiet Evaņģēliju ar saviem dzīves stāstiem

Dodiet katram cilvēkam misionālajā kopienā iespēju izstāstīt savu dzīves stāstu. Pirms stāstīšanas mudiniet viņus to darīt, balstoties uz saviem uzskatiem par Jēzu un to, kā Evaņģēlijs ir ietekmējis visu viņu dzīvi. Mudiniet grupu klausīties ar "Evaņģēlija ausīm", lai pamanītu jomas, kurās Evaņģēlijs ir atbrīvojis un palīdzējis stāstītājam, un jomas, kurās Evaņģēlijs vēl būtu jāpasludina. Piemēram, ja stāsts ir par cilvēku, kuram augot nebija tēva vai tēvs bija vardarbīgs, ieklausieties, kurā brīdī cilvēks saprata, ka viņam ir nevainojams Debesu Tēvs, kurš vienmēr ir kopā ar viņu. Ja cilvēks to nemin, iespējams, grupai vajadzētu uzdot jautājumu, kā viņš piedzīvo savu Debesu Tēvu un kā patiesība, ka viņš sūtījis savu Dēlu, ietekmē to, kā viņš tagad uztver šo savu dzīves stāsta daļu.

Paudiet savu vajadzību pēc Evaņģēlija ar Svētā vakarēdiena palīdzību

Sagatavojiet Svētā vakarēdiena elementus, lai atcerētos mūsu Kunga nāvi. Tad aiciniet katru cilvēku izvēlēties vienu no elementiem (maizi vai vīnu) un paskaidrot, kā tas palīdz viņiem apzināties savu vajadzību pēc Evaņģēlija. Tas ļauj katram cilvēkam izstāstīt Evaņģēliju saistībā ar konkrētu vajadzību un pastāstīt, kā Evaņģēlijs apmierina šo vajadzību.

Piemēram, kāds var teikt: "Es izvēlos maizi, jo saprotu, ka šonedēļ uzticējos pats saviem darbiem, lai kļūtu taisnīgs Dieva priekšā, nevis uzticējos Jēzus taisnīgajai dzīvei." Vai kāds cits teiks: "Es esmu pateicīgs par Svētā vakarēdiena kausu, jo šonedēļ ļoti skaidri apzinājos savu grēcīgumu. Man ir vajadzīgs atgādinājums, ka Kristus asinis tika izlietas, lai mani grēki tiktu piedoti."

Pirms sākat šo procesu, mudiniet katru cilvēku ieklausīties blakussēdētājā pa labi. Kad visi būs runājuši, katrs pasniegs Vakareidiena elementus cilvēkam pa labi, balstoties uz viņa izteikto Evaņģēlija vajadzību. Tas dos katram cilvēkam iespēju saklausīt citu cilvēku vajadzību pēc Evaņģēlija un "pasludināt" Evaņģēliju tieši viņa situācijai.

Tas varētu izklausīties šādi: "Šī maize ir atgādinājums tev, ka Jēzus taisnīgā dzīve, kuru viņš dzīvoja savā miesā, kura tika atdota par tevi pie krusta, ir taisnība, ko Dievs iemainīja pret tavu grēku. Jēzus asinis tika izlietas par tevi, lai piedotu tev grēku, arī to, ka tu uzticējies pats savai taisnībai."

Kopīgās pieredzes laikā grupa vairākas reizes dzird, kā tiek pausta Evaņģēlija vajadzība un kā dažādos veidos, atbilstoši katra cilvēka situācijai, tiek pasludināts Evaņģēlijs. Tikšanās noslēgumā būs augusi grupas prasme izstāstīt Evaņģēlija vajadzību, sadzirdēt Evaņģēlija vajadzību citu cilvēku dzīvē, pasludināt Evaņģēliju katra konkrētā cilvēka kontekstam, dzīvei un situācijai UN klausīties, kā citi cilvēki to pasludina.

Regulāri uzdodiet jautājumus: "Ko par to Evaņģēlijs saka?" un: "Kurai Evaņģēlija daļai jūs neticat?"

Kad grupā tiek pārrunātas dzīves problēmas un izaicinājumi, nesteidzieties sniegt padomu, bet uzdodiet jautājumu: "Ko par to saka Evaņģēlijs?" Māciet savu grupu domāt par to, kā jautājumi "Kas ir Jēzus?" un "Ko viņš ir paveicis?" ietekmē to, kā risinām savas problēmas. Ja darīsiet to regulāri, rezultātā: 1) jūs palīdzēsiet grupai iemācīties, ka Evaņģēlijs tiešām attiecas uz pilnīgi visu mūsu dzīvē; 2) jo vairāk grupai būs Evaņģēlija sarunu, jo prasmīgāka tā kļūs; 3) laukam ejot, jūs labāk sapratisiet, vai grupas dalībnieki turpina iepazīt Evaņģēliju un pilnīgāk ticēt tam.

Veltiet ilgāku laiku tam, lai atpazītu elkus un salīdzinātu tos ar Jēzu

Kad grupa pulcējas, uzmanīgi ieklausieties sarunās un stāstos. Centieties saprast, kam grupas dalībnieki patiesībā uzticas, un jautājiet: "Kādam elkam viņi uzticas?" Reizēm labākais veids, kā atklāt sirds elkus, ir aicināt cilvēkus piedalīties kalpošanā un misijā. Elkus ir vieglāk pamanīt tad, kad aicinām cilvēkus būt uzticīgiem Jēzus misijai. Ieklausieties, kādi ir attaisnojumi vai iemesli, kāpēc cilvēks nevēlas vai nespēj paklausīt – bailes, nedrošība, patmīlība, lepnība, cilvēku atzinība, bērnu, ģimenes, darba pielūgums utt. Kad jūs vai visa grupa sāk apzināties cilvēkus vai lietas, kas ir kļuvušas par elkiem, salīdziniet tos ar Jēzu un parādiet, ka Jēzus ir "labāks". Viņš ir risinājums, kuru viņi meklē citur, - pretstats tam, ko viņi piedzīvo, un dziļāka realitāte, ko viņi meklē.

2. DAĻA - EVAŅĢĒLIJĀ BALSTĪTA IDENTITĀTE UN KOPIENA

Evaņģēlijā balstīta identitāte: ģimene

TĒVS MŪS IR ADOPTĒJIS

Jautājumi diskusijai

No kā sastāv jūsu "identitāte"? Viens veids, kā domāt par šo jautājumu, ir pabeigt teikumu:

"Es esmu _____." (inženieris, tēvs, labs pavārs utt.)

Evaņģēlijā balstīta identitāte

Daudzu cilvēku identitātes pamats ir tas, ko viņi dara, tas, ar ko viņi nodarbojas. Kristieši atšķiras – viņu identitātes pamats ir tas, ko Dievs ir paveicis viņu labā. Kristus nāves un augšāmcelšanās dēļ kristieši gūst jaunu identitāti. Viņu identitāti nosaka tas, ko Kristus ir paveicis viņu labā, nevis tas, ko viņi paši dara – Dievam vai kādam citam mērķim. Kristieši ir aicināti dzīvot pilnīgi jaunu dzīvi, jo viņi ir pilnīgi jauni cilvēki. Pāvils 2. Korintiešiem 5:17 saka: "Tādēļ tas, kas ir Kristū, ir jauns radījums; viss vecais ir pagājis, un, redzi – viss ir tapis jauns."

Nākamajās nodarbībās mēs aplūkosim savu jauno identitāti Kristū, kuras pamats ir tas, kāds ir Dievs un ko viņš ir paveicis mūsu labā kā Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Atcerieties Lielā uzdevuma mācekļības divas puses? Jēzus saka, ka mums ir jādara cilvēki par mācekļiem, vispirms kristot viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, un tad mācot viņiem paklausīt visam, ko viņš mums ir mācījis. Mūsu jaunās attiecības ar Dievu kā Tēvu, Dēlu un Svēto Garu veido to, kas mēs esam, – tas ir Evaņģēlija spēks! Mūsu jaunajai identitātei nostiprinoties, mēs sākam dzīvot citādi, – tas ir Evaņģēlija mērķis! Mēs tās saucam par savām "Evaņģēlija identitātēm".

Zemāk dotā tabula ir turpmāko nodarbību tēmu kopsavilkums.

KAS IR DIEVS?	KO VIŅŠ IR PAVEICIS?	KAS ESAM MĒS?	KO MĒS DARĀM?
Tēvs	Adoptējis mūs	Ģimene	Kā ģimene mēs mīlam Dievu un cits citu.
Svētais Gars	Sūtījis mūs	Misionāri	Kā misionāri mēs sekojam Svētā Gara vadībai, stāstot un rādot Labo vēsti par Jēzu.
Dēls	Izpircis mūs	Kalpi	Kā kalpi mēs kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem, un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.

levērojiet, ka tabulas virziens ir no kreisās uz labo pusi – no Evaņģēlija spēka uz Evaņģēlija mērķi. Tas ir “Evaņģēlija plūdums” un paraugs dzīvei Kristū: Kas ir Dievs? -> Ko viņš ir paveicis? -> Kas esam mēs? -> Ko mēs darām? Mācekļu audzināšana ir process, kurā mēs palīdzam cilvēkiem atrast saikni starp to, kas ir Dievs un ko viņš ir paveicis, un to, kas mēs esam un kas mums tagad jā dara. Ja mēs nezinām, kas ir Dievs un ko viņš ir paveicis, tad nekad nezināsim, kas mēs esam, un mums arī nebūs spēka dzīvot tā, kā mums būtu jā dzīvo.

Māceklis ir cilvēks, kurš dzīvo saskaņā ar savu Dieva doto identitāti kā Dieva ģimenes loceklis, misionārs un kalps un kurš audzina Kristus mācekļus, kuri veido citus par mācekļiem. Nodarbību cikla 2. daļā mēs apgūsim to, kā mēs augam kā mācekļi, dzīvojot saskaņā ar savu identitāti kā ģimene, misionāri un kalpi.

EVANĢĒLIJA SPĒKS (Kas ir Dievs? Ko viņš ir paveicis?)	EVANĢĒLIJA MĒRĶIS (Kas mēs esam? Kas mums ir jā dara?)
Mēs esam glābti no soda par saviem grēkiem, un Tēvs mūs ir adoptējis savā ģimenē.	Kā ģimene mēs mīlam Dievu un cits citu.
Mēs tiekam glābti no grēka varas, un Svētais Gars mūs sūta kā misionārus.	Kā misionāri mēs sekojam Svētā Gara vadībai, stāstot un rādot Labo vēsti par Jēzu.
Mēs tiksim glābti no grēka klātbūtnes, un Dēls mūs ir izpircis, lai mēs būtu viņa kalpi.	Kā kalpi mēs kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem, un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.

- Ko ir paveicis Dievs Tēvs? Kā mēs izturamies pret Dievu kā cilvēki, kurus Tēvs ir adoptējis? Kā mēs izturamies pret citiem cilvēkiem?
- Ko ir paveicis Dievs Svētais Gars? Kā mēs izturamies pret Dievu kā cilvēki, kurus ir sūtījis Svētais Gars? Kā mēs izturamies pret citiem cilvēkiem?
- Ko ir paveicis Dievs Dēls? Kā mēs izturamies pret Dievu kā cilvēki, kurus Dēls ir izpircis? Kā mēs izturamies pret citiem cilvēkiem?

Kā formulēt savu misiju

Nodarbību cikla 1. daļas beigās jūs centāties formulēt savu personīgo misiju. Tā pauž jūsu izpratni par to, kā Svētais Gars vada jūs dzīvē ar Evaņģēlija spēku un mērķi. Cikla 2. daļā mēs noskaidrosim, kā varam kļūt par mācekļiem, kuri veido par mācekļiem citus cilvēkus, dzīvojot saskaņā ar savu identitāti kā ģimene, misionāri un kalpi. Māceklis ir cilvēks, kurš dzīvo saskaņā ar savu Dieva doto identitāti kā Dieva ģimenes loceklis, misionārs un kalps un kurš audzina Kristus mācekļus, kuri veido citus par mācekļiem. Turpmāk jūs papildināsi savu misijas formulējumu ar konkrētām darbībām, kas jums palīdz dzīvot saskaņā ar savu identitāti kā ģimenei, misionāriem un kalpiem.

Nodarbību cikla 2. daļas beigās "Misionālās kopienas darbseminārs" dos iespēju dziļāk izprast, kā ikdienā dzīvot saskaņā ar Evaņģēlija identitāti katram pašam un visiem kopā. Darbs, ko jūs veiksiet, veidojot savu misijas formulu, palīdzēs jums sagatavoties misijas praktizēšanai ikdienas dzīves gaitās.

Mana misija

Labā Vēsts Bībelē

Ģimene: Mēs esam no sirds milēti bērni, kurus ir adoptējis Tēvs. Mēs kā ģimene mīlam Tēvu un mīlam cits citu.

Šajā un nākamajā nodarbībā mēs aplūkosim savu jauno identitāti kā ģimene. Šajā nodarbībā mēs pārrunāsim savas attiecības ar Dievu un nākamajā - attiecības ar citiem cilvēkiem.

Efesiešiem 2:1-5

Arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos, kuros reiz dzīvojāt, [...] un pēc savas dabas bijām dusmības bērni tāpat kā visi pārējie. Bet Dieva žēlastība ir bagātīga, savas lielās mīlestības dēļ, ar ko viņš mūs milēja, viņš līdz ar Kristu atdzīvināja arī mūs, kas bijām miruši savos pārkāpumos, - žēlastībā jūs esat izglābti...

Efesiešiem 5:1-2

Būdami Dieva mīļotie bērni, dariet tāpat kā viņš un dzīvojiet mīlestībā, kā Kristus mūs ir milējis un mūsu labā sevi atdevis Dievam par upurdāvanu un jauki smaržojošu ziedojumu.

- Saskaņā ar šiem pantiem, kādi mēs būtu, ja nebūtu Kristus upura? Par ko (kādi) mēs kļūstam, ja ticībā pieņemam Kristus upuri?

Romiešiem 8:15-17

Jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal baidītos, bet esat saņēmuši dēlu tiesības un Garu, kurā mēs saucam: Aba! Tēvs! Un Gars pats kopā ar mūsu garu liecina, ka mēs esam Dieva bērni. Bet, ja bērni, tad arī mantiņi – Dieva mantinieki un Kristus līdzmantineki, ja vien līdz ar viņu ciešam, lai līdz ar viņu nāktu godībā.

- Kādos brīžos mazs bērns sauc: "Tēti!?" (Aba nozīmē "tētis"). Kāpēc mazs bērns sauc tēti tad, kad viņam kaut ko vajag?
- Vai jūs kādreiz lūgšanā saucat Dievu par Tēti? Ja nē, tad kā varētu mainīties jūsu lūgšanu pieredze, ja jūs sauktu viņu par Tēti, nevis par Kungu vai Dievu?
- Kas ir mantinieks? Kāpēc labāk ir būt mantiniekam nekā vergam?

Jāņa 1. vēstule 4:13-19

No tā mēs zinām, ka paliekam viņā un viņš mūsos, ka viņš ir devis mums no sava Gara. Un mēs esam redzējuši un liecinām, ka Tēvs ir sūtījis Dēlu par pasaules Pestītāju. Ja kāds apliecina, ka Jēzus ir Dieva Dēls, Dievs paliek viņā un viņš Dievā. Un mēs esam atzinuši un ticam mīlestībai, kas Dievam ir uz mums. Dievs ir mīlestība, un, kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā. Ar to mīlestība pie mums ir pilnīga, ka mums ir pašāvēība tiesas dienā, jo, tāpat kā viņš, tā arī mēs esam šajā pasaulē. Mīlestībā nav baiļu, jo pilnīga mīlestība aizdzen bailes; bailēs ir mokas, un bailīgais nav pilnīgs mīlestībā. Mēs mīlam, jo viņš ir mūs pirmais mīlējis.

- Kādā veidā Svētais Gars palīdz mums apzināties mīlestību, kas Dievam ir pret mums?
- Vai jūs baidāties no Dieva? Ja uzticaties Jēzum kā pasaules Glābējam, kāpēc jums nebūtu jābaidās?
- Kāda ir mūsu motivācija - kāpēc mēs mīlam Dievu?

Ja mēs tiešām no visas sirds, stingri un nešauboties ticētu, ka mūžīgais Dievs, visas pasaules Radītājs un Valdnieks, ir mūsu Tēvs, pie kura mēs varam mūžīgi mājot kā bērni un mantinieki, kam pieder nevis šī pārejošā jaunā pasaule, bet visi Dieva nezūdošie un apbrīnojami debesu dārgumi, tad, patiesi, mēs maz rūpētos par visu to, ko pasaule vērtē tik augstu. Mēs netiektos pēc tā un neiekārotu to.

Mārtiņš Lutērs

Abas bērns³

Vai jūs zināt, kas jūs esat? Vai zināt, kādam mērķim tikāt radīti? Vai zināt, kādi ir Tēva nodomi jūsu dzīvei? Jūs esat radīti, lai savā garā dzirdētu to pašu, ko Jēzus dzirdēja, kad viņš pēc savām kristībām izkāpa no ūdens un sāka kalpošanu: "Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts." (Marka 1:11)

³ Adaptēts no: Greg Ogden, "Discipleship Essentials"

Pāvila vēstules romiešiem 8:15-16 apliecina kristīgās dzīves lielāko privilēģiju un dziļākās mūsu sirds ilgas: pazīt Dievu kā mūsu pilnīgo, nevainojamo Tēvu: "Jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal baidītos, bet esat saņēmuši dēlu tiesības (adopcija) un Garu, kurā mēs saucam: Aba! Tēvs! Un Gars pats kopā ar mūsu garu liecina, ka esam Dieva bērni."

Teologs Džeimss Pakers to paskaidro vienkārši: "Kas ir kristietis? Uz šo jautājumu var atbildēt daudzējādi, bet vislabākā atbilde, ko es zinu, ir šāda: kristietis ir cilvēks, kuram Dievs ir Tēvs."⁴ Citiem vārdiem sakot, mēs esam radīti, lai dzīvotu ģimenē. Mūsu vislielākā privilēģija un dziļākā vajadzība ir piedzīvot svēto Dievu kā mūsu mīlošo Tēvu, tuvoties viņam bez bailēm un būt pārliecinātiem par viņa tēvišķo gādību un rūpēm.

MŪSU TĒTIS

Bībele māca, ka mums var būt tas pats Tēvs, kas bija Jēzum. Pāvils saka, ka mūsos mājā Svētais Gars, kurš mudina mūs saukt: "Aba, Tēvs!" Tie ir vārdi, ko izteica Jēzus. Ģetzemanes dārzā, tikai dažas stundas pirms krustā sišanas, Jēzus sirsnīgi runāja ar savu Radītāju. Marks stāsta, ka Jēzus nokrita zemē netālu no saviem snaudošajiem mācekļiem. Acīmredzamās sāpēs viņš izsaucās: "Aba, Tēvs... Ņem šo biķeri prom no manis! (Tas bija viņa kā upura nāves biķeris.) Tomēr nevis kā es gribu, bet kā tu." (Marka 14:36) Jēzus uzrunā Dievu ļoti neparastā veidā. "Aba" ir aramiešu valodas vārds, kas tiek lietots ļoti tuvās ģimenes attiecībās. Šo vārdu lieto bērns, kas pilnībā uzticas tēvam, ir pilnīgi atkarīgs un jūtas drošs viņa mīlošajās rokās.

Kādas bija Tēva jūtas pret Dēlu? Savas publiskās kalpošanas sākumā Jēzus devās pie Jāņa Kristītāja, lai tiktu kristīts. Kad Jēzus pēc kristībām izkāpa no ūdens, dūja, kas simbolizē Svēto Garu, nolaidās pār viņu un no debesīm atskanēja balss. Matejs tos ir pierakstījis kā Dieva labvēlības vārdus savam Dēlam: "Šis ir mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts." (Mateja 3:17) Marks tos ir pierakstījis kā personīgākus Tēva vārdus Dēlam: "Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts." (Marka 1:11)

DIEVA ADOPTĒTI BĒRNI

Kad Svētais Gars sāk mājot mūsu sirdī, arī mēs varam saukt: "Aba, Tēvs!" Svētais Gars, kas mājā attiecībās starp Tēvu un Dēlu, mājā arī mūsu sirdī. Atšķirība starp mums un Jēzu ir tāda, ka Jēzus ir Tēva ģimenes loceklis, bet mēs tiekam šajā ģimenē adoptēti Jēzus upura dēļ.

Mēs esam garīgi bāreņi. Mūsu dumpīgā un grēcīgā daba šķir mūs no Dieva Tēva. Bībelē ir skaidri teikts, ka mēs nepiedzimstam kā Dieva bērni, tāpēc mums ir nepieciešams adopcijas process. Mūsu adopcijas cena bija Dieva Dēla nāve. K. S. Lūiss ir teicis: "Dieva Dēls kļuva par cilvēku, lai cilvēki varētu kļūt par Dieva dēliem."

Labā vēsts ir tā, ka, ja apzināties, ka esam garīgi bāreņi, kuriem nepieciešams Tēvs, mēs varam vērsties pie Dēla. Ja apzināties, ka mūsu grēks ir izjaucis attiecības ar Tēvu, ka Jēzus ir žēlastībā dotā samaksa par mūsu grēkiem, ja pieņemam piedošanu kā dāvanu, aicinot Jēzus Garu mūsu dzīvē, - tad mēs varam saukt: "Aba, Tēti!" Mēs beidzot esam mājās, laipni uzņemti Dieva ģimenē.

Kā adoptēti bērni mēs varam baudīt to pašu Dieva labvēlību, kādu bauda Jēzus. Mēs arī esam Dieva acuraugs, viņa mīlestība un prieks, mums ir pievērsta viņa uzmanība. Ja mēs nesaņēmām visu vajadzīgo no sava zemes

4 J. I. Packer, "Knowing God", Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1973, 181.

tēva, tad mēs tiekam aicināti vēl dziļāk baudīt prieku un labvēlību, ko debesu un zemes Tēvs jūt pret savu Dēlu un arī pret mums. Mēs esam iekļauti ģimenē un dzirdam Tēvu sakām: "Tu esi mans bērns, ko es mīlu, man uz tevi ir labs prāts." Tagad mums ir Tēvs, kurš mums vienmēr ir bijis vajadzīgs un pēc kura mēs vienmēr esam ilgojušies.

MŪSU BAGĀTĪGAIS MANTOJUMS

Bet ar to šis teksts nebeidzas. Ja mēs esam pilntiesīgi ģimenes locekļi, tad mūs sagaida mantojums: "Bet, ja bērni, tad arī mantinieki – Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki." (Romiešiem 8:17) Mēs esam iekļauti testamentā un iemantosim kaut ko tādu kā augšāmceltus ķermeņus, kas nebūs pakļauti iznīcībai, un jaunas debesis un zemi. Arī tas vēl nav viss. Testamentā ir minēts, ka mums būs ģimene, ar kuru kopā pavadīt visu mūžību bez sāpēm, asarām, slimībām un nāves. Bet tas vēl nav pats labākais. Labākais ir tas, ka mēs esam Dieva mantinieki. Testamentā rakstīts: "Es, Dievs, būšu tavš mūžīgais mantojums."

Mēs esam Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, tāpēc iegūstam visu to pašu, ko Jēzus. Kad Jēzus pirms došanās krusta nāvē bija augšistabā, viņš ilgojās atgriezties sava Tēva klātbūtnē. Jāņa evaņģēlija 17:5 viņš lūdza Dievu: "Un tagad, Tēvs, pagodini mani pie sevis paša ar to godību, kas man bija pie tevis, pirms pasaule bija."

Jēzus raudzījās tālāk - uz prieku, kas viņu sagaida pēc krustā sišanas. Vēstules ebrejiem autors saka: "Viņam sagatavotā prieka dēļ... Jēzus ir pacietis krustu." (Ebrejiem 12:2) Mēs kā Jēzus līdzmantinieki varam piedalīties godībā, ko Tēvs ir devis Dēlam. Kad dažus mirkļus pirms aresta Jēzus lūdza Dievu, viņš skaidri runāja par mūsu mantojumu viņā: "Tēvs! Es gribu, lai tur, kur esmu es, ar mani būtu arī tie, ko tu man esi devis, lai tie redzētu manu godību, ko tu man esi devis, tādēļ ka jau pirms pasaules radīšanas tu mani esi mīlējis." (Jāņa 17:24) Jēzus noslēgumā lūdza, lai Tēvs izlej pār mums tādu pašu mīlestību, kādu ir izlējis pār Jēzu: "Un es esmu darījis zināmu viņiem tavu vārdu un darīšu to zināmu, lai mīlestība, ar kuru tu mani esi mīlējis, būtu viņos un arī es būtu viņos." (17:26)

Mēs esam ieaicināti ģimenē un varam baudīt to mīlestību, ko Tēvs izlej pār Dēlu. Noslēdzot šo daļu par Kristus vēsti, atgriezīsimies pie tā, par ko runājām sākumā. Sākumā mēs pārrunājām to, ka esam radīti pēc Dieva tēla un līdzības, un atklājām, ka tas nozīmē – mēs esam radīti attiecībām. Adopcija Dieva ģimenē nozīmē atgriešanos zudušajā paradīzē. Dievs sūtīja Jēzu kā neredzamā Dieva attēlu (Kolosiešiem 1:15), lai atjaunotu Dieva tēlu un līdzību mūsos. Mēs atrodam ceļu uz mājām tikai tad, kad Svētais Gars nāk un iemājo mūsu sirdi, un mēs saucam: "Aba, Tēvs!" Esiet sveicināti mājās!

Labā Vēsts ikdienā

Izlasiet īpašības, kas piemīt cilvēkiem, kuri sevi uzskata par bāreņiem vai par Dieva mīļajiem bērniem. "Bāreņa" slejā atzīmējiet tās īpašības, kas raksturo jūs visvairāk. "Dieva bērna" slejā atzīmējiet tās īpašības, pēc kurām visvairāk ilgojaties. Kad esat to visu atzīmējuši, veltiet laiku pārdomām par zemāk dotajiem jautājumiem.

BĀRENIS VAI DIEVA BĒRNS⁵

BĀRENIS	DIEVA BĒRNS
Jūtas viens. Nav dzīvīgas ikdienas tuvības ar Dievu. Norūpējies.	Dzīvo ar arvien lielāku pārlicību: “Dievs ir mans mīlošais Debesu Tēvs.”
Raizējas par ikdienas vajadzībām: attiecībām, naudu, veselību: “Es esmu pilnīgi viens. Visiem vienalga. Es neesmu laimīgs.”	Uzticas Tēvam un dzīvo ar arvien lielāku pārlicību, ka Tēvs viņu mīl un rūpējas par viņu. Arvien vairāk atbrīvojas no raizēm.
Jūtas nosodīts, vainīgs un necienīgs Dieva un cilvēku priekšā.	Jūtas mīlēts, saņēmis piedošanu un pilnīgi pieņemts, jo Kristus viņam ir dāvājis savu taisnību.
Lieto vārdus “Dievs” un “Kungs” tikai lūgšanās. Lūdz Dievu tikai tad, kad nekas cits vairs nepalīdz.	Lūgšanā sauc Dievu par Tēvu vai Tēti. Kad rodas vajadzība, uzreiz vēršas pie Dieva lūgšanā.
Bībeles solījumi dāvāt spēku un prieku šķiet kā tukši vārdi.	Regulāri piedzīvo Dieva pārveidojošo spēku un prieku.
Izvairās pavadīt laiku ar Dievu.	Priecājas, ka var pavadīt laiku ar Dievu.
Pietrūkst dedzības, lai stāstītu Evaņģēliju. Kristīgā dzīve netiek piedzīvota kā laba vēsts.	Patīk runāt par Jēzu. Piedzīvo Evaņģēliju kā labu vēsti tagad un šeit.
Meklē apmierinājumu fiziskās baudās.	Gūst piepildījumu Dieva mīlestībā.
Nedrošs attiecībās. Raizējas par to, ka viņu atstās novārtā vai neievēros.	Attiecībās jūtas apmierināts. Spēj koncentrēties uz citiem, ne tikai uz sevi.
Vienmēr jūtas, ka “tūlīt viss sabruks”.	Uzticas, ka Dievs gādās par katru vajadzību.
Grūti pateikties Dievam un slavēt viņu.	Atrod daudzus iemeslus (laba maltīte, saulaina diena), lai priecātos Dievā.
Kad sajūt kritiku, bieži vien aizstāvas un ieņem aizsardzības pozū.	Nebaidās no kritikas, jo labi zina, kas ir grēks un žēlastība. Zina, ka Dievs viņu sargā.

- Saskaņā ar šo tabulu, lielākās cīņas dzīvē rodas no tā, ka mēs nejūtamies pārlicināti, ka Dievs mūs pazīst un pieņem pilnīgi Jēzus Kristus dēļ. Vai jūs piekrītat šim apgalvojumam vai nē? Kāpēc?
- Domājiet par īpašībām, kas jums sagādā vislielākās problēmas. Kas mainītos, ja jūs spētu pieņemt savu identitāti - ka esat Dieva mīļais bērns?

⁵ Adaptēts no: “Sonship” un “The Gospel Centered Life”, World Harvest Mission.

RĪCĪBA: Šonedēļ tiekoties misijas kopienā vai DNS grupā, pastāstiet cits citam, kurā jomā jūs visbiežāk dzīvojat kā bārenis. Atklāti pasakiet, kas, jūsuprāt, par to liecina jūsu dzīvē, un lūdziet, lai brāļi un māsas mīlestībā runā Labo vēsti jūsu neticības jomā. Kad dzīvojat kā bārenis, ko jūs esat aizmirsis par Dieva mīlestību pret jums Kristū?

Draudze kā ģimene

Arvien labāk apzinoties savas attiecības ar Dievu kā Tēvu, mēs sākam arī vairāk domāt par attiecībām ar citiem kristiešiem. Mums ir viens Tēvs, tāpēc mums ir jāiemācās dzīvot kā brāļiem un māsām. Ņemot vērā Tēva mīlestību, ko piedzīvojam, kā mums būtu jāizturas vienam pret otru?

Ģimene: Mēs esam mīļie bērni, kurus ir adoptējis Tēvs. Mēs kā ģimene mīlam Dievu un mīlam viens otru.

Daudzi cilvēki uzskata, ka draudze ir dievkalpojums, ēka ar smaili vai sabiedriska organizācija. Draudze ir tas, kam veltāt daļu sava laika. Jūs "ejat" uz draudzi. Bet Bībeles izpratne par draudzi ir ļoti atšķirīga. Jūs "neejat" uz draudzi, jūs "esat" draudze, ja vien esat Dieva bērns, kurš tic Jēzum. Draudze nav dievkalpojums, ēka vai organizācija. Tā ir ģimene. Tā ir kopiena, kas arī nedēļas laikā dzīvo un veido attiecības ar Dievu kā Tēvu un viens ar otru kā brāļi un māsas. Ņemsim vērā, ka bieži Jaunā Derība, runājot par draudzi, lieto ģimenes terminoloģiju:

- Draudze ir ģimene, kuras Tēvs ir Dievs (1. Tesalonīkiešiem 1:1-3, 3:11-13; 2. Tesalonīkiešiem 1:1-2, 2:16)
 - Draudze ir "Dieva nams" (1. Timotejam 3:15; 1. Pētera 4:17; Ebrejiem 3:3-6)
 - Kristieši ir Dieva bērni (Romiešiem 8:16-17; Galatiešiem 4:4-6)
 - Kristieši ir Jēzus brāļi un māsas (Marka 3:31; 10:28-31; Lūkas 9:60)
 - Kristieši ir brāļi un māsas (Mateja 23:8-9)
-
- Kam, jūsuprāt, draudze līdzinās visvairāk? Vai tā līdzinās ģimenei?
-
-
- Vai esat piedzīvojis draudzi kā ģimeni – patiesi mīlošu un gādīgu kopienu?

Labā Vēsts Bībelē

DRAUDZES ĢIMENES DZĪVE

Apustuļu darbi 2:42-47

Un viņi bija uzticīgi apustuļu mācībai, sadraudzībai, maizes laušanai un lūgšanām. Ikviens dvēsele pildījās ar bijību: gan daudz brīnumu, gan zīmju notika caur apustuļiem. Visi ticīgie turējās kopā, un viss viņiem bija kopīgs. Viņi pārdeva savu mantu un īpašumus un izdalīja visiem, kā kuram vajadzēja. Dienu no dienas tie vienprātībā pulcējās templī; bet mājās tie lauza maizi un kopīgi ēda liksmībā un sirds vienkāršībā, slavēdami Dievu un baudīdami labvēlību tautā. Un Kungs ik dienas pievienoja viņu pulkam aizvien jaunus izglābtos.

- Saskaņā ar šo Rakstu vietu, ko cilvēki pirmajās draudzēs darīja? Kādās aktivitātēs viņi iesaistījās?
- Raksturojiet šo kopienu, izmantojot 3 īpašības vārdus!
- Kas jūs saista šāda veida kopienā?
- Kas jūs biedē šāda veida kopienā? Kāpēc?

ATTIECĪBAS DRAUDZES ĢIMENĒ

Frāze "viens otru/ cits citu" Jaunajā Derībā tiek lietota bieži. Tā ietver daudzus veidus, kādos kristieši ir aicināti izturēties viens pret otru kā mīloša ģimene. Izlasiet visus "viens otru/ cits citu" fragmentus, kas doti tabulā. Tabulas labajā slejā ierakstiet atbilstošos pretstatus. Kreisā ailē ietver to, kas veido kopienu. Labajā ailē ierakstītais iznīcina kopienu.

STIPRINA KOPIENU ("viens otru/ cits citu")	IZNĪCINA KOPIENU ("viens otru/cits citu" pretstats)
Brāļu savstarpējā mīlestībā esiet sirsnīgi (Romiešiem 12:10)	
Tādēļ netiesāsim vairs cits citu (Romiešiem 14:13)	
Tādēļ pieņemiet cits citu (Romiešiem 15:7)	
Esiet spējīgi cits citu pamācīt (Romiešiem 15:14)	
Rūpējieties cits par citu (1. Korintiešiem 12:25)	
Kalpojiet viens otram mīlestībā (Galatiešiem 5:13)	
Nesiet cits cita grūtumus (Galatiešiem 6:2)	
Esiet krietni cits pret citu (Efesiešiem 4:32)	
Piedodiet viens otram (Efesiešiem 4:32)	
Ieprieciniet cits citu (1. Tesalonīkiešiem 4:18)	
Rosināsim cits citu uz mīlestību un labiem darbiem (Ebrejiem 10:24)	
Nepametīsim savas kopīgās sapulces, pamudināsim cits citu (Ebrejiem 10:25)	
Nerunājiet ļaunu cits par citu (Jēkaba 4:11)	
Izsūdziet cits citam savus grēkus (Jēkaba 5:16)	
Lūdziet cits par citu (Jēkaba 5:16)	
Esiet viesmīlīgi cits pret citu (1. Pētera 4:9)	
Mīliet cits citu (Romiešiem 13:8; 1. Pētera 1:22; 1. Pētera 4:8; 1. Jāņa 3:11; 3:23; 4:7; 4:12; 2. Jāņa 5)	

Labā Vēsts ikdienā

Lasot šīs Rakstu vietas un pavēles, domājiet arī par to, kā jūs pārkārtosiet savu dzīvi, lai tām paklausītu.

- Ko (kādu labumu), jūsuprāt, dod dzīve šādā uz citiem vērstā kopienā?
- Kāpēc jūs baidāties apņemties dzīvot Dieva ģimenē ar citiem kristiešiem?

- Kādas patiesības par Dievu un Evaņģēliju varētu jums palīdzēt pārvarēt bailes?

Attīstiet savu personīgo misiju! Atbildot uz zemāk dotajiem jautājumiem, centieties saprast, kā Gars vada jūs personīgi (vai kā pāri), lai jūs labāk dzīvotu saskaņā ar savu ģimenes identitāti. Mērķis ir palīdzēt jums virzīties no vispārīgas idejas par dzīvi saskaņā ar Evaņģēlija mērķi un spēku uz to, kā šīs patiesības nes pārmaiņas jūsu ikdienas dzīves detaļās.

ĢIMENE

*Mēs esam mīļie bērni, kurus ir adoptējis Tēvs.
Mēs kā ģimene mīlam Dievu un mīlam viens otru.*

Jautājumi pārdomām:

- Kādu rīcību/ uzvedību/ paradumus, kas liecina, ka dzīvojam kā Evaņģēlija ģimene, es ieviesīšu?
- Ar kuru cilvēku grupu es regulāri kontaktēšos kā ar savu Evaņģēlija ģimeni?
- Kā es ieaicināšu šajā ģimenē citus cilvēkus, lai arī viņi var piedzīvot ar Evaņģēliju piesātinātu kopienu?
- Kā es saglabāšu saikni ar plašāku draudzes ģimeni?

Es izturēšos pret Dievu un savu kopienu kā ģimeni sekojošā veidā:

Kad esat atbildējis uz šiem jautājumiem personīgi, ir laiks atbildēt uz tiem visas kopienas kontekstā. Ja piedalāties misionālajā kopienā, dariet to visi kopā. Pārrunājiet, kā jūs kopīgi varat dzīvot saskaņā ar savu ģimenes identitāti. Kopienā pārrunājiet zemāk dotos jautājumus un tad nolemiet, kuri būs tie pāris paradumi, prioritātes un darbības, kas visvairāk palīdzēs jums kļūt par mīlošu ģimeni.

ĢIMENE

*Mēs esam mīlie bērni, kurus ir adoptējis Tēvs.
Mēs kā ģimene mīlam Dievu un mīlam viens otru.*

Jautājumi pārdomām:

- Kā mēs palīdzēsim mūsu misionālās kopienas dalībniekiem veidot attiecības ar Dievu kā mūsu mīļo Tēvu?
- Kādu rīcību/ uzvedību/ paradumus, kas liecina, ka dzīvojam kā Evaņģēlija ģimene, mēs ieviesīsim (kopā ēdīsim, pavadīsim brīvo laiku, svinēsim, kalposim, lūgsim Dievu utt.)?
- Kā mēs uzzināsim un apmierināsim vajadzības, kas radīsies mūsu misionālās kopienas ģimenē?
- Kā mēs ieaicināsim šajā ģimenē citus cilvēkus, lai arī viņi var piedzīvot ar Evaņģēliju piesātinātu kopienu?
- Kā mēs saglabāsim saikni ar plašāku draudzes ģimeni?

Mēs veidosim attiecības ar Dievu un rūpēsimies viens par otru kā ģimenē sekojošā veidā:

RĪCĪBA: Izveidojiet plānu, kā jūs šonedēļ īstenosiet vienu no idejām, kuru pārrunājāt, lai augtu un kļūtu par mīlošu ģimeni.

Evaņģēlijā balstīta identitāte: misionāri

SVĒTAIS GARS MŪS STIPRINA

Jautājumi diskusijai

Kad dzirdat vārdu "misionārs", kādi stereotipi jums nāk prātā?

Draudze kā Dieva misionāru tauta

Iepriekšējā nodarbībā mēs apskatījām patiesību, ka draudze ir Dieva ģimene. Mēs runājam par to, ka kristiešu identitāte ir ģimene. Mēs esam mīļie bērni, kurus ir adoptējis Tēvs. Mēs kā ģimene mīlam Dievu un mīlam viens otru.

Draudze ir Dieva ģimene, un tā ir arī Dieva misionāru tauta. Ja jūs esat kristietis, tad esat misionārs: cilvēks, kuru ir sūtījis Dievs, lai jūs rādītu Labo vēsti par Jēzu un nestu to citiem. Šajā nodarbībā mēs dziļāk pētīsim misionāra identitāti.

Misionāri: Mēs esam misionāri, kurus ir sūtījis Svētais Gars. Mēs kā misionāri sekojam Svētā Gara vadībai, jo viņš mums dod spēku stāstīt un rādīt Labo vēsti par Jēzu.

Šajā nodarbībā mēs uzzināsim, kā dzīvot saskaņā ar savu kā misionāra identitāti attiecībā ar Svēto Garu. Mēs atbildēsim uz jautājumu: "Kā lai mēs sekojam Svētā Gara vadībai?" Mēs arī uzzināsim, kā dzīvot saskaņā ar savu kā misionāra identitāti attiecībā ar citiem cilvēkiem. Mēs atbildēsim uz jautājumu: "Kā lai mēs rādām un stāstām Labo vēsti par Jēzu?"

KAS IR DIEVS?	KO VIŅŠ IR PAVEICIS?	KAS ESAM MĒS?	KO MĒS DARĀM?
Svētais Gars	Sūtījis mūs	Misionāri	Kā misionāri mēs sekojam Svētā Gara vadībai, stāstot un rādot Labo vēsti par Jēzu.

Evaņģēlijs ir paveicis savu darbu mūsos tad, kad ilgojamies pēc Dieva vairāk nekā pēc visa cita šajā dzīvē – vairāk nekā pēc naudas, romantiskām attiecībām, veselības, slavas, un tad, kad redzot, kā viņa valstība paplašinās citu cilvēku dzīvē, mēs priecājamies daudz vairāk nekā par to, kas varētu mums piederēt.

Dž. D. Grīrs

Labā Vēsts Bībelē

Misionāri: Mēs esam misionāri, kurus ir sūtījis Svētais Gars. Mēs kā misionāri sekojam Svētā Gara vadībai, jo viņš mums dod spēku stāstīt un rādīt Labo vēsti par Jēzu.

DIEVA MISIJA

Dievs ir misijā. Pēc tam, kad cilvēki sacēlās pret Dievu un sāka dzīvot sev un savam godam, viss, ko Dievs bija radījis, tika sabojāts. Visas cilvēku attiecības tika izpostītas: attiecības ar Dievu, vienam ar otru, ar pasauli un pašam ar sevi (jeb savu skatījumu uz sevi). Bet Dievs uzsāka plānu, lai dziedinātu un atjaunotu gan cilvēci, gan visu radību ar glābēja Jēzus Kristus palīdzību. Viņš atklāj savu plānu Bībeles pirmajā grāmatā, tas ir, 1. Mozus grāmatā. Mēs gūstam priekšstatu par viņa plāna noslēgumu Bībeles pēdējā grāmatā – Jāņa Atklāsmes grāmatā.

DIEVA TAUTAS MISIJA

Dieva tauta iekļaujas Dieva misijā. Kad Dieva tauta rāda Labo vēsti par Jēzu, kalpojot cilvēkiem un stāstot Labo vēsti par Jēzu (Evanģēliju), tad cilvēku attiecības ar Dievu tiek atjaunotas, viņi tiek piepildīti ar Svēto Garu un kļūst par Dieva misijas dalībniekiem.

Jēzus mūs izglāba, lai mēs piedalītos Dieva misijā. Jēzus sekotāji ir misionāri - cilvēki, kurus Dievs ir sūtījis misijā.

SVĒTĀ GARA LOMA MISIJĀ

Apustuļu darbu grāmatā, kas vēsta par pirmajām draudzēm, Svētais Gars ir galvenais misijas vadītājs. Izlasiet zemāk dotās Rakstu vietas un pierakstiet savus novērojumus par Svētā Gara lomu misijā:

Apustuļu darbi 1:8

Apustuļu darbi 2:4-8

Apustuļu darbi 4:31

Apustuļu darbi 8:29-31

Apustuļu darbi 11:27-30

Apustuļu darbi 12:12-15

Apustuļu darbi 13:2-5

Apustuļu darbi 16:6-10

Apustuļu darbi 20:22-24

- Pēc šo Bībeles fragmentu izlasīšanas, kā jums šķiet, kā jums ir jāaug kā misionāram? Kā vajadzētu augt jūsu kopienai?
- Vai jūs kādreiz esat piedzīvojis skaidru Svētā Gara vadību? Kā jūs zinājāt, ka tas bija Svētais Gars?

Svētā Gara vadība

No Bībeles pirmās nodaļas ("Lai top gaisma") līdz pēdējai ("Redzi, es nāku drīz"), Dievs atklāj sevi kā Dievu, kurš runā. Viņš neslēpj savu gribu, bet sazinās ar cilvēkiem, lai viņi var dzīvot saskaņā ar viņa gribu. Viens no galvenajiem Svētā Gara uzdevumiem ir darīt mums zināmu Dieva gribu.

Svētais Gars ir mūsu vadītājs, kad mēs cenšamies saprast Dieva gribu savai dzīvei. Jēzus teica saviem mācekļiem: "Bet, kad nāks viņš – Patiesības Gars, viņš vadīs jūs visā patiesībā; jo viņš nerunās no sevis, bet runās to, ko dzirdēs, un pasludinās jums visu, kas nāks." (Jāņa 16:13). Apustulis Pāvils mudināja kristiešus Galatijā "dzīvot Svētajā Garā", ļaut, lai "Svētais Gars jūs vada". Dievs ir devis mums vadītāju, un mūsu uzdevums ir iemācīties sekot viņam.

KOMPASS UN GPS

Dieva griba ir atklāta Bībelē. Bībeles grāmatas rakstīja cilvēki, kurus iedvesmoja Svētais Gars. Pāvils saka: "Visi Raksti ir Dieva iedvesti". Bībele dod mums visas nepieciešamās zināšanas, lai mēs varētu pagodināt Dievu ar savu dzīvi.

Bībele ir kā kompass. Ja es apmaldos mežā un mājas ir uz ziemeļiem, kompass var man norādīt virzienu uz mājām. Tas neparāda man katru soli, bet visu, kas vajadzīgs, lai es tiktu mājās. Ja mēs uzticīgi sekojam Dieva gribai, kas ir atklāta Bībelē, tad pagodinām viņu ar savu dzīvi.

Ja Bībele ir kā kompass, Svētais Gars ir kā GPS (globālās pozicionēšana sistēma). GPS neliek tikai doties uz ziemeļiem; tas norāda tieši, kuru ceļu izvēlēties un kur veikt pagriezieni. Vai Dievs spēj vadīt mūs tik konkrēti? Jā.

Piemēram, jums rodas divas iespējas kalpot - abas iespējas ir labas, abas pagodinātu Dievu. Abas dotu jums iespēju lietot savas Gara dotās dāvanas, lai svētītu citus cilvēkus. Arī saskaņā ar Bībeli abi varianti ir vienlīdz labi. Gars var jums palīdzēt saprast, kuram no tiem Dievs aicina jūs teikt "jā" un kuram - "nē".

Vai Dievs vienmēr vada tik konkrēti? Nē. Reizēm Dievs vēlas, lai jūs paklausītu viņa rakstītajam Vārdam un uzticētos viņam. Citreiz mēs atsakāmies paklausīt viņa padomam vai mūsu grēks neļauj mums sadzirdēt viņa balsi. Bet reizēm, kad Dievs mūs vada savā misijā, viņš vēlas, lai izvēlamies konkrētu rīcību. Apustuļu darbu grāmata dod daudzus piemērus tam, kā Dievs ar Svētā Gara palīdzību vada savu tautu misijā.

PAMATI

Ir viegli dot priekšroku GPS vadībai, nevis pierādīt, ka spējam prasmīgi rīkoties ar kompasu. Mēs vēlamies, lai Dievs mūs vada ļoti konkrēti un vēlamies to uzreiz! Bet mēs vēl neesam apguvuši pamatus tam, kā pazīt Dieva gribu un paklausīt tai. Mums jāsāk ar šādiem pamatjautājumiem:

- Katru dienu lasot Bībeli, gūt arvien labāku izpratni par Dieva raksturu un gribu.
- Katru dienu pavadot laiku lūgšanās, veidot arvien tuvākas attiecības ar Dievu.
- Arvien vairāk paklausīt Dieva gribai, lai neapbēdinātu Svēto Garu un lai mūsu lūgšanas netiktu kavētas.
- Arvien labāk spēt atpazīt Dieva balsi, klausoties, pārbaudot dzirdēto Svētajos Rakstos un kopā ar kristiešu kopienu, un tad paklausot.

“**Svētajam Garam nav vajadzības sagatavot jūs tam, ko jūs nedarīsiet. Tāpēc, ja esat nostājies pret Jēzu un atsakāties atzīt, ka viņš ir Kungs, viņam nav jāsūta Svētais Gars, lai sagatavotu jūs kalpošanai. Traģiski, bet jūs nepiedzīvosiet viņa dāvāto prieku. Tāpēc ļaujiet Svētajam Garam sakārtot jūsos visu, kas jums traucē paklausīt Kristum.**

Henrijs T. Blekebijs

IEKLAUSIETIES DIEVĀ AR VIŅA VĀRDA PALĪDZĪBU: 4 JAUTĀJUMI

Pētot un mācoties Svētos Rakstus, ir jāpatur prātā vairāki principi. Pirmkārt, lūdziet Dievu un aiciniet Svēto Garu runāt ar viņa Vārda palīdzību. Gara uzdevums ir vadīt mūs visā patiesībā un pagodināt Jēzu (Jāņa 16:13-14). Otrkārt, atkarībā no Rakstu vietas, studiju Bībele var jums sniegt nozīmīgu informāciju par Rakstu vietas kontekstu. Treškārt, jums var noderēt arī Bībeles komentāri, taču ņemiet vērā, ka lielākā daļa komentāru sniegs pārāk daudz informācijas un var novērst jūsu uzmanību. Saglabājiet vienkāršību!

ČETRI JAUTĀJUMI

1. KAS IR DIEVS?

Kas tekstā ir teikts par Dieva dabu un raksturu? Bībele ir Dieva stāsts. Tas ir stāsts par Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, tāpēc sākam ar jautājumu par to, kā viņa raksturs un daba atklājas lasītajā fragmentā. Stāsts ir par Dievu! Meklējiet konkrētas norādes uz viņa īpašībām: svēts, mūžīgs, visspēcīgs, visu zinošs, visur esošs, nemainīgs, līdzjūtīgs, žēlastīgs, pacietīgs, mīlošs, laipns, labs, lēnprātīgs utt. Stāstījumos meklējiet netiešas norādes uz Dieva īpašībām. Ko šis stāstījums atklāj par Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara dabu un raksturu?

2. KO VIŅŠ IR PAVEICIS?

Kas tekstā ir teikts par Dieva darbu? Dieva darbs visā cilvēces vēsturē ir daudzveidīgs un apbrīnojams. Visus Dieva darbus ir vērts pasludināt! Jēzus un viņa darbs ir atklāts katrā Bībeles lapā (Lūkas 24:27). Viņš ir galvenais varonis un personāžs. Svētais Gars vēlas, lai pamanām Jēzu. Meklējiet norādes uz Jēzus dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos - notikumos, kas simboliski norāda uz nākotni (Noas izglābšana no plūdiem, Izraēla atbrīvošana no Ēģiptes verdzības, ķēniņš Dāvids kā cilvēks, kas ir patīkams Dieva sirdij), pravietojumos (Psalmi 22, Jesajas 53) vai Jaunās Derības stāstā par Jēzus dzīvi un viņa draudzes izveidošanu. Tā mūsu atbilde uz šo jautājumu būs kristīga un Evaņģēlijā balstīta.

3. ŅEMOT TO VĒRĀ, KAS ESAM MĒS?

Kas tekstā ir teikts par mūsu identitāti? Dievs vienmēr ir darbojies, lai izglābtu cilvēkus un viņi kļūtu par Dieva tautu, viņa īpašumu (1. Pētera 2:9-10). Lasot Bībeli, pamaniet patiesības, kas raksturo Dieva tautu. Tas palīdz mums dziļāk un pilnīgāk izprast, kas mēs esam kā Jaunās Derības kristieši. Piemēram, levītu priesteri tika svaidīti un nošķirti īpaši kalpošanai Dievam. Tagad mūs visus Dievs ir svaidījis ar savu Garu (2. Korintiešiem 1:21-22). Jēzus dēļ mēs piederam pie Dieva "ķēnišķās priesteru saimes", kas ir nošķirta īpaši kalpošanai Dievam.

4. KĀ MUMS JĀDZĪVO?

Ņemot vērā visu iepriekšējo, kā tas maina mūsu dzīvesveidu? Lasot Bībeli, mēs gandrīz vienmēr sākam ar jautājumu: "Kā tas ir saistīts ar manu dzīvi?" Bet rīcība, kurai ir pareizā motivācija un kuras centrā ir Evaņģēlijs, gandrīz vienmēr izriet no izpratnes par to, kas ir Dievs, ko viņš ir paveicis un kas mēs esam Dieva rakstura un darba kontekstā. Labāk nevis sāciet, bet noslēdziet ar šo jautājumu. Un tad rīkojieties! Jēzus brīdina, lai neesam tikai viņa vārda klausītāji, bet arī darītāji (Mateja 7:24-27). Evaņģēlijs mūs motivē un dod mums spēku dzīvot pilnīgi citādi.

Ja mēs uzticīgi augam pamatjautājumos, Dievs sāks uzticēt mums vairāk. Savā misionālajā kopienā palīdziet cits citam būt uzticīgiem pašos pamatos - veidojot attiecības ar Dievu un paklausot viņa Vārdam. Tas ir pats svarīgākais. Bet arī lūdziet Dievam, lai viņš vada jūs savā misijā ar Svētā Gara palīdzību. Atrodiet veidu, kā apstāties un lūgt Dievu runāt ar jums (tas parasti notiks domu, iespaidu un attēlu veidā).

"Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs manā vārdā, mācīs jums visu un atgādinās jums visu, ko esmu jums runājis." (Jāņa 14:26)

Labā Vēsts ikdienā

Dievs vēlas attiecības, kurās viņš jums ir tuvs un aktīvi iesaistīts jūsu dzīvē. Viņš ir ne tikai Tēvs, kurš jūs mīl, bet arī Svētais Gars, kurš jūs vada.

- Vai jūs vēlētos, lai Svētais Gars jūs vadītu skaidrāk? Kādas ir jūsu cerības, bailes vai šaubas?
- Kuros "pamatjautājumos" jūs visvairāk vēlētos augt?
- Kā jūs varat cits citam palīdzēt augt kādā no "pamatjautājumiem"? Kā jūs varat regulāri praktizēt klausīšanos Dievā?

Jautājumi diskusijai

Pens Džilets no TV programmas "Pens un Teilers" ir dedzīgs ateists, bet viņam ir pārsteidzošs skatījums uz kristiešiem, kuri stāsta par savu ticību citiem cilvēkiem. Noskatieties video klipu šajā vietnē:

<http://youtu.be/qCdCVto2MN8> un tad pārrunājiet sekojošos jautājumus:

Ko Pens vērtē pozitīvi cilvēkā, kurš viņam uzdāvināja Bībeli?

Kāpēc Pens Džilets, ateists, uzskata, ka kristiešiem vajadzētu stāstīt Evaņģēliju citiem cilvēkiem? Ko jūs domājat par viņa viedokli?

Dieva dotajā misijā

Dieva tauta ir misionāri - un ne tikai tādi, kuri dodas uz svešām zemēm. Visi Dieva cilvēki ir sūtīti. Ja misionārs ir cilvēks, kuru misijā sūtījis Dievs, tad visi kristieši ir misionāri tajās vietās, kur viņi dzīvo. Mēs varam dzīvot saskaņā ar Dieva dotajiem mērķiem savā dzīvē, ja arvien vairāk pieņemam, ka mūsu identitāte ir misionāri.

Misionāri: Mēs esam misionāri, kurus ir sūtījis Svētais Gars. Mēs kā misionāri sekojam Svētā Gara vadībai, jo viņš mums dod spēku stāstīt un rādīt Labo vēsti par Jēzu.

Jūs vienkārši nevarat būt māceklis, neesot misionārs, Dieva sūtītais. Pārāk daudzus gadus mācekļība ir bijusi ierobežota - nozīmējusi tikai kristieša personīgo tikumību un izdzīvota tikai baznīcas četrās sienās kā privāta reliģija. Tā izturoties, mēs esam nepiedodami atstājuši novārtā Bībeles doto pavēli iet un darīt cilvēkus par mācekļiem. Fakts ir tāds – jūs nevarat būt māceklis, neesot misionārs: nav misijas, nav mācekļības. Tas ir pavisam vienkārši.

Alans Roksburgs

Labā Vēsts Bībelē

Jēzus nāca uz šīs zemes misijā. Pirms doties projām, viņš sūtīja savus mācekļus, lai viņi turpinātu šo misiju.

Jāņa 20:21

Jēzus viņiem atkal sacīja: "Miers jums! Kā Tēvs mani ir sūtījis, tā arī es jūs sūtu!"

- Kā mainītos jūsu skatījums uz apkaimi, kurā dzīvojat, vai savu darba vietu, ja jūs pieņemtu patiesību, ka esat Dieva "sūtītais" šajās vietās?

KĀ RĀDĪT LABO VĒSTI?

Jēzus galvenā vēsts ir pateikta Marka 1:15: "Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir klāt. Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam!" Jēzus nāca, lai pateiktu cilvēkiem, ka Dievam ir laba vēsts. Viņš arī parādīja, ka Dievs pats ir Labā vēsts.

- Apskatiet nodaļu sadalījuma virsrakstus Marka evaņģēlijā. Kā Jēzus cilvēkiem parādīja, ka viņš pats ir Labā vēsts?
- Viens no veidiem, kā varam parādīt, ka Dievs ir Labā vēsts, ir darīt citiem to, ko Dievs ir darījis mūsu labā. Pārdomājiet Evaņģēliju, to, ko mēs esam par to mācījušies. Ko Dievs ir paveicis vai joprojām dara mūsu labā un ko mēs varētu darīt citiem cilvēkiem, lai parādītu, kāds ir Dievs?

KĀ STĀSTĪT LABO VĒSTI?

Gan Jēzus, gan viņa mācekļu prioritāte bija stāstīt Evaņģēliju citiem cilvēkiem.

- "Tad tie aizgāja un devās no ciema uz ciemu, sludinādami visur prieka vēsti un dziedinādami." (Lūkas 9:6)
- "Kādu dienu, kad Jēzus templī mācīja ļaudis un sludināja evaņģēliju..." (Lūkas 20:1)
- "Kad Pēteris un Jānis bija apliecinājuši un mācījuši Kunga vārdu, viņi devās atpakaļ uz Jeruzālemi, sludinādami evaņģēliju daudzos Samarijas ciemos." (Apustuļu darbi 8:25)
- "Arī tajā pilsētā viņi pasludināja prieka vēsti un, darījuši daudzus par mācekļiem, atgriezās Listrās, Ikonijā un Antiohijā." (Apustuļu darbi 14:21)

Piezīme: "pasludināt" nozīmē "paziņot". Tas nebūt nenozīmē būt baznīcā vai stāvēt kancelē.

Romiešiem 10:17

Tātad ticība rodas no pasludinātās vēsts, bet vēsts – no Kristus vārdiem.

- Saskaņā ar Romiešiem 10:17, kāpēc Evaņģēlija stāstīšana ir tik svarīga?
- Ja jūs esat kristietis, kas jūs kavē stāstīt Evaņģēliju citiem cilvēkiem? Ja neesat kristietis, vai jums šķiet, ka kristiešiem vajadzētu stāstīt Evaņģēliju citiem?

“Būt misionālam” nebūt nenozīmē, ka mēs dodamies nedēļu ilgā misijas ceļojumā uz svešu zemi. Mēs esam Dieva tauta - misionāru tauta, kuru Dievs ir sūtījis, lai katrā savas dzīves brīdī mēs īstenotu viņa nodomus.

Džefs Vanderstelts

Misijas ABC

“Tu esi misionārs!” - tas var izklausīties biedējoši. Dažiem tas raisa asociācijas ar pārceļšanos uz tāltālām zemēm, brišanu pa mūklājiem un lietus mežiem. Misija var ietvert to visu. Bet daudzi no mums ir aicināti būt par misionāriem tur, kur pašlaik dzīvojam. Ja jūs ticat Jēzum Kristum un esat Dieva ģimenē, tad esat devušies Dieva misijā. Dieva misijas vieta var būt jūsu biroja darba galds, apkaimes mājas vai skola, kurā mācās jūsu bērni. Jums nav jādodas uz tāltālām zemēm, lai jūs būtu misionārs.

Dzīve, kas veltīta Jēzum un viņa misijai, ietver mērķtiecību un upurēšanos, taču tā nav tik sarežģīta, kā iedomājami. Misijas ABC var palīdzēt jūsu misionālajai kopienai saprast, kā jūs praktiski rādīt Dieva mīlestību citiem cilvēkiem.

Pirms jūs lasāt misijas ABC, uzrakstiet 3 cilvēku vārdus, kuriem vēlaties izstāstīt par Dieva mīlestību pret viņiem. Kad lasīsiet ABC, paturiet viņus prātā.

Trīs cilvēki:

Lūdziet Dievu

Ir svarīgi, ka lūdzam Dievu darboties citu cilvēku sirdīs. Lūgt Dievu par cilvēkiem ir viena no mīlestības izpausmēm, ko varam darīt viņu labā. Jēzus teica: “Neviens nevar nākt pie manis, ja Tēvs, kas mani sūtījis, to nevelk.” (Jāņa 6:44) Mēs varam lūgt, lai Dievs aicina cilvēkus pie sevis. Zemāk dotas 10 Bībelē balstītas vienkāršas lūgšanas, kuras varat lūgt vienatnē vai kopienā par cilvēkiem, kuru vārdus uzrakstījāt.

1. Kungs, es lūdzu, lai tu šo cilvēku velc pie sevis. (Jāņa 6:44)
2. Kungs, es lūdzu, lai šis cilvēks dzird Dieva Vārdu un tic tam kā patiesībai. (1. Tesalonīkiešiem 2:13)
3. Kungs, es lūdzu, lai šis cilvēks meklētu tevi un censtos tevi iepazīt. (Apustuļu darbi 17:27)
4. Kungs, neļauj velnam padarīt šo cilvēku aklu pret patiesību. (2. Korintiešiem 4:4, 2. Timotejam 2:25-26)
5. Svētais Gars, lūdzu, pārliecini šo cilvēku par viņa/viņas grēku un vajadzību pēc Kristus dotās atbrīvošanas. (Jāņa 16:7-14)
6. Kungs, lūdzu, sūti kādu, kurš šim cilvēkam pastāstīs Evaņģēliju. (Kolosiešiem 4:3-6)
7. Kungs, lūdzu, dod man iespēju, drosmi un vārdus, lai pastāstītu viņam/viņai Evaņģēliju. (Kolosiešiem 4:3-6)
8. Kungs, es lūdzu, lai šis cilvēks novērstos no saviem grēkiem un sekotu tev. (Apustuļu darbi 17:30-31; 1. Tesalonīkiešiem 1:9-10)
9. Kungs, es lūdzu, lai šis cilvēks pilnībā uzticētos Kristum. (Jāņa 1:12; 5:24)
10. Kungs, es lūdzu, lai šis cilvēks apliecinātu Kristu kā Kungu, iesakņotos un augtu ticībā, nestu augļus tev par godu. (Romiešiem 10:9-10; Kolosiešiem 2:6-7; Lūkas 8:15)

Veidojiet attiecības

Veidojot attiecības ar kādu cilvēku, mēs vislabāk varam noskaidrot, kā par viņu rūpēties. Attiecību kontekstā varam atklāt praktiskus veidus, kā mīlēt cilvēku, tā parādot Dieva mīlestību pret viņu. Kā pavisam vienkārši jūs varat stiprināt attiecības ar 3 cilvēkiem, kurus Dievs ir licis jums sirdī?

Veidojiet saikni ar kopienu

Kristīgās kopienas pieredzēšana ir nozīmīgs veids, kā palīdzēt cilvēkiem gūt skaidrāku priekšstatu par Jēzu. Katram kristietim ir atšķirīgas dāvanas (Romiešiem 12:4-5), kuras ir dāvājis Svētais Gars, un Dievs lieto visas dāvanas. Kādam cilvēkam ir viesmīlības dāvana, un viņš parāda Dieva žēlastības pilno viesmīlību ar to, kā viņš uzņem cilvēkus savās mājās. Iespējams, ka šis cilvēks nejūtas pietiekami apdāvināts, lai runātu ar cilvēkiem par Jēzu. Tas nekas, jo kāds cits misionālās kopienas loceklis bieži runā par Jēzu. Pavadot laiku misionālajā kopienā, cilvēks piedzīvo gan Dieva žēlastības pilno viesmīlību no cilvēka, kuram ir viesmīlības dāvana, gan dzird par Dieva brīnišķīgo viesmīlību no cilvēka, kuram ir evaņģēlista dāvana. Kā jūs varētu dot iespēju cilvēkiem, kuru vārdus uzrakstījāt, iepazīties ar savu misionālo kopienu?

“ Kristietības nākotne nav saistīta ar kristietības domnējošā stāvokļa atjaunošanu, bet ar mazām, tuvās attiecībās balstītām gaismas kopienām. Bieži vien vēsture šīs kopienas nepamana. Bet tās kā raugs pārveido veselas pilsētas un rajonus.

Tims Česters

Rādiet un stāstiet Labo vēsti par Jēzu

Lūdzot Dievu, lai viņš ved cilvēkus pie sevis, veidojot attiecības un iesaistot cilvēkus savā misionālajā kopienā, jums radīsies iespējas rādīt un stāstīt Labo vēsti par Jēzu. Mēs cilvēkiem parādām, ka Jēzus ir Labā vēsts, galvenokārt kalpojot viņiem un apmierinot viņu vajadzības, tieši tāpat kā Dievs savā žēlastībā ir kalpojis mums un apmierinājis mūsu vajadzības Jēzū. Kalpošana cilvēkiem ir praktisks veids, kā rādīt viņiem Dieva mīlestību. Bet ir arī citi veidi. Pajautājiet sev: ko Dievs ir izdarījis manā labā tādu, ko es varētu darīt citu labā? Ja mēs piedodam tāpēc, ka Dievs ir piedēvis mums, atņemam parādus, jo Dievs ir atcēlis mūsu parādus, palīdzam kādam tāpēc, ka Dievs ir palīdzējis mums, - mēs parādām, ka Dievs ir Labā vēsts.

Kad jūs ar savu rīcību rādāt, ka Dievs ir Labā vēsts, neesiet pārsteigti, ka jums rodas iespējas stāstīt Labo vēsti vārdos. Cilvēku lielākā vajadzība ir saņemt grēku piedošanu, tikt samierinātiem ar Dievu un kļūt par viņa bērniem uz mūžīgiem laikiem. Tas notiek tad, kad cilvēks dzird Labo vēsti par Jēzu un notic tai. Tāpēc ir svarīgi, ka mēs gan rādām, gan arī stāstām Labo vēsti par Jēzu ik reizi, kad Dievs dod mums tādu iespēju.

Nesarežģījiet misiju - sāciet ar misijas ABC. Jums nav jālido uz Āfriku, lai jūs sāktu svētīt citus cilvēkus un pagodinātu Jēzu. Jūs varat sākt tur, kur esat, ar cilvēkiem, kurus pazīstat. Un jūs varat doties misijā kopā ar savu misionālo kopienu. Kopīgi saprotiet, kā varat palīdzēt cits citam mazās lietās, - lūgt Dievu, veidot attiecības, veidot saikni ar kopienu, stāstīt un rādīt Labo vēsti par Jēzu.

Labā Vēsts ikdienā

Attīstiet savu personīgo misiju! Atbildot uz zemāk dotajiem jautājumiem, centieties saprast, kā Gars vada jūs personīgi (vai kā pāri), lai jūs labāk dzīvotu saskaņā ar savu misionāra identitāti. Mērķis ir palīdzēt jums virzīties no vispārīgas idejas par dzīvi saskaņā ar Evaņģēlija mērķi un spēku uz to, kā šīs patiesības nes pārmaiņas jūsu ikdienas dzīves detaļās.

MISIONĀRI

Mēs esam misionāri, kurus ir sūtījis Svētais Gars. Mēs kā misionāri sekojam Svētā Gara vadībai, jo viņš mums dod spēku stāstīt un rādīt Labo vēsti par Jēzu.

Jautājumi pārdomām:

- Kā es klausīšos Svētajā Garā un mācīšos sekot viņa vadībai?
- Pie kuriem cilvēkiem es esmu "sūtīts"? Vai tie ir 3 cilvēki, kas ir manā sirdī? Citi?
- Kā es praktizēšu misijas ABC ar šiem cilvēkiem?
 - Kā es atradīšu laiku, lai lūgtu Dievu par šiem cilvēkiem?
 - Kā es veidošu attiecības ar šiem cilvēkiem?
 - Kā es iesaistīšu šos cilvēkus savā kopienā?
 - Kā es rādīšu Labo vēsti par Jēzu, kalpojot šiem cilvēkiem? Kā es varu mērķtiecīgi meklēt iespējas, lai stāstītu viņiem Labo vēsti par Jēzu?

Es rādīšu un stāstīšu Labo vēsti par Jēzu šādi:

Kad esat atbildējis uz šiem jautājumiem personīgi, ir laiks atbildēt uz tiem visas kopienas kontekstā. Ja piedalāties misionālajā kopienā, dariet to visi kopā. Pārrunājiet, kā jūs kopīgi varat dzīvot saskaņā ar savu misionāra identitāti. Kopienā pārrunājiet zemāk dotos jautājumus un tad nolemiet, kuri būs tie pāris paradumi, prioritātes un darbības, kas visvairāk palīdzēs jums kļūt par misionāriem.

MISIONĀRI

Mēs esam misionāri, kurus ir sūtījis Svētais Gars. Mēs kā misionāri sekojam Svētā Gara vadībai, jo viņš mums dod spēku stāstīt un rādīt Labo vēsti par Jēzu.

Jautājumi pārdomām:

- Kā mēs kā kopiena meklēsim Svētā Gara vadību? Kad un kur mēs to darīsim?
- Pie kuriem cilvēkiem mēs kā misionālā kopiena esam "sūtīti"? Vai tie ir cilvēki, kurus Dievs ir licis mūsu katra sirdī? Citi?
- Kā mēs atbalstīsim cits citu, sekojot Svētā Gara vadībai pie šiem cilvēkiem?
- Kā mēs praktizēsim misijas ABC ar šiem cilvēkiem?
 - Kā mēs atradīsim laiku, lai lūgtu Dievu par šiem cilvēkiem?
 - Kā mēs veidosim attiecības ar šiem cilvēkiem?
 - Kā mēs iesaistīsim šos cilvēkus savā kopienā?
 - Kā mēs parādīsim Labo vēsti par Jēzu, kalpojot šiem cilvēkiem? Kā mēs varam mērķtiecīgi meklēt iespējas, lai stāstītu viņiem Labo vēsti par Jēzu?

Mēs kopīgi rādīsim un stāstīsim Labo vēsti par Jēzu šādi:

RĪCĪBA: Misionālajā kopienā nolemiet, kāds būs nākamais solis, lai jūs kopīgi rādītu un stāstītu Labo vēsti par Jēzu.

Evaņģēlijā balstīta identitāte: kalpi

DĒLS IR MŪS IZPIRCIS

Jautājumi diskusijai

Bobs Dilans sarakstīja dziesmu ar nosaukumu "Kādam būs jākalpo" (Gotta Serve Somebody). Te ir pirmais pants un piedziedājums:

*Vai būt vēstnieks Anglijā, Francijā
Varbūt tev patīk spekulēt, varbūt dejoj
Varbūt esi pasaules smagsvara čempions
Vai sabiedrības lauvene ar pērļu rotu*

*Bet tu kādam kalposi, tā būs
Tev kādam būs jākalpo
Varbūt velnam, varbūt Dievam
Bet tev kādam būs jākalpo*

- Vai jūs piekrītat vai nepiekrītat Boba Dilana apgalvojumam, ka mēs visi kādam kalpojam?
- Kam jums ir tieksme kalpot? Kādas sekas jūsu dzīvē atstāj tas, ka kalpojat tam?

Draudze kā Dieva kalpi

Iepriekšējā nodarbībā mēs pārdomājam patiesību, ka draudze ir Dieva misionāru tauta. Katrs kristietis ir sūtīts Dieva misijā – darīt mācekļus, kas darīs citus par mācekļiem.

Draudze ir arī Dieva kalpu tauta. Šajā nodarbībā mēs pārdomāsim kristieša jauno kalpa identitāti un to, kā mēs uzticīgi varam dzīvot saskaņā ar šo identitāti misionālajā kopienā.

Kalpi: Mēs esam kalpi, kurus ir izpircis Dieva Dēls. Mēs kā kalpi kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem, un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.

KAS IR DIEVS?	KO VIŅŠ IR PAVEICIS?	KAS ESAM MĒS?	KO MĒS DARĀM?
Dēls	Izpircis mūs	Kalpi	Kā kalpi mēs kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem, un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.

Labā Vēsts Bībelē

Kalpi: Mēs esam kalpi, kurus ir izpircis Dieva Dēls. Mēs kā kalpi kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem, un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.

Jēzus apgalvoja, ka ir ķēniņš un ne jau parasts ķēniņš. Viņš apgalvoja, ka ir visu ķēniņu Ķēniņš – pats Dievs. Un Jēzus parādīja mums neparastu ķēniņa lomas izpratni. Kad divi Jēzus mācekļi strīdējās par to, kurš būs augstākais viņa valstībā, Jēzus viņiem teica:

Marka 10:42-45

Un, viņus pieaicinājis, Jēzus tiem sacīja: “Jūs zināt, ka tie, ko par tautu valdniekiem tur, tās apspiež, un viņu varenie ir varmācīgi pret tām. Bet tā lai nav starp jums. Kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu kalps. Un, kas jūsu vidū grib būt pirmais, tas lai ir visu vergs. Jo arī Cilvēka Dēls nav nācis, lai viņam kalpotu, bet lai pats kalpotu un atdotu savu dzīvību kā izpiršanas maksu par daudziem.”

- Kā šajā fragmentā Jēzus jaunā veidā definē “liels”?
- Kā Jēzus rāda citāda ķēniņa piemēru? Kāpēc tas viņu padara par labāku ķēniņu?
- Ja Jēzus ir jūsu dzīves Kungs, vai esat piedzīvojuši, ka viņa valdīšana jūs apspiež vai dod jums brīvību? Kā Jēzus ir bijis labs ķēniņš jūsu dzīvē?

Pāvils bieži vien sauc sevi par Jēzus Kristus kalpu (Romiešiem 1:1, Filipiešiem 1:1, Titam 1:1). Patiesībā visi kristieši ir Jēzus kalpi. Tā ir daļa no viņu jaunās identitātes. Pāvils atgādina Korintas draudzei, ka Dievs ir samaksājis augstu cenu, lai viņi varētu būt Dieva bērni:

1. Korintiešiem 6:19-20

Vai gan jūs nezināt, ka jūsu miesa ir templis Svētajam Garam, kas ir jūsos un ir no Dieva? Jūs tātad nepiederat paši sev. Jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu savā miesā.

- Saskaņā ar 1. Korintiešiem 6:19-20, kāpēc kristieši ir Jēzus Kristus kalpi?
- Kāda bija cena, ko Jēzus samaksāja, lai ievestu mūs Dieva valstībā?

Labāka Kunga vergi⁶

Jēzus ir Kungs (skat. 1. Korintiešiem 12:3) ir kristietības unikālais apgalvojums un ticības apliecības pamats (Romiešiem 10:9). Jēzus to pasludināja saviem mācekļiem, ienaidniekiem un ziņkārīgajiem garāmgājējiem un atteicās mazināt šo vārdu nozīmi. Vārds "Kungs" (grieķu val. kurios) nozīmē piederību, bet "Kungs/Valdnieks" (grieķu val. despotes) nozīmē neapstrīdamas tiesības pavēlēt (Jāņa 13:13, Jūdās 4). Abi vārdi raksturo kungu, kuram ir absolūta vara pār kādu citu. Tas izskaidro Jēzus šoku, kad cilvēki izrādīja viņam godu ar saviem vārdiem, bet ne ar savām dzīvēm: "Kādēļ jūs mani saucat: Kungs, Kungs! – bet nedarāt, ko es saku?" (Lūkas 6:46)

Nav pamatota veida, kā pielāgot šo vēsti, lai tā kļūtu pievilcīgāka cilvēkiem, kuri apbrīno Jēzu, bet nav gatavi viņam kalpot. Jēzus nemeklēja apbrīnotājus. Viņš aicināja sekotājus - nevis parastus sekotājus, bet vergus. Ja nav pakļāvības gara, tad visdziļākā "apbrīna" pret Kristu kļūst par garīgu krāpšanu, kam nav nekāda sakara ar patiesu ticību.

Īpaši Rietumu sabiedrībā liels uzsvars tiek likts uz personīgo un izvēles brīvību. Tāpēc, ja pasniedzam labo vēsti kā "vergu-kunga" attiecības, tas ir pretrunā visam, kas mūsu kultūrā ir svēts. Bet, kad lasām Jēzus mācību, redzam, ka daudzas viņa ilustrācijas un līdzības tika ņemtas no tā laika "vergu pasaules". Kristus atkārtoti lietoja verdzību kā piemērotāko analogiju dziļas garīgas realitātes izskaidrošanai. No viņa mācības mēs uzzinām, ka vergi nav lielāki par savu kungu. Viņiem nav zināmi kunga plāni; viņiem ir jāatskaitās kungam par resursu izlietošanu; viņiem ir jāatbild par to, kā viņi izturas pret citiem vergiem; tiek sagaidīts, ka viņi paklausīs un bez kurnēšanas izrādīs cieņu savam kungam; un uzticamais kalps tiks atalgots par savu čaklo darbu (Mateja 10:24; 18:23, 26-33; 24:45-50; 25:14-30; Lūkas 6:40; 12:37-47; 17:7-10; 19:13-22; Jāņa 13:16; 15:15-20). Mācekļa tāpat kā verdzība nozīmē dzīvi, kurā pilnīgi noliedzam sevi. Tā nozīmē pazemīgu sirds attieksmi pret citiem, pilnīgu atdevi tikai un vienīgi Kungam, gatavību paklausīt viņa pavēlēm. Tā ietver dedzību kalpot kungam pat viņa prombūtnes laikā un motivāciju, kas rodas no tā, ka vēlamies darīt viņam patikamo (Mateja 24:44-46; 25:21; Marka 10:44, Lūkas 6:46; 12:37; 14:26-33; 16:13; Jāņa 14:15, 21). Kristus sekotāji, kas reiz bija grēka vergi, attiecībās ar Glābēju Jēzu gūst garīgu brīvību un atpūtu dvēselei (Jāņa 8:34, 36; Mateja 11:28-30). Verga dzīve bija pilnīga padevība, pakļāvība un kalpošana savam kungam. Cilvēki, kuri dzīvoja Jēzus laikā, uzreiz būtu sapratuši šo paralēli. Kristus aicinājums sekot viņam bija aicinājums uz tādu pašu dzīvi. Pārdomājiet sekojošās piecas paralēles starp biblisku kristietību un 1. gadsimta verdzību.

PIEDERĪBA TIKAI VIENAM ĪPAŠNIEKAM

Romas impērijas likumdošana noteica, ka vergi pieder īpašniekam, kuram pār viņiem ir pilnīga kontrole. Kaut arī mēs piedzimām kā "grēka vergi", Kristus mūs izpirka no šīs verdzības ar savu nāvi pie krusta (Romiešiem 5:18-19; Efesiešiem 2:1-3; 1. Pētera 1:18-19). Par mums ir samaksāts, tāpēc mēs vairs neesam pakļauti grēka autoritātei, bet gan tagad esam taisnības vergi (Romiešiem 6:17-18). Kristus ir mūsu jaunais Kungs. Mēs esam viņa "izredzēta tauta" (Titam 2:14), mēs esam Kristū Jēzū (Galatiešiem 5:24), mēs pielūdzam viņu kā savu "Kungu debesīs" (Kološiešiem 4:1). Tieši tāpat kā 1. gadsimtā vergu jaunais īpašnieks deva viņiem jaunu vārdu, tā arī mums katram Kristus dos jaunu vārdu. Kristieši visu mūžību kalpos Kungam kā viņa vergi uz mūžīgiem laikiem (Atklāsmes grāmata 3:12; 22:4).

6 Adaptēts no: John McArthur, "Slave", Chapter 20.

PILNĪGA PAKĻAUŠANĀS

Būt vergam nozīmēja būt vienmēr pieejamam un pakļauties savam kungam visos iespējamajos veidos. Verga vienīgais pienākums bija izpildīt sava kunga vēlmes. Jaunā Derība atkārtoti aicina kristiešus uzticīgi paklausīt savam Kungam (Kolosešiem 3:22-24; 1. Korintiešiem 6:19-20; Filipiešiem 1:22). Pakļaušanās Kristum kā kungam ir sirds attieksme, kas parādās paklausībā viņam. Tā ir zīme, ka cilvēks ir pilnīgi atgriezies (1. Jāņa 2:3; 3:22; 1. Pētera 1:2; Romiešiem 12:1; 1. Korintiešiem 6:20). Jaunā Derība maldu mācītājus sauc par "iznīcības vergiem" (2. Pētera 2:19) un sava vēdera kalpiem (Romiešiem 16:18). Pretstatā tam paties Dieva cilvēks ir "Kunga kalps", kas ir "lieti nodevīgs saimniekam, sagatavots jebkuram labam darbam" (2. Timotejam 2:24, 21).

VIENA NODOŠANĀS

Vergiem ir tikai vienas rūpes – izpildīt sava kunga gribu. Līdzīgi vergiem 1. gadsimtā, arī mums ir pilnīgi jāatdod sevi tikai un vienīgi savam Kungam. "Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai" (Mateja 6:24). Ja Dievs ir mūsu vienīgais Kungs, tad nav iespējams vienlaicīgi kalpot Dievam un citiem kungiem. Kristiešiem visā ir "jāiepriecina Dievs" (Kolosešiem 1:10; 1. Tesalonīkiešiem 4:1; Romiešiem 14:18). Mēs esam aicināti tiekties pēc viņa goda visā, ko darām (1. Korintiešiem 10:31; Kolosešiem 3:17).

PILNĪGA ATKARĪBA

Vergi piederēja kunga namam, tāpēc viņi bija pilnīgi atkarīgi no saviem īpašniekiem, kuri gādāja par viņu pamatvajadzībām, tai skaitā apģērbu, ēdienu un pajumti. Tā kā viņu vajadzības bija apmierinātas, viņi varēja koncentrēties tikai uz to, lai kalpotu savam kungam. Paralēles ar kristīgo dzīvi ir satriecošas – mēs varam koncentrēties uz to, ko Dievs mums ir devis darīt, un uzticēties, ka viņš apmierinās mūsu vajadzības. Jēzus teica: "Meklējiet vispirms Dieva valstību un viņa taisnību, tad jums viss pārējais tiks iedots." (Mateja 6:25-33; arī 1. Timotejam 6:8) Pāvils raksta: "Un mans Dievs pēc savas bagātības mēra Kristus Jēzus godībā piepildīs visas jūsu vajadzības." (Filipiešiem 4:19; arī 2. Korintiešiem 9:8; 12:9)

PERSONĪGĀ ATBILDĪBA

Pirmā gadsimta vergi bija pilnīgi atbildīgi saviem kungiem par visu, ko darīja. Ja kungam verga paveiktais bija patīkams, vergs saņēma atalgojumu. Ja kungs nebija apmierināts, vergs varēja sagaidīt pārmācību. Atalgojums un sods bija spēcīgs stimuls, lai vergi čakli strādātu un lai viņiem labi klātos. Kristiešus līdzīgi motivē apziņa, ka kādu dienu viņi stāvēs Kristus priekšā, lai "dotu par sevi norēķinu" (Romiešiem 14:12; 2. Korintiešiem 5:10). Ikviens no mums, līdzīgi kā čaklais vergs Mateja evaņģēlija 25. nodaļā, ilgojas dzirdēt savu Kungu sakām: "Labi, mans krietnais un uzticamais kalps. Ieej sava Kunga priekā!" (Mateja 25:21, 23)

Doma par to, ka esam vergi, varbūt nešķiet pievilcīga. Bet patiesība ir tāda, ka mēs esam kāda kunga vergi – grēka vai Jēzus vergi. Labā vēsts nozīmē, ka Dievs mūs mīl pietiekami stipri, lai atpirktu mūs no tirāniska kunga, tā ka varam piederēt kungam, kurš pret saviem vergiem izturas kā pret mīļiem bērniem. Mēs esam atbrīvoti no vergošanas grēkam, vainai, nožēlojamai dzīvei un sodam. Mums ir dota brīvība paklausīt Dievam, iepriecināt viņu un dzīvot tā, kā Radītājs ir iecerējis, – baudot tuvas attiecības ar viņu.

Kalpošanas disciplīna⁷

Daudzi kristīgās dzīves aspekti šķiet pievilcīgāki nekā kalpošana citiem. Pārdomas par Svētajiem Rakstiem šķiet pievilcīgas, jo atsaucas mūsu vēlmei pēc garīga dziļuma. Gavēšana var šķist kā izaicinājums uz stingru, sevi aizliedzošu disciplīnu. Bet kalpošana? Tas izklausās tik ikdienišķi, pat pazemojoši.

Padomāsim par Jēzu un Evaņģēliju. Jēzus paziņoja: “Jo tāpat arī Cilvēka Dēls nav nācis, lai viņam kalpotu, bet lai viņš pats kalpotu un atdotu savu dzīvību kā izpiršanas maksu par daudziem.” (Mateja 20:28) Dievs darbojas ar Jēzus Evaņģēlija palīdzību tāpēc, lai darītu cilvēkus līdzīgākus Jēzum. Jēzus nenāca, lai viņam kalpotu, bet viņam bija kalpa sirds. Tāpēc tiem, kuri tic Jēzus Evaņģēlijam, arī tiek dota kalpa sirds.

Evaņģēlijs pārvērš Dieva ienaidniekus par Dieva kalpiem. Svētais Gars joprojām strādā ar Evaņģēlija palīdzību, lai pārvērstu tos, kuri kalpo saviem elkiem (piemēram, bagātībai, karjerai, sportam, seksam, mājai, zemei utt.), par Dieva kalpiem. Kaut ko līdzīgu Dievs darīja apustuļa Pāvila dzīvē, kad viņš rakstīja toreiz salīdzinoši jauniešiem kristiešiem: “.. no elku pielūgšanas jūs pievērsāties Dievam, lai kalpotu dzīvajam un patiesajam Dievam...” (1. Tesalonīkiešiem 1:9)

Viens no veidiem, kā Evaņģēlijs pārvērš grēciniekus par kalpiem, ir pazemojot viņu lepību. Evaņģēlijā redzam, ka Dievs ir svēts un mēs katrs esam pelnījuši viņa dusmas par to, ka neskaitāmas reizes esam pārkāpuši viņa likumus. Evaņģēlijs parāda, ko Kristus paveica grēcinieku labā un cik svētīti mēs esam, ka esam uzņēmti viņa valstībā un ģimenē. Sprotot šo apbrīnojamo vēsti un piedzīvojot Dievu tajā, cilvēki ir labprātīgi gatavi kalpot viņam un viņa Evaņģēlijam.

Viena no pamanāmākajām pazīmēm, kas liecina, ka cilvēks tic Jēzus Evaņģēlijam, ir tā, ka Kristus piemītošā vēlme kalpot citiem uzveic patmīlīgo vēlmi, lai citi kalpotu mums. Kristietis sāk meklēt iespējas palīdzēt Kristus draudzē, īpaši tā, lai tas kalpotu Evaņģēlijam.

Dieva Evaņģēlija nestās pārmaiņas cilvēka raksturā nozīmē arī to, ka patmīlīgi cilvēki, kuriem interesē tikai kalpot sev un panākt, ka citi kalpo viņiem, kļūst par cilvēkiem, kuri ir gatavi kalpot cits citam (1. Pētera 4:10). Evaņģēlijs atver kristiešu acis, un viņi saskata vajadzības, kuras iepriekš nebija pamanījuši. Evaņģēlijs maina viņu sirdis, un tajās rodas līdzietība un vēlme apmierināt šīs vajadzības.

Svētais Gars caurvij cilvēku raksturu ar Evaņģēliju. Kristieši arvien vairāk tiecas kalpot katrā savas dzīves jomā. Viņi sāk uztvert savas ikdienas darbu citādāk, apsverot, cik tas ir noderīgs, cik lielā mērā kalpo citiem, nevis cik lielā mērā tas vairo viņu bagātību vai nostiprina reputāciju. Viņi velta vairāk laika tam, lai kalpotu savas ģimenes locekļiem. Viņi vēlas būt pārliecināti, ka viņu draudzes kļūst stiprākas viņu kalpošanas dēļ.

Labā Vēsts ikdienā

- Ja jūs esat kristietis, tad Jēzus jūs ir izpircis no verdzības grēkam. Jūs vairs neesat grēka vergs, bet esat Jēzus vergs. Kāpēc tas, ka esam Jēzus vergi, ir laba vēsts? Kā mēs varam zināt, ka viņš ir labāks kungs nekā grēks?

⁷ Adaptēts no: Donald Whitney, “The Discipline of Serving”. Daļa teksta ir citēta tiešā veidā.

- Tas, ka esam Jēzus kalpi, nozīmē to, ka piederam vienam kungam, pilnīgi pakļaujamies viņam, esam nodevušies tikai viņam, pilnīgi atkarīgi no viņa un personīgi atbildīgi viņam. Kurā no šīm jomām jums neveicas pārāk labi un ir jāaug?
- Kā jūsu misionālā kopiena izskatītos citādi, ja jūs no sirds ticētu patiesībai, ka Jēzus jūs ir izpircis un jūs esat viņa kalpi?

Attīstiet savu personīgo misiju! Atbildot uz zemāk dotajiem jautājumiem, centieties saprast, kā Gars vada jūs personīgi (vai kā pāri), lai jūs labāk dzīvotu saskaņā ar savu kalpa identitāti. Mērķis ir palīdzēt jums virzīties no vispārīgas idejas par dzīvi saskaņā ar Evaņģēlija mērķi un spēku uz to, kā šīs patiesības nes pārmaiņas jūsu ikdienas dzīves detaļās.

KALPI

*Mēs esam kalpi, kurus ir izpircis Dieva Dēls.
Mēs kā kalpi kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem,
un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.*

Jautājumi pārdomām:

- Kā es varu noskaidrot to cilvēku vajadzības, pie kuriem esmu sūtīts, lai varētu viņiem kalpot?
- Kā es uzzināšu savas misionālās kopienas dalībnieku vajadzības, un kā es kalpošu citiem?
- Kurus no saviem resursiem es došu Jēzum, piedāvājot tos citiem cilvēkiem?
- Kā es kalpošu plašākai kristiešu kopienai/ draudzei ar savām finansēm, laiku un talantiem?
- Kā es kalpošu draudzes ģimenei svētdienas rītos?

Es centīšos dzīvot saskaņā ar savu kalpa identitāti šādi:

Kad esat atbildējis uz šiem jautājumiem personīgi, ir laiks atbildēt uz tiem visas kopienas kontekstā. Ja piedalāties misionālajā kopienā, dariet to visi kopā. Pārrunājiet, kā jūs kopīgi varat dzīvot saskaņā ar savu kalpa identitāti. Kopienā pārrunājiet zemāk dotos jautājumus un tad nolemiet, kuri būs tie pāris paradumi, prioritātes un darbības, kas visvairāk palīdzēs jums kļūt par kalpiem.

KALPI

*Mēs esam kalpi, kurus ir izpircis Dieva Dēls.
Mēs kā kalpi kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem,
un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.*

Jautājumi pārdomām:

- Kā mēs noskaidrosim to cilvēku vajadzības, pie kuriem esam sūtīti, lai varētu viņiem kalpot?
- Kā mēs uzzināsim mūsu misionālās kopienas dalībnieku vajadzības, lai varētu kalpot cits citam?
- Kurus no saviem resursiem mēs dosim Jēzum, piedāvājot tos citiem cilvēkiem?
- Kā mēs kalposim plašākai kristiešu kopienai/ draudzei ar savām finansēm, laiku un talantiem?
- Kā mēs kalposim draudzes ģimenei svētdienas rītos?

Mēs kopīgi dzīvosim saskaņā ar savu kalpa identitāti šādi:

RĪCĪBA: Misionālajā kopienā nolemiet, kā jūs turpmāko pāris nedēļu laikā kalposiet vienam no cilvēkiem, pie kuriem jūs esat sūtīti.

Evaņģēlijā balstīta identitāte ikdienā: misionālās kopienas darbseminārs

Jautājumi diskusijai

- Pēc tā, ko kopīgi esam apguvuši, kā jūs definētu - kas ir Jēzus Kristus māceklis?
- Vai jūs Evaņģēlijā balstītā identitāte ietekmē to, kā definējat Jēzus Kristus mācekli? Kādā veidā? Vai šī identitāte ietekmē to, kā dzīvojat saskaņā ar šo definīciju?

Misionālās kopienas darbgrupā mēs detalizētāk pārdomāsim to, ko nozīmē dzīvot dzīvi, kuru ietekmē Evaņģēlija spēks un Evaņģēlija mērķis. Mēs runāsim par to, kā jūs varat pārkārtot savu dzīvi tā, lai tās centrā būtu jaunā Evaņģēlijā balstītā identitāte. Mēs arī pievērsīsimies tam, kā jūs varat izveidot praktiskus ikdienas ritmus, kas ļaus jums dzīvot kā māceklim, kas dara citus par mācekļiem. Taču vispirms atkārtosim galvenās Evaņģēlija tēmas, kuras apguvām visu iepriekšējo nodarbību laikā.

Evaņģēlija atkārtošana⁸

Evaņģēlijs ir vēsts, ka Dievs, pateicoties Jēzus Kristus personai un darbam, ir devis mums glābšanu. Viņš ir izglābis mūs no soda par grēkiem. Viņš ir izglābis mūs sadraudzībai ar viņu. Dievs arī atjauno visu radību, kurā baudīsim savu jauno dzīvi ar viņu mūžīgi. Šajā definīcijā varam izcelt vairākus būtiskus atzinumus:

Pirmkārt, Evaņģēlijs ir vēsts, nevis pamācība: grieķu valodas termins "evangelion" (evaņģēlijs) atšķir kristietību no visām citām reliģijām.

- "Evangelion" bija vēsts par kādu ievērojamu vēsturisku notikumu, kas mainījis šīs vēsts saņēmēja dzīvi un prasīja reakciju no viņa puses (piemēram, uzvara karā vai jauna ķēniņa nākšana pie varas).
- Evaņģēlijs ir vēsts par to, ko Dievs ir darījis vēsturē, lai Jēzū Kristū nodrošinātu glābšanu. Tas nav padoms, kas mums būtu jādara, lai sasniegtu Dievu.
- Galvenā doma: Mēs paši nesasniedzam šo glābšanu. Mēs to tikai pieņemam.

Otrkārt, Evaņģēlijs ir žēlastībā dots, nevis ar nopelniem iegūts: Evaņģēlijs ir: "Esmu pieņemts Kristū. Tāpēc es paklausu." Reliģija ir: "Es paklausu, tāpēc mani pieņem." Evaņģēlijs atšķiras gan no reliģijas, gan reliģiozitātes trūkuma.

- Jūs varat censties būt pats sev "kungs un glābējs", pārkāpjot Dieva likumus. Bet jūs varat darīt to pašu, ievērojot Dieva likumus, lai tā izglābtu sevi.

8 Adaptēts no Tima Kellera raksta.

- Neticība žēlastības Evaņģēlijam, protams, attur neticīgos no Dieva. Bet dziļas ticības trūkums ir arī viens no galvenajiem cēloņiem kristiešu garīgam pamirumam, bailēm un lepnumam, jo mūsu sirds turpina dzīvot saskaņā ar principu: “Es paklausu, tāpēc mani pieņem.” Daži piemēri:
 - a) Nepiedošana nav tikai paklausības trūkums, bet tā ir nespēja ticēt, ka esam izglābti žēlastībā.
 - b) Melošana, lai noslēptu savas kļūdas, nav tikai paklausības trūkums, bet tā ir nespēja būt mierā ar to, ka Dievs mūs pieņem, un nemeklēt cilvēku labvēlību.
- Galvenā doma: Mēs netiekam “glābti”, ticot Evaņģēlijam, un tad “pieaugam”, cenšoties no visas sirds dzīvot saskaņā ar Bībeles principiem. Ticība Evaņģēlijam nav tikai veids, kā sastapties ar Dievu, bet arī ceļš uz izaugsmi viņā.

Treškārt, Evaņģēlijs apmaina vietām to, kas tiek uzskatīts par “vāju” un “stipru”: Kristus iegūst mums glābšanu zaudējot. Viņš gūst spēku vājumā un kalpošanā. Viņš kļūst bagāts, atdodot visu. Tie, kuri pieņem viņa doto glābšanu, nav stiprie un panākumiem bagātie, bet gan tie, kuri atzīst, ka ir vāji un pazuduši.

- Jēzus paraugs rada alternatīvu valstību jeb pilsētu (Mateja 5:14-16), kurā tādas pasaules vērtības kā vara, statuss un bagātība nav svarīgākās.
 - Kad saprotam, ka mūs var glābt tikai žēlastība Kristū, tad pārstājam meklēt glābšanu citur. Krusts ir visu apgriezis kājām gaisā. Dieva žēlastība atbrīvo mūs no verdzības materiālajām lietām un statusa varas.
 - Tas nozīmē, ka mēs vairs nenicinām tos, kurus uzskatījām zemākus par sevi, un esam brīvi nesavtīgi un ar prieku kalpot un mīlēt citus cilvēkus!
 - Galvenā doma: Dzīvesveids, kura centrā ir Evaņģēlijs, ir dzīve, kas tiek upurēta, lai kalpotu vismazākajiem un zemākajiem.
- Ja tas viss tiešām ir patiesība, ja tas ir patiesais stāsts par pasauli, - ko tas maina?
 - Kādi cilvēki mēs būtu, ja no sirds ticētu un dzīvotu saskaņā ar šo patiesību?
 - Kā jūsu izpratne un Evaņģēlija pieredze ir mainījusies pēdējo 9 nedēļu laikā?

Mācekļi, kuri audzina mācekļus

Mācekļi ir cilvēki, kuri tic labajai vēstij par to, kas ir Dievs un ko viņš ir paveicis viņu labā (Evaņģēlija spēks). Viņi arvien vairāk dzīvo dzīvi, kas ir saskaņā ar viņu jauno identitāti (Evaņģēlija mērķis). Zemāk dotā tabula ir kopsavilkums visam, ko esam apguvuši pēdējo nodarbību laikā, parādot, kam mācekļi tic un kā viņš dzīvo.

KAS IR DIEVS?	KO VIŅŠ IR PAVEICIS?	KAS ESAM MĒS?	KO MĒS DARĀM?
Tēvs	Adoptējis mūs	Ģimene	Kā ģimene mēs mīlam Dievu un cits citu.
Svētais Gars	Sūtījis mūs	Misionāri	Kā misionāri mēs sekojam Svētā Gara vadībai, stāstot un rādot Labo vēsti par Jēzu.
Dēls	Izpircis mūs	Kalpi	Kā kalpi mēs kalpojam Ķēniņam Jēzum un cilvēkiem, un tas parāda, kāda reiz būs Dieva valstība.

“Somas” kustībā mēs definējam misionālo kopienu kā misionāru-kalpu ģimeni, kas katru dienu dzīvo ar Evaņģēlija spēku un Evaņģēlija mērķi. “Dzīvot ar Evaņģēlija spēku un Evaņģēlija mērķi” nozīmē, ka mūsu dzīvi veido Evaņģēlija spēks (pagātnē, tagadnē un nākotnē) un Evaņģēlija mērķis (mācekļi, kuri dara citus cilvēkus par mācekļiem). Šajā darbgrupā mēs pārdomāsim, ko nozīmē būt mācekļiem, kuri dara citus par mācekļiem, un kā dzīvot saskaņā ar savu Evaņģēlija identitāti katru dienu.

Labā Vēsts Bībelē

Izlasiet Titam 2:11-15

- Ko Pāvils saka Titam par to, kas ir draudze un kas tai būtu jādara?

Pāvils uzsver Dieva žēlastības darbu mūsu labā - Dieva žēlastību pret mums - un to, kā žēlastība pārveido mūsu dzīvi. Viņš lieto vārdu “audzina”, raksturojot šo pārveidi. Tas ir vārds, kas nozīmē “cīnīties” jeb “strīdēties”, un ļoti labi attēlo, kā žēlastība atrod ceļu uz mūsu sirdi un sāk to attīrīt no paštaisnības, individuālisma, vēlmes pēc ērtībām un “amerikāņu sapņa”. Žēlastībai atrodot ceļu uz mūsu sirdi, mēs ar nepacietību gaidām Jēzus otro atnākšanu, viņa valstību un godību. Mēs dzīvojam arvien lielākā brīvībā no tūlītēju baudu sirēnas dziesmām. Kā Dieva ļaudis – kopiena, ģimene, mēs pakļaujam savas dzīves Ķēniņam Jēzum. Mūsu sirdis dzimst dedzība uz labiem darbiem un vēlme veltīt savu dzīvi mācekļu veidošanas misijai un kalpošanai.

- Ņemot vērā šo Rakstu vietu, kā jūs īsumā teiktu, kas ir draudze (identitāte) un kas draudzei būtu jādara (mērķis)?

Pāvila kopsavilkums par draudzi Vēstulē Titam ir tieši tas, ko esam centušies pateikt šajās nodarbībās. Draudze Dieva žēlastības dēļ ir Dieva tauta, kas dara Dieva darbus Dievam par godu.

- Ja izvēlamies šo draudzes definīciju, kas izmanto Bībeles terminoloģiju un attēlus, ko tas nozīmētu praksē?

Draudze ir tauta, attiecību tīkls, ko ir izveidojis Evaņģēlijs. Draudze ir vienreizēja, garīga tauta, jauna cilts ar savu kultūru. Un draudzei ir mērķis – darīt Dieva darbus (Efesiešiem 2:10). Draudzei ir viens mērķis – audzinot mācekļus, darīt zināmu Jēzu.

Fragments no Vēstules Titam 2:11-5 nozīmē, ka Dievs savā Evaņģēlijā jau ir noteicis to, kas mēs esam. Dieva tauta, draudze - tā ir mūsu identitāte. Vispirms jau tā ir mūsu identitāte un realitāte, ko ir darījusi iespējamu Dieva žēlastība. Tikai apzinoties savu patieso identitāti Kristū, mēs varam sākt uzdot jautājumus par to, kā mums vajadzētu dzīvot un ko mums vajadzētu darīt ikdienā. Evaņģēlijs rada tautu, un šī tauta sāk dzīvot radikāli citādu dzīvi. Kādas ir būtiskākās atšķirības? Kā mēs varam dzīvot saskaņā ar savu identitāti ikdienas dzīvē?

Evaņģēlija ritmi

Īstais izaicinājums mums, lai mēs būtu draudze, ir saprast, ka draudze vairs nav pasākums, kuru apmeklējam, bet pilnīgi jauns dzīvesveids, kuram arvien vairāk pielāgojamies. Bībele par draudzi runā šādi – tā ir mācekļu kopiena, kas ir sūtīta, lai visi kopā darītu par mācekļiem citus cilvēkus (piem., Apustuļu darbi 14:21-28). Jūs nevarat dzīvot saskaņā ar šo dzīves redzējumu un doties citā virzienā. Tā ir kristīgā dzīve: mēs esam kopiena Jēzus misijā, mūs motivē Kristus mīlestība un sūta Svētais Gars.

Kad jaunā identitāte sāk iesakņoties mūsos, mēs saskaramies ar vēl vienu jautājumu: “Kā mums praktiski dzīvot Kristū kā cilvēkiem, kuriem ir piešķirta jauna identitāte? Kā izpaužas tas, ka esam Dieva ģimene? Kā mums dzīvot kā misionāru tautai? Kādās aktivitātēs iesaistīties kā kalpiem? Tāpēc, ka tās visas ir identitātes (tas, kas mēs esam), nevis aktivitātes (ko mēs darām), bieži vien ir vajadzīga palīdzība, lai izveidotu tiltu no “Kas es esmu?” uz “Kas man jādara?”

Lai palīdzētu šajā jomā, mēs esam izveidojuši konkrētu darbību sarakstu. Šīs darbības var palīdzēt jaunajām identitātēm iesakņoties mūsu dzīvē. Mēs tās saucam par Evaņģēlija ritmiem. Tās palīdzēs mums augt jaunajās identitātēs, izveidojot regulāru ikdienas dzīves ritumu un piepildot to ar Evaņģēlija mērķtiecību. Ritmi palīdz mums visiem kopā dzīvot žēlastībā, nevis tikai domāt un runāt par to. Ritmi palīdz no teorijas pāriet pie reālās dzīves.

Savā ziņā, mācoties dzīvot šajos ritmos, mēs it kā mācāmies dzīvot no jauna. Mēs mācāmies, kā pajauties uz Dievu ikdienā, kā katru dienu doties pie viņa, lai saņemtu žēlastību un dzīvotu saskaņā ar viņa gribu. Lai spētu dzīvot šajos ritmos, mums ir pastāvīgi jāapzinās Dieva klātbūtne katrā sarunā, katrā cilvēkā, katrā situācijā.

Ja sākam domāt par draudzi kā kopīgu dzīvi šajos žēlastības ritmos, tad ir daudz vienkāršāk uzskatīt draudzi par kaut ko vairāk nekā svētdienas dievkalpojumu. Ritmi, par kuriem runājam, pārsvarā nenotiek dievkalpojuma laikā. Tie tiek izdzīvoti pirmsdienas rītā un trešdienas pēcpusdienā, mājās un birojā, ar savu ģimeni un kaimiņiem. Mēs vēlamies darboties kā draudze visu nedēļu, ne tikai satiekoties svētdienā.

Galvenā doma ir tā, ka ticam – Evaņģēlijs maina visu. Tas ne tikai padara mūs par kristiešiem, bet arī par cilvēkiem, kādus Dievs mūs sākotnēji bija iecerējis. Mums mācoties dzīvot kopā kā Dieva jaunajām radībām, ritmi palīdz mums stāvēt uz pamata, kas ir Dieva nebeidzamā žēlastība. Mēs mācāmies veikt ikdienišķas darbības ar

neaprstāmu mīlestību un spēku.

Mēs esam izvēlējušies sešus galvenos ritmus, kas veido mūsu dzīvi Kristū. Šīs sešas darbības dziļi sakņojas Bībeles stāstā un palīdz veidot to, kā mēs šodien dzīvojam šajā stāstā.

STĀSTS: Mēs saprotam un piedzīvojam Dieva stāstu. Mūsu dzīve krustojas ar Dieva un citu cilvēku stāstiem. Dievs sāk atklāt savu stāstu jau pirms laika iesākuma. Mēs ticam, ka piedalāmies šajā stāstā un ka mums ir jāsaprot, kā mūsu dzīves iekļaujas Dieva stāstā. Tāpēc mēs regulāri atgādinām sev šo stāstu, lasot Dieva Vārdu. Mēs meklējam iespējas un veltām laiku tam, lai bieži stāstītu šo stāstu. Mēs arī ieklausāmies citu cilvēku stāstos un palīdzam viņiem saskatīt savu vietu Dieva stāstā (1. Mozus 1:1-2; Jāņa 1:1; Psalmi 1; 2. Timotejam 3:16-17).

KLAUSĪTIES: Mēs regulāri klausāmies Dieva balsī gan par savu pagātņi, gan par nākotni. Jēzus klausījās sava Tēva balsī lūgšanā, lai zinātu, kāda ir Dieva griba. Mēs arī esam aicināti klausīties Dieva balsī. Mēs klausāmies "pagātnē", regulāri lasot Dieva Vārdu un stāstu par viņa Dēlu. Mēs arī ticam, ka viņš runā šodien - ar sava Gara palīdzību mūsos un ar radības palīdzību. Mēs aktīvi klausāmies "nākotnē", lai dzirdētu, ko Dievs mums saka šodien (Marka 1:35-37; Jāņa 16:7-15; Ebrejiem 1:1-3; Romiešiem 1:20).

SVINĒT: Mēs pulcējamies, lai svinētu Dieva ekstravagantās svētības. Dievs aicina savu tautu regulāri pateikties viņam un priecāties par viņa labestību un žēlastību. Mēs katru nedēļu pulcējamies misionālajās kopienās un kā draudze, lai stāstītu stāstus un svinētu to, ko Dievs dara mūsu vidū. Mēs aicinām visus uz šīm svinībām, lai tā parādītu Dieva godību (3. Mozus 23; Apustuļu darbi 2:42-47; Ebrejiem 10:24-25).

SVĒTĪT: Mēs mērķtiecīgi svētām citus ar vārdiem, dāvanām un rīcību. Dievs vēlas, lai visas tautas, visi cilvēki tiktu svētīti Jēzū. Mēs kā viņa miesa (grieķu val. "soma") ticam, ka īstenojam šo misiju, svētot citus. Mēs mērķtiecīgi lūdzam Dievam norādīt, kurus cilvēkus viņš vēlas, lai mēs katru nedēļu svētām praktiskā veidā (1. Mozus 12:1-3; Efesiešiem 1:22-23; 2:8-10; 1. Pētera 2:12).

ĒST: Mēs regulāri tiekāmies maltītēs ar citiem cilvēkiem, tā aicinot viņus pievienoties Dieva kopienai. Maltītes ir ikdienas atgādinājums, ka mums visiem ir vajadzīgs Dievs un viņa uzticība, lai viņš par mums gādātu fiziski un garīgi. Jēzus aicināja mūs pieminēt viņu un viņa upuri ar maltītes palīdzību. Kopīgi ēdot, mēs vienojamies šajā patiesībā. Mēs regulāri ēdam kopā ar tiem, kuri nav mūsu tuvākie ģimenes locekļi vai draugi. Mēs darām šos cilvēkus par mācekļiem, mācot viņiem pašāvēību uz Dievu (3. Mozus 23; Mateja 6:11; 26:17-30; Apustuļu darbi 2:46-47; Romiešiem 12:13).

ATPŪSTIES: Mēs veltām laiku tam, lai atpūstos, izklaidētos, radītu un atjaunotu skaistumu tā, lai tas atklāj Dievu citiem. Kad Dievs savā varenībā un ar prieku bija radījis visumu, viņš atpūtās. Mēs esam radīti pēc viņa tēla un līdzības, tāpēc arī mums ir ar prieku jārada kaut kas jauns un jāatpūšas. Mēs regulāri atpūšamies, izklaidējamies, radām un atjaunojam skaistumu tā, lai tas parādītu Dieva būtību mūsu apkaimes iedzīvotājiem (1. Mozus 1:1-2:3; 5. Mozus 5:12; Marka 2:23-28; Ebrejiem 4).

Nosaucot šos ritmus, mēs palīdzam māceklim koncentrēties uz ikdienas darbībām, kurās visi esam iesaistīti, bet aicinām tās darīt ar Evaņģēlija mērķtiecību. "Ikdienas dzīve ar Evaņģēlija mērķtiecību" ir vienkāršs, bet ļoti dziļš apgalvojums, kas paskaidro, ko nozīmē būt Jēzus māceklim, kas veido citus cilvēkus par Jēzus mācekļiem.

Kad cilvēki cenšas dzīvot misionālajā kopienā - kā misionāru-kalpu ģimene, šie ritmi palīdz veidot ikdienas dzīves struktūru tā, lai tās centrā būtu Evaņģēlijs, kopiena un misija. Pārdomājiet savas atbildes uz sekojošajiem jautājumiem. Padomājiet, kā izskatītos jūsu ikdienas dzīve, ja jūs to dzīvotu ar Evaņģēlija mērķtiecību.

IKDIENAS RITMI

- Kas mainās, ja apgalvojam, ka uzticīgs Jēzus mācekļis ir tas, kurš iesaistās ikdienas ritmos ar Evaņģēlija mērķtiecību?
- Kā jūs praktizētu šos ritmus kā ģimene, misionāri, kalpi? (Ir doti daži piemēri)

	ĢIMENE	MISIONĀRI	KALPI
STĀSTS	Zināt un studēt Dieva stāstu. Zināt vienam otra stāstu.	Zināt kaimiņu stāstus. Zināt savas kultūras stāstus. Stāstīt Evaņģēlija stāstu.	Ar kalpošanu parādīt, kā Evaņģēlija stāsts palīdz kaimiņu vajadzībās.
SVĒTĪT			
KLAUSĪTIES	Lūgt, lai Svētais Gars vada. Uzdod viens otram jautājumus.		
ATPŪSTIES			
SVINĒT		Pievienoties apkaimē notiekošām svinībām.	
ĒST			Sagādāt labākos ēdienus/dzērienus. Nomazgāt traukus/uzkopt telpas.

- Pārskatot šo tabulu, kādi ir 2-3 praktiski soļi, kurus varat spert šajā nedēļā, lai dzīvotu saskaņā ar savu Evaņģēlija identitāti ikdienas dzīves ritmos?

- Kuru cilvēku jūs iesaistīsiet šajos ritmos? Domājiet gan kā ģimene (cilvēki, ar kuriem esat kopā ikdienā), gan kā misionāri (cilvēki, pie kuriem esat sūtīti). Kuri cilvēki jums būtu jāiesaista?
- Kas jūs visvairāk kavē pārkārtot savu dzīvi, lai jūs dzīvotu kā ģimene, misionārs un kalps? Kas jūs no tā attur?

Kopsavilkums

Šis kurss noslēdzas, tāpēc ir laiks salikt kopā visus fragmentus, kurus esam apguvuši kopīgajās nodarbībās.

Mēs esam noformulējuši savu misiju. Vēlreiz uzrakstiet savu misiju:

Mēs tai esam pievienojuši savas Evaņģēlija identitātes, pārdomājot to, kā Dievs vada mūs dzīvot kā ģimenei, misionāriem un kalpiem. Zemāk pierakstiet savus galvenos rīcības soļus.

Ģimene: Kas būs mana primārā Evaņģēlija kopiena? Kā es regulāri pavadišu laiku kopā ar viņiem? Kā es parādīšu viņiem mīlestību praktiskā veidā? (Skat. savas piezīmes 57.-58. lpp.)

Misionāri: Pie kā jūs esat sūtīts? Kā jūs stāstīsiet un rādīsiet Labo vēsti? Kā jūs atbalstīsiet viens otru kā misionāri? (Skat. savas piezīmes 68.-69. lpp.)

Kalpi: Kā jūs uzzināsiet savā apkaimē dzīvojošo cilvēku vajadzības un rūpēsieties par tām? Kas vistaustāmākajā veidā parādītu Dieva valstību jūsu apkaimes iedzīvotājiem? Kādus resursus jūs veltīsiet šim mērķim? (Skat. savas piezīmes 75.-76. lpp.)

Pēdējais solis palīdzēja jums pārdomāt ikdienas dzīves ritmus un to, kā varam dzīvot kā Evaņģēlija tauta vienkāršos, ikdienišķos veidos. Misionālās kopienas darbgrupu laikā mēs aplūkosim savu iknedēļas grafiku un pārrunāsim, kā lietot laiku un resursus, kurus Dievs mums devis, lai mēs būtu pieejami mācekļu darināšanas misijai.

Lūdzu, sagatavojieties un ņemiet līdzi instrumentu, ko lietojat, lai plānotu savu nedēļu.

1. pielikums. Kam mēs ticam?

SOMAS KOPIENAS DOKTRĪNA UN SAKRAMENTI

Doktrīna

Kas ir "Somas kopienu" teoloģiskās vienotības pamats? Ļoti vienkārši – mēs ticam Bībelei. Mūsu mērķis ir vienotība teoloģijas pamata, svarīgākajos un primārajos jautājumos, neļaujot to kavēt sekundāriem teoloģiskiem jautājumiem. Mēs ļoti augstu vērtējam teoloģiju un doktrīnu un uzskatām, ka mūsu ticības saturs ir ļoti nozīmīgs. Tomēr mēs tiecamies uz ticības vienkāršību, bet ne vienkāršošanu. Svarīgākais tiešām ir Jēzus. Mēs vēlamies, lai jūs iepazīstat Jēzu un studējat teoloģiju. Mācieties, cik varat, apgūstiet vairāk nekā tikai ticības "pamatus", mācieties runāt par savu ticību inteligenti un skaidri un palieciet uzticīgi Jēzum.

Iespējams, pastāv vairāki teoloģiski jautājumi, kuros neesam vienprātis. Mēs pieņemam atšķirības jautājumos, kas neskar būtiskāko vēsturiskajā un bibliskajā kristīgajā ticībā. Mēs "piekrītam nepiekrīst" cits citam, vienlaikus saglabājot vienotību ticības svarīgākajos jautājumos.

Vienkārši sakot, mēs esam vienprātis ar Apustuļu ticības apliecību:

Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;

un uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcelies no mirušiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas, no kurienes viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Ja vēlaties uzzināt vairāk, lūdzu, izlasiet sekojošo paskaidrojumu par kristīgās ticības būtiskākajiem jautājumiem, kas ir pielāgots no "Acts 29 Network" ticības apliecības.

BĪBELE

Mēs ticam, ka Svētie Raksti, kas sastāv no Vecās un Jaunās Derības, ir Dieva mutiski iedvesti un ir galvenā ticības un dzīves autoritāte. Tie ir nekļūdīgi savā oriģinālajā izpausmē, nemaldīgi un Dieva iedvesti (2. Timotejam 3:16-17; 2. Pētera 1:20-21; Mateja 5:18; Jāņa 16:12-13).

TRĪSVIENĪGAIS DIEVS

Mēs ticam trīsvienīgajam Dievam, kurš mūžīgi eksistē trīs personās – Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Viņi visi pēc savas būtības ir mūžīgi, vienlīdzīgi spēkā un godībā, viņiem piemīt tās pašas īpašības un pilnība (5. Mozus 6:4, 2. Korintiešiem 13:14).

KRISTUS PERSONA UN DARBS

Mēs ticam, ka Kungs Jēzus Kristus, mūžīgais Dieva Dēls, kļuva par cilvēku, nepārstājot būt Dievs. Viņš tika ieņemts no Svētā Gara un piedzima jaunavai Marijai, lai varētu atklāt Dievu un atbrīvot grēcīgos cilvēkus (Jāņa 1:1-2, 14; Lūkas 1:35). Mēs ticam, ka Kungs Jēzus Kristus ar savu nāvi pie krusta panāca mūsu glābšanu, upurējoties un gūstot uzvaru mūsu vietā. Mēs ticam, ka mūsu attaisnošana ir atkarīga no viņa burtiskas, fiziskas augšāmcelšanās no mirušajiem (Romiešiem 3:24; 1. Pētera 2:24; Efesiešiem 1:7; 1. Pētera 1:3-5). Mēs ticam, ka Kungs Jēzus Kristus devās uz debesīm un tagad ir paaugstināts pie Dieva labās rokas, kur viņš kā Augstais priesteris veic pārstāvja, aizlūdzēja un aizstāvja kalpošanu (Apustuļu darbi 1:9-10; Ebrejiem 7:25, 9:24; Romiešiem 8:34; 1. Jāņa 2:1-2).

SVĒTĀ GARA PERSONA UN DARBS

Mēs ticam, ka Svētais Gars ir persona, kas pārliecina pasauli par grēku, taisnību un tiesu. Svētais Gars ir pārda-biska persona, kas atjauno visus ticīgos un krista viņus Kristus miesā. Viņš iemājo visos kristiešos un apzīmogo viņus līdz atpestīšanas dienai (Jāņa 6:8-11; 2. Korintiešiem 3:6; 1. Korintiešiem 12:12-14; Romiešiem 8:9; Efesiešiem 5:18).

CILVĒKA PILNĪGĀ SAMAITĀTĪBA

Mēs ticam, ka cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla un līdzības, bet Ādama grēka rezultātā cilvēce krita grēkā, iemantoja grēcīgo dabu un atsvešinājās no Dieva. Cilvēks ir pilnīgi samaitāts un pats nespēj mainīt savu stāvokli (1. Mozus 1:26-27; Romiešiem 3:22-23, 5:12; Efesiešiem 2:1-3,12).

GLĀBŠANA

Mēs ticam, ka glābšana ir Dieva dāvana, kas dāvāta cilvēkam žēlastībā. To var saņemt, personīgi ticot Jēzum Kristum, kura asinis tika izlietas, mirstot pie krusta par mūsu grēku piedošanu (Efesiešiem 1:7, 2:8-10; Jāņa 1:12; 1. Pētera 1:18-19).

MŪŽĪGĀ DROŠĪBA UN KRISTIEŠA PĀRLIECĪBA

Mēs ticam, ka visus atbrīvotos cilvēkus, kolīdz viņi tiek glābti, Dievs savā spēkā pasargā un viņi uz mūžīgiem laikiem ir droši Kristus rokās (Jāņa 6:37-40, 10:27-30; Romiešiem 8:1, 38-39; 1. Korintiešiem 1:4-8; 1. Pētera 1:5). Mēs ticam, ka tā ir kristiešu privilēģija – būt pārliecinātiem par savu glābšanu, ko viņiem apliecina Dieva Vārds, kas pilnīgi skaidri aizliedz izmantot kristīgo brīvību kā ieganstu, lai apmierinātu savas miesas kārības (Romiešiem 13:13-14; Galatiešiem 5:13; Titam 2:11-15).

KALPOŠANA UN GARA DĀVANAS

Mēs ticam, ka Dievs ir suverēns un pēc savas gribas ir devis Gara dāvanas, bet kristieša atbildība ir censties attīstīt šo suverēni dāvāto garīgo dāvanu (-as). Svētā Gara kristība notiek atgriešanās brīdī un ievēd kristieti Kristus miesā. Mēs arī ticam, ka neviena konkrēta garīga dāvana (-as) nav būtiskāka par citām, neviena dāvana nepierāda Svētā Gara klātbūtni kristieša dzīvē, kā arī nenorāda uz dziļāku garīgu pieredzi (1. Korintiešiem 12:7, 11, 13;

Efesešiem 4:7-8). Mēs ticam, ka Dievs dzird un atbild lūgšanas par slimajiem un apbēdinātajiem, kas ir izteiktas ticībā saskaņā ar viņa gribu (Jāņa 15:7; 1. Jāņa 5:14-15). Mēs ticam, ka katra kristieša privilēģija un atbildība ir kalpot saskaņā ar savu dāvanu (-ām) un žēlastību, ko Dievs viņam/viņai ir devis (Romiešiem 12:1-8; 1. Korintiešiem 13; 1. Pētera 4:10-11).

DRAUDZE

Mēs ticam, ka draudze, kas ir Kristus miesa un līgava, ir garīgs organisms, ko veido cilvēki, kas ir piedzimuši no augšienes (Efesešiem 1:22-23; 5:25-27; 1. Korintiešiem 12:12-14; 2. Korintiešiem 11:2). Mēs ticam, ka vietējo draudžu dibināšana un turpināšanās tiek skaidri mācīta un definēta Jaunajā Derībā (Apustuļu darbi 14:27, 18:22, 20:17; 1. Timoteja 3:1-3; Titam 1:5-11). Mēs ticam vietējo draudžu autonomijai. Mēs ticam, ka tām ir jābūt brīvām no ārējas autoritātes un kontroles (Apustuļu darbi 13:1-4, 15:19-31, 20:28; Romiešiem 16:1, 4; 1. Korintiešiem 3:9, 16; 5:4-7, 13; 1. Pētera 5:1-4). Mēs atzīstam ticīgo kristību un Svēto vakarēdienu kā biblisku liecību draudzei (Mateja 28:19-20; Apustuļu darbi 2:41-42; 18:8; 1. Korintiešiem 11:23-26).

Sakramenti

KRISTĪBA

Bībelē ir rakstīts, ka, kad cilvēks apliecināja savu ticību Jēzum, viņš gandrīz vienmēr uzreiz tika kristīts. Kristība notika, pilnīgi pagremdējot cilvēku zem ūdens un tad izceļot viņu no ūdens (Marka 1:5; 1:10; Jāņa 3:23), lai tā apliecinātu, ka viņš ir vienots ar Kristu viņa nāvē, apbedīšanā un augšāmcelšanā (Romiešiem 6:1-7; Kolosiešiem 2:11-12).

Kas ir kristība? Ko tā dod? Kāda ir tās nozīme kristieša dzīvē? Vai tā ir nepieciešama glābšanai? Kristībā vispirms mēs sekojam Jēzum, mūsu Kunga, piemēram. Kaut arī Jēzus bija bez grēka, viņš pazemīgi ļāvās Jāņa kristībai. Bet tas nav tikai piemērs. Tā mēs arī sekojam Jēzus pavēlei: "Tādēļ ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā..." (Mateja 28:19)

Kristība arī simbolizē pārveidi, kas notiek, kad sākam ticēt Kristum. Bībelē teikts, ka ticībā esam vienoti ar Jēzu un tas nozīmē nāvi (grēku nožēlu) un jaunu dzīvību (ticību): "Vai tad jūs nezināt, ka mēs, kas kristīti uz Jēzu Kristu, esam kristīti uz viņa nāvi? Tā mēs kristībā līdz ar viņu esam aprakti nāvē, lai tāpat kā Kristus, kas caur Tēva godību uzmodināts no mirušajiem, arī mēs staigātu jaunā dzīvē." (Romiešiem 6:3-4)

Kristība simbolizē arī garīgu atdzimšanu. Tā nav nepieciešama glābšanai, bet ir iekšējās realitātes ārēja zīme. Kristība (kā katrs paklausības darbs) kalpo, lai stiprinātu un iedrošinātu jūsu ticību, jo kristība dod iespēju publiski pasludināt ticību ar skaidru fizisku attēlu par nāvi, augšāmcelšanos kopā ar Kristu un par mazgāšanu no grēkiem. Jums nav jābūt kristītiem tieši mūsu draudzē, bet, ja nekad neesat bijis kristīts kā kristietis, mēs jūs mudinām kristīties.

SVĒTAIS VAKARĒDIENS

Jēzus pēdējā mielasta laikā iesāka Svēto vakarēdienu, ar kura palīdzību kristieši var turpināt pieminēt Kristu un pateikties par viņa miesu (ko simbolizē maize) un viņa asinīm (ko simbolizē vīns), kas tika atdotas par mūsu

grēku piedošanu (Mateja 26:26-29). Pēdējais kristiešu Svētais vakarēdiens būs Jēra kāzu mielastā kopā ar Jēzu vēstures beigās un viņa valstībā (Atklāsmes 19:9). Draudzei ir jāsvin Svētais vakarēdiens ar patiesu grēku nožēlu un apzināšanos, kāpēc Jēzus nomira un augšāmcēlās (1. Korintiešiem 11:17-34). Visiem kopā ir jāpiedalās Vakarēdienā, lai parādītu savu vienotību Jēzū (1. Korintiešiem 10:17).

Tādēļ Svētais vakarēdiens ir domāts tikai kristiešiem (1. Korintiešiem 11:29-30). Draudzes tradīcija, kas tika mainīta reformācijas laikā, bija baudīt Svēto vakarēdienu katru nedēļu. Somas kopiena ir izvēlējusies svinēt Svēto vakarēdienu katru nedēļu, lai atgādinātu nepieciešamību izsūdzēt grēkus Kristum, tikt šķīstītiem un ļaut viņam sevi pārveidot. Tā mēs svinam Evaņģēlija labo darbu savā un draudzes dzīvē.

2. pielikums. Evaņģēlijā balstīta ziedošana KĀ ŽĒLASTĪBA IETEKMĒ MŪSU MAKUS?

Evaņģēlijs maina visu

Evaņģēlijs ir labā vēsts, ka Dievs ir darījis un turpina darīt visu, lai izglābtu un atjaunotu radību. Jēzus dzīvoja savu dzīvi pilnīgā paklausībā Tēvam, lai mēs, kas to nespējam, varētu savu sacelšanos un grēku apmainīt pret Jēzus pilnīgo paklausību un taisnību. Jēzus pieņēma Dieva dusmas par mūsu grēku, kad devās pie krusta, un atdeva visu, lai mums tiktu piedots un mēs tiktu atbrīvoti. Kad Jēzus uzcēlās no mirušajiem, viņš ne tikai pierādīja, ka ir uzveicis grēku un nāvi, bet arī ka tagad dzīvo, lai atgūtu savā īpašumā to, kas pieder viņam – draudzi, savu līgavu.

Bībelē ļoti skaidri pateikts – mēs nepiederam paši sev, bet esam atpirkti par dārgu samaksu (1. Korintiešiem 6:19-20). Tā varētu šķist kā slikta ziņa, ja mēs nezinātu, kāds ir Dievs. Ja mēs piederētu grēcīgam vai ļaunam kungam, tas būtu briesmīgs liktenis. Bet piederēt Jēzum nozīmē, ka tagad esam brīvi no verdzības visam citam, kas nedod mums bagātīgu dzīvi. Jēzus nāca, lai dotu mums dzīvību un dotu to bagātīgi.

Mēs visi vergojam vai nu Jēzum, vai kādam citam kungam. Ja runājam par naudu, daudzi no mums dzīvo tā, it kā joprojām būtu naudas verdzībā. Mēs to krājam, esam ar to pārņemti, baidāmies to zaudēt un raizējamies, ka nespēsim pietiekoši nopelnīt. Tā vietā, lai mēs brīvi lietotu naudu Dieva mērķiem, mēs ļaujam tai uzkundzēties pār mums un kļūstam tās vergi. Tādējādi mēs nedzīvojam saskaņā ar Evaņģēliju finanšu un ziedošanas jomā (Galatiešiem 2:14).

Kad sākam ticēt Evaņģēlijam un to pieņemt, tad saprotam, ka Dievs ir mūsu pusē un viņš gādās visu, kas mums nepieciešams dzīvei un dievbijībai. To saprotot, mēs sākam uztvert naudu un ziedošanu pavisam citādi. Mēs saprotam, ka patiesībā mums nekas nepieder, jo viss, kas mums pieder, patiesībā pieder Dievam. Bet vienlaikus mums pieder viss, jo viss, kas pieder Dievam, tagad pieder arī mums Jēzū Kristū. To saprotot, mēs varam gūt mieru, jo apzināmies, ka esam turīgākie cilvēki pasaulē. Tad, līdzīgi Jēzum, kurš mūsu dēļ kļuva nabags, lai viņa nabadzība darītu mūs bagātus (2. Korintiešiem 8:9), arī mēs, kas esam bagāti, esam gatavi iztukšot sevi, lai parūpētos par citiem. Kā Jēzus tika uzcelts no mirušajiem un apsēdās debesīs pie Tēva labās rokas, tā arī mēs neko nevaram zaudēt, jo visu, kas pieder viņam, viņš droši sargā mums debesīs.

Patiesībā, kad mēs ziedojam naudu, laiku, īpašumus un talantus, nekas netiek upurēts, jo mums nekas nepieder. Viss pieder Dievam. Tāpēc mēs tikai ņemam to, kas pieder Dievam, un lietojam to viņam par godu. Tas nav upuris, bet privilēģija. Kad domājam par pārvaldīšanu un ziedošanu, mums ir jāsāk ar pašiem pamatiem – jauno identitāti, kas mums žēlastībā ir dota Jēzū. Tagad mēs esam Dieva ģimene Dieva misijā kā Dieva kalpi, lai palīdzētu cilvēkiem iepazīt Jēzu un lai vairotu viņa mācekļus. Katra monēta, kas nonāk mūsu īpašumā, ir jāizmanto, ņemot vērā šo jauno identitāti. Nav tiesa, ka zināms procents naudas pieder Dievam un pārējo mēs varam patērēt sev. Patiesībā viss pieder viņam un viss ir uzticēts mums lietošanai viņa mērķiem. Katrs dolārs, ko ziedojat, iekrājat vai iztērējat, atspoguļo jūsu izpratni par jūsu dzīves mērķi.

Vienkāršs veids, kā to praktizēt, ir apskatīt savu budžetu, paturot prātā jautājumu: "Vai šis ir labākais veids, kā es ar savām finansēm varu veicināt Evaņģēlija kalpošanu?" Šis jautājums ļaus jums godīgi izvērtēt katru dzīves

jomu, paturot visa centrā Dieva mērķus. Tam, kā jūs ziedojat, krājat un tērējat naudu, vajadzētu atspoguļot Dieva žēlastības pilno darbu, ko viņš ir paveicis, vedot jūs pie sevis, un viņa mērķi - Evaņģēlija tālāku izplatīšanu.

Ziedošanas pamati

- Ziedošanas pamatā ir Evaņģēlija izpratne un sekošana Svētā Gara vadībai. Mēs to nedarām, lai gūtu atziņību, kā arī nedodam negribīgi, bet gan priecīgi, atsaucoties tam, ko Dievs mums ir devis Jēzū Kristū (2. Korintiešiem 8).
- Viss, kas mums pieder, nāk no Dieva un pieder Dievam. Tāpēc, kad ziedojam, patiesībā neko neupurējam (Jēkaba 1:17; 1. Korintiešiem 6:19-20; Romiešiem 12:1-2).
- Mums vispirms ir jātiecas pēc Dieva valstības (pirmo augļu princips), neraizējoties par to, ko ēdīsim vai dzerīsim, un jāuzticas, ka viņš parūpēsies par mūsu vajadzībām (Mateja 6:33).
- Mums ir jāziedo bagātīgi, bez piespiešanās un ar prieku (2. Korintiešiem 9).
- Ziedošana nāk par labu ziedotājam, ne tikai saņēmējam. Ziedošana mums nāk par labu, jo tā iemācāmie uzticēties Dievam. Mēs atlaižam savu ciešo tvērienu – atlaižam savus elkus. Mēs vairāk piedzīvojam Dieva bagātīgo žēlastību un pieaugam žēlastībā, kā arī piedzīvojam lielāku prieku (2. Korintiešiem 8).
- Mums ir jābūt tikai Jēzus un viņa taisnības vergiem. Mēs nedrīkstam vergot nekam citam. Kristus ir atbrīvojis mūs, lai mēs dzīvotu brīvībā (Galatiešiem 5:1).
- Mums ir jāatbalsta tos, kuri kalpo, sagatavojot mūs un mācot mums Evaņģēliju (1. Korintiešiem 9:1-14; Galatiešiem 6:6-7; 1. Timotejam 5:17-25).
- Evaņģēlijs aicina mūs augt žēlastībā – ne tikai to saņemt, bet arī dot. Jo pilnīgāk pieņemam Evaņģēliju, jo vairāk mums jāpieaug savā spējā ziedot. Tas nozīmē, ka regulāri ziedojam savai vietējai draudzei UN palīdzam vajadzībās cilvēkiem savā tuvākajā apkaimē (Mateja 25:31-46; Apustuļu darbi 2:44-45; 3:34-35).

Jautājumi pašpārbaudei

Ja vēlaties pārbaudīt sevi un to, cik lielā mērā Evaņģēlijs ir satvēris jūsu sirdi ziedošanas jomā, uzdodiet sev sekojošos jautājumus:

1) Ja es ziedoju naudu, KAD es to ziedoju? Pēc tam, kad esmu samaksājis visus rēķinus, vai arī pirms tam?

Pirmo augļu princips māca, ka mūsu ticība, ka Dievs gādās, mudina mūs vispirms ziedot viņam (3. Mozus 23:9-14; 5. Mozus 18:1-5).

Jēzus māca vispirms meklēt Dieva valstību un uzticēties, ka par mūsu vajadzībām tiks gādāts (Mateja 6:33).

Jēzus tiek uzskatīts par pirmdzimto daudzu brāļu vidū (Romiešiem 8:29), par visas radības pirmdzimto (Kolosešiem 1:15) un pirmo, kurš ir piecēlies no nāves (Kolosešiem 1:18). Dievs mums ir dāvējis Jēzu, lai mēs varētu būt viņa bērni, jauna radība, kas dzīvo jaunā, augšāmceltā dzīvē.

Ja Dievs tā rīkojās ar savu Dēlu, lai mums piederētu viss, kāpēc mēs neesam gatavi dot viņam kaut ko preti?

Dievs vairs nelūdz, lai ziedojam viņam tikai savus pirmos augļus, viņam tiek viss. Pirmo augļu princips palīdz mums saprast, KĀ ziedot.

2) Vai tas, kā ziedoju, parāda, ka ticu – Dievs ir ne tikai uzticams un parūpēsies par mani, bet arī dāsns tajā, kā viņš to darīs?

Vai es dodu negribīgi vai ar lielu prieku? Vai ziedošana man ir privilēģija vai pienākums?

Vai ziedojot es dodu tikai to, ko, manuprāt, ir jāziedo, vai arī vairāk?

Dievs nedevis mums to, ko bijām pelnījuši. Viņš savā žēlastībā deva mums daudz vairāk nekā esam pelnījuši.

3) Vai tas, kā ziedoju, parāda, ka ticu Evaņģēlijam? Vai es uzskatu, ka mans ir mans, vai arī, ka viss, kas man pieder, patiesībā pieder Dievam? Kā tas redzams tajā, kā ziedoju?

Tā kā esam saņēmuši nepelnītu labvēlību no Dieva, mums arī nevajadzētu ziedot no tā, ko esam pelnījuši, bet gan no tā, ko patiesībā esam saņēmuši.

Evaņģēlijs māca, ka tagad esam pilnīgā drošībā Dieva rokās – tik milēti un pieņemti, cik vien iespējams.

4) Vai tas, ka man ir nauda un mantas un ka pie tām turos, palīdz man justies drošībā un nozīmīgam? Kā es izturos pret desmitās tiesas principu: kā burta kalps, bezatbildīgi vai kā pret Evaņģēlija motivētu lēmumu?

Burta kalps – Vecajā Derībā ir pavēlēts ziedot 10% templim, lai darītu to, kas ir taisnīgi. Es ziedoju, lai ievērotu bauslību.

Bezatbildīgi – desmitā tiesa ir "Vecās Derības ideja", un man tā vairs nav jāievēro, lai būtu taisnīgs. Es ziedoju, kā pagādās, jo tam nav nekādas nozīmes.

Evaņģēlijs – mana taisnība nenāk no paklausības bauslībai, bet gan no Jēzus, tāpēc esmu brīvs no bauslības pildīšanas. Uzskatot, ka desmitā tiesa darīs mani taisnīgu, es neticu Evaņģēlijam. Tomēr es nepiederu pats sev, jo Jēzus ar savu nāvi mani ir izpircis. Tāpēc es apzinos, ka visu, kas man pieder, vajadzētu atdot viņam. Tādā gadījumā ar desmito tiesu nemaz nepietiek. Tāpēc es nedodu desmito tiesu kā burta kalps, bet jautāju Svētajam Garam, cik man būtu jāziedo no viņa naudas. Tad ar prieku ziedoju to, ko viņš man saka. Es ļauju bauslībai būt kā skolotājam, kas parāda man, kur sākt. Tā palīdz izmeklēt manu sirdi un parāda, ka man joprojām ir vajadzīga Jēzus glābšana no manas mantkārības un patmīlības, jo man ir grūti ziedot pat to, ko reiz prasīja bauslība un ko tagad brīvi varu ziedot Evaņģēlija dēļ.

5) Kad ziedoju naudu, vai es uzticos vai arī cenšos kontrolēt, kā to izmantos? Vai es uzticos draudzes vadībai, ka viņi nolems, kur šo naudu izlietot vislabāk, vai arī pats vēlos to noteikt?

Vecajā Derībā cilvēki atnesa naudu uz templi (Jaunā Derība nesaka, ka šī prakse tika pārtraukta).

Jaunajā Derībā cilvēki arī ziedoja naudu apustuļiem un draudzes vadībai, uzticoties, ka viņi zinās, kā to vislabāk izlietot.

Viens no veidiem, kā Dievs palīdz mums augt uzticībā, ir pakļauties vadībai, kuru viņš ir iecēlis pār mums. To varam apliecināt ar to, kā ziedojam.

6) Ja cilvēki, kurus vadu, sekotu manam piemēram ziedošanas jomā, kāda būtu situācija mūsu draudzē, misionārlajā kopienā vai jaundibināmajā draudzē?

Apmācīts māceklis pilnībā atspoguļo savu skolotāju (Lūkas 6:40). Mēs darām cilvēkus par mācekļiem galvenokārt nevis ar to, ko sakām, bet gan ar to, ko darām.

Mēs visi runājam ar pārliecību par to, par ko esam pārliecināti vai arī jau darām. Un arī tieši otrādi – mēs bieži klusējam par to, par ko neesam pārliecināti vai arī uzticīgi nedarām.

Tas, cik liela būs mūsu vadīto cilvēku nodošanās, solījumu pildīšana, atbildības un piederības sajūta misijai, ir tieši saistīts ar viņu ziedošanu. Tas ir saistīts ar to, cik labi mācīsim viņiem Evaņģēliju un Evaņģēlija motivētu ziedošanu.

Biežāk uzdotie jautājumi

Vai lielākā daļa draudzes budžeta tiek ieguldīta ēkās?

Nē. Mēs ļoti daudz esam strādājuši pie tā, lai draudzes identitāte nesaistītos ar ēku, bet gan ar misionāru - kalpu ģimeni. Mēs tērējam salīdzinoši daudz mazāk par telpu lietošanu, lai varētu finanses lietot citur.

Kāpēc mēs draudzes vadītājiem un dažiem darbiniekiem maksājam algas? Kā mēs izlemjam, kuram maksāt un cik daudz?

Daži cilvēki mūsu vidū velta visu savu laiku tam, lai sagatavotu Kristus miesu kalpošanas darbiem. Lai viņi to varētu darīt efektīvi, viņiem ir jādod iespējas veltīt sevi citu vadīšanai un sagatavošanai Evaņģēlija darbam. Pāvils šo ideju aizstāv 1. Korintiešiem 9:1-14: tiem, kuri Evaņģēliju sludina, ir jādzīvo no Evaņģēlija. Viņiem būtu jāpelna iztika un dzīvei nepieciešamais, saņemot algu no Evaņģēlija kopienas. Vēstulē galatiešiem 6:6-7 Pāvils skaidro, ka tiem, kuriem tiek mācīts Dieva Vārds, ir jādalās visās labās lietās ar to, kurš viņus māca. Arī Timotejam viņš saka, ka draudzes vadītājus, kuri labi vada draudzi, jāuzskata par dubulta goda cienīgiem, īpaši tiem, kuri kalpo sludināšanā un mācīšanā: "Strādnieks ir savas algas cienīgs."

Mēs cenšamies panākt, ka primāri draudzes vadība nebūtu algoti darbinieki. Draudzes iekšienē mēs meklējam tos, kuri jau labi sagatavo citus. Ja vadītāji ir vienprātis, ka vēlamies, lai šis cilvēks veltītu vairāk laika, sagatavojot citus un vadot Evaņģēlija misiju, tad mēs speram soļus, lai atbrīvotu šo cilvēku no nepieciešamības meklēt ienākumu avotu ārpus draudzes ģimenes. Darbinieku algas balstās uz viņu vajadzībām. Tas nozīmē, ka katrs cilvēks iesniedz savas ģimenes budžetu un mēs to pārrunājam, lai šīs ģimenes vajadzības ir apmierinātas un atlikušie resursi var tikt ieguldīti misijas darbā.

Vai liela daļa draudzes budžeta nonāk draudzes vadības vai algoto darbinieku rokās?

Jā. Ēkas un programmas neprasa lielāko daļu mūsu finansiālo līdzekļu, tāpēc lielākais procents tiek dots draudzes vadībai un algotajiem darbiniekiem (tā nebūtu, ja nāktos maksāt īres maksu par telpām un ja draudzē būtu daudzas un dažādas programmas). Draudzes vadība un darbinieki, kuriem maksājam algu, pavairo kalpošanu un misiju, jo viņi galvenokārt ir atbildīgi par to, lai sagatavotu un sūtītu draudzes locekļus misijā. Tādā nozīmē lielākā daļa finanšu tiek veltīta vadītāju sagatavošanai, draudžu dibinātāju atrašanai un sagatavošanai, koučingam un mentoringam, kā arī misionālo kopienu kalpošanas atbalstam.

Kā tiek pieņemti lēmumi par draudzes finansēm?

Draudzes vadība nemitīgi lūdz Jēzum, lai viņš parāda, ko viņš aicina mūs kā viņa draudzi darīt un kādi resursi ir nepieciešami, lai to izdarītu (primārais uzdevums ir sagatavot svētos darīt mācekļus, kuri darīs citus par mācekļiem, kā arī izveidot sistēmas un struktūras, lai šo darbu atbalstītu). Mēs esam izveidojuši jautājumus, kas palīdz vadīt lēmumu pieņemšanas procesu, lai sakārtotu prioritārā kārtībā nepieciešamos resursus. Šo lēmumu pieņemšanā balstāmies uz savu Evaņģēlija identitāti Kristū (ģimene, kalps, misionārs) un to, kā plānojam to īstenot misionālajā kopienā.